

Ενώ οι αγώνες οι σχετικοί με την δημόσια εκπαίδευση
την δημόσια υγεία και την πρόνοια σπάνε τα μούτρα τους
το κράτος και το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα
τρίβουν τα χέρια τους

WHY?

Θα μπορούσε να είναι δύο ιστορίες που εξελίσσονται στο ίδιο κόμικ. Στη μία παραλία οι απεργοί δάσκαλοι, ύστερα από έξι βδομάδες αγωνίας, πνίγονται στα ρηχά μιας υπόσχεσης (για ένα επίδομα) και ενός πατερναλιστικού πρωθυπουργικού κτυπήματος στην πλάτη, σε στυλ "ναί βρε κουτά, το ξέρω πως έχετε δίκιο, αλλά να, μα την αλήθεια, δεν έχω μία! κάντε υπομονή...". Στην άλλη παραλία οι μπάτσοι παίζουν ρακέτες (με χημικά) και χειροκροτούν τον (γραφικό αλλά όχι εξωγήινο) υπουργό τους, που απειλεί πως αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματα του κλάδου θα πάει να πνιγεί - πολιτικά. Το τελευταίο καρτέ γράφει: *πάρε το κουβουδάκι σου κι άντε να παίζεις σε άλλη παραλία....* Αφήνοντας ερωτηματικό το σε ποιούς απευθύνεται η προτροπή, και τι σημαίνει "άντε να παίζεις"...

Αλλά η ζωή δεν είναι κόμικ. Αν ήταν, θα λέγαμε πως εδώ και χρόνια, άλλοτε υπόγεια και άλλοτε φανερά, ο μεγάλος "συλλογικός" πατέρας - αφέντης που λέγεται κράτος "φροντίζει" όλο και περισσότερο τα "παιδιά" του που απασχολούνται με την τάξη - και - την - ασφάλεια και "παρμελεί" ανάλογα τα άλλα "παιδιά" του που απασχολούνται με την εκπαίδευση, την υγεία και την κοινωνική πρόνοια.

Κατά την άποψή μας το φαινόμενο δεν είναι ούτε αστείο, ούτε αποκλειστικά ελληνικό. Το κράτος δεν ήταν ποτέ ένας "ουδέτερος εκφραστής των συμφερόντων της πλειοψηφίας" - ακόμα κι όταν η πλειοψηφία έτσι ήθελε να νομίζει. Το κράτος ήταν, είναι και θα είναι **τοποτηρητής των συμφερόντων της καπιταλιστικής κερδοφορίας**. Όταν (εκείνα τα παλιά και ένδοξα χρόνια...) ο μεγάλος πονοκέφαλος των εργοδοτών κάθε είδους ήταν η εργατική απειθαρχία και ανυπακοή, το κράτος εξασφάλιζε την υαμολότητα της κερδοφορίας διανέμοντας ένα μεγάλο μέρος των εσόδων του σε δημόσιες παροχές. Σα να λέμε: ο κύριος άνοιγε το σεντούκι του για να μην το χάσει, μαζί με το κεφάλι του. Από τότε που τα αφεντικά σιγουρεύτηκαν (με ποιούς τρόπους; είναι σημαντικό αυτό...) πως οι εργαζόμενοι δεν απειλούν δομικά το σύστημα, το κράτος άρχισε να περικλύπτει τις "κοινωνικά παροχικές" λειτουργίες του. *Ο καθένας ας τα βγάλει πέρα όπως μπορεί (εί δυνατόν πατώντας στο λαιμό τους από κάτω του)* - αυτό δεν είναι το δόγμα της επιτυχίας εδώ και κάτι καιρούς;

Αλλά η εγγύηση της καπιταλιστικής κερδοφορίας δεν είναι υπόθεση που επαφίεται απλά στον "πατριωτισμό" του καθενός χώρια. Ο νόμος και η τάξη της εκμετάλλευσης, ο νόμος και η τάξη του εμπορεύματος, τόσο μέσα σε κάθε κοινωνία χωριστά όσο και στο σύνολο του πλανήτη, χρειάζονται σιδερένιες φτέρνες. Να κτυπάνε το χώμα, και να κτυπάνε τα μούτρα των προλετάρειων. Πράγμα που σημαίνει πως αν η δημόσια εκπαίδευση ή η δημόσια υγεία έπαψαν να είναι "συμφέρουσες" δραστηριότητες για το κράτος - σαν - γενικό - καπιταλιστικό - στρατηγείο (οπότε ας ιδιωτικοποιηθούν με κάθε τρόπο και όλους...) οι στρατοί, οι αστυνομίες, οι δικαστικές και πειθαρχικές δομές, οι πολεμικές βιομηχανίες (όλα τα συστατικά της σιδερένιας φτέρνας) απέκτησαν επιπλέον ενδιαφέρον. Φρέσκιες προτεραιότητες.

Κι έτσι, παράλληλα με όλα τα μόνους των ιδιωτικοποιήσεων, συμβαίνουν και πράγματα τέτοιου είδους: ο πατέρας - αφέντης "δεν έχει μία" για τα 100κάτι ευρώ-το-κεφάλι που υποσχέθηκε στους δάσκαλους γιατί ψωνίζει όπλα, αυξάνει τους μισθούς (και τον αριθμό) των αστυφυλάκων του, χαλάει απλόχερα για καινούργια σοφιστικά "μέτρα ασφάλειας", χρυσώνει τους δικαστές και τους μυστικούς πράκτορές του, φτιάχνει καινούργιες φυλακές (γιατί οι παλιές ξεχύλισαν από φτωχοδιάβολους) και πάει λέγοντας.

Όντως: σε "άλλη παραλία γίνεται το παιχνίδι"....

ΕΜΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΕΜΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Συμβαίνουν τέτοια πράγματα; Σαν ποιά; Οι - δουλειές - με - σίγουρο - μέλλον είναι (λένε) στους στρατούς και τις αστυνομίες... Οι business - με - σίγουρο - κέρδος είναι (λένε) της τάξης και της ασφάλειας... Το πιο high tech κρατικό νοσοκομείο στη νότια βαλκανική είναι το ελληνικό στρατιωτικό της Θεσσαλονίκης... Τα λεφτά για αγορές όπλων διατίθενται χωρίς τσιγγουιά, κατά πως συμφέρει τις καλές διεθνείς συμμαχίες των αφεντικών... Οι τριτοβάθμιες σχολές με την μεγαλύτερη "ζήτηση" είναι οι στρατοαστυνομικές... Οι παπάδες (αυτοί οι παραδοσιακοί εγγυητές του εθνικού φρονήματος) απλώνουν οικονομικά τα ξερά τους όλο και πιο μακριά... Χρειάζονται ακόμα περισσότερα και C41 "μέτρα ασφάλειας", που βέβαια έχουν το (αλμυρό) κόστος τους... Κι όποιος γουστάρει καλοπληρωμένη περιπέτεια πετάγεται μέχρι το Κόσοβο, τη Βοσνία, το Αφγανιστάν, και όπου αλλού ο ελληνικός στρατός προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες...

Πού να μείνουν "ψιλά" για να πληρώσει το ελληνικό κράτος τα τεράστια χρέη του στο ΙΚΑ; Πού να μείνουν "ψιλά" για εκείνα τα ρημάδια τα 100κάτι ευρώ για τους δασκάλους; Πού να μείνουν "ψιλά" για να προαληφθούν μόνιμοι γιατροί και νοσηλεύτες στα δημόσια νοσοκομεία; Πού να μείνουν "ψιλά" για διάφορα προγράμματα κοινωνικής σημασίας;

Έγινε η ζωή μας γελοιογραφία;

Η "παραδοσιακή σοφία" της αριστεράς λέει πως όλα αυτά τα δεινά φταίει η στριμάδα του Χ υπουργού, του Ψ πρωθυπουργού, της Ζ κυβέρνησης. Και πως άμα σφιγγουμε τα δόντια, κάνουμε υπομονή, και ψηφίζουμε σωστά κάθε 4 χρόνια, δεν μπορεί, θα κάτσει και μια ζαριά καλή: θα αποκτήσουμε μια "φιλολαϊκή" κυβέρνηση, ένα "φιλολαϊκό" κράτος, που θα αγαπάει όλα του τα παιδιά...

Η αριστερά έχει τους λόγους της να είναι τόσο σοφή. Με καθαρό μισθό 6748 ευρώ το μήνα (10 φορές όσο ο βασικός μισθός) και με σίγουρη σύνταξη στα 8 χρόνια, το εθνοπατεριλίκι είναι μια πολύ καλή δουλειά. Συνεπώς το ιδεώδες της αριστεράς (και το κρυφό όνειρο όσων σωτήρων μας είναι εκτός κοινοβουλίου...) είναι "κάτω τα χέρια από το κράτος - φέρτε το στα δικά μας χέρια, ημών των φίλων του λαού". Και δεν χρειάζεται να θυμίσουμε πόσο καλά περνάνε, αντίστοιχα, όλα τα έμμισθα συνδικαλιστικά στελέχη (που ονειρεύονται, και συχνά πιάνουν, την βουλευτική καρέκλα). Δεν χρειάζεται να θυμίσουμε την εύκολη ζωή οποιουδήποτε έμμισθου κομματικού στελέχους, όπου κι αν βρίσκεται η καρέκλα ή το σκαμνί του. Ούτε χρειάζεται να θυμίσουμε την μακροζωία όλων αυτών: ακόμα κι αν δεν τα καταφέρνουν να μας "σώσουν" το λίπος τους το μαζεύουν...

Αυτό το κράτος που στρατιωτικοποιείται είναι (στην πολιτική του μορφή) το κράτος των κομμάτων. Των κομμάτων που συνεργάζονται άφογα στον "βασικό πυρήνα" της στρατιωτικοποίησης, η οποία σερβίρεται σαν "προάσπιση των εθνικών συμφερόντων". Οπότε η σοφία της αριστεράς του κράτους και του κεφάλαιου έχει κι αυτήν την παράπλευρη συνέπεια: κλάμα, πολύ κλάμα για το δίκιο των εργαζομένων... Και κατάρες, πολλές κατάρες, για τις άδικες τις κυβερνήσεις... Και "κρατάτε με μην την πλακώσω" (την άστοργη κυβέρνηση), πολύ "κρατάτε με"...

Δράμα η κατάσταση λέει η αριστερή σοφία. Δράμα για το μέλλον... Δηλαδή: μελόδραμα!

Η έτοιμη συνταγή για εμάς τους "από κάτω" είναι απλή: Γλύψε - Προσκύνα - Λούφαξε. Εναλλακτικά επιτρέπονται ασκήσεις "δικεδικητικής γυμναστικής" για να εκτονώνονται οι αντιδράσεις. Θα την βγάλουμε έτσι;

Η εμπειρική πραγματικότητα (και οι μέχρι τώρα αναλύσεις μας) λέει πως δεν πρόκειται να την βγάλουμε έτσι. Η επιλογή της στρατιωτικοποίησης, οικονομικής, θεσμικής και ιδεολογικής, είναι **στρατηγική επιλογή** για τα αφεντικά. Και βλέπει μακριά. Μακριά - και στα τομάρια μας.

Από την άλλη μεριά η στρατιωτικοποίηση δεν σημαδεύει μόνο τα μυαλά μας. Σημαδεύει και τα στομάχια μας. Τουλάχιστον όσοι και όσες δουλεύουν σε όχι "προνομιούχες" θέσεις του πάλαι ποτέ "κράτους πρόνοιας" θα πρέπει να νοιώθουν τις κλωτσιές. Και το ερώτημα είναι: **τι κάνουμε;**

ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΘΑ ΚΟΙΤΑΞΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΟΥΜΕ

(ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ "ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ;")

ΣΤΗΝ 1η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ 26/2/07 ώρα 7.30 μ.μ. - κτ. Γκίνη ΕΜΠ

συνέλευση ενάντια στην ειρήνη

ΕΝΩ
ο κόλος μας
καίγεται
κάποιοι
πανηγυρίζουν
WHY?

κάποιος πρέπει να έχει γίνει λάθος - έτσι δεν είναι;

Οι αγώνες οι σχετικοί με την δημόσια εκπαίδευση, την δημόσια υγεία και την πρόνοια σπάνε τα μούτρα τους... Αλλά δεν στενακωρούνται όλοι. Οι πιστοί υπηρέτες του κράτους και του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος τρίβουν τα χέρια τους...

Μέσα στην κρίση, τα κράτη (φυσικά και το ελληνικό) έχουν καινούργιες, επείγουσες δουλειές να κάνουν. Γι' αυτό επενδύουν όλο και περισσότερο στις business της ασφάλειας.

Το ζήτημα δεν είναι απλό. Αφορά σίγουρα και τον τρόπο διαχείρισης του δημόσιου πλούτου. Ακόμα πιο πέρα αφορά μια ευρεία ταξική επίθεση των αφεντικών.

Οι εργαζόμενοι και ιδιαιτέρως αυτοί του δημόσιου τομέα εμφανίζονται να αντιδρούν. Κουβαλώντας όμως όλη την παραδοσιακή "αριστερή σοφία" της βαθειάς πίστης στο κράτος μετράνε ήττες.

Κι αυτό πονάει. Πονάει το σύνολο της εργατικής τάξης - και σπρωδήςποτε το σύνολο των μαχητικών προλεταρίων. Δεν γίνεται τ' αφεντικά να κοροπηδάνε και εμείς να κάνουμε συλλογή τς κλωτσιές!

Ή γίνεται;

1η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 26/02/07 - 7.30μ.μ.

κτ. Γκίνη, ΕΜΠ

συνέλευση ενάντια στην ειρήνη

Η συνέλευση ενάντιο στην ειρήνη έχει καταπιαστεί εδώ και κάμποσο καιρό με το ζήτημα του милитарισμού και της στρατιωτικοποίησης. Μέσα σε μια συγκυρία κρίσης, μέσο σε μία συγκυρία έντονου διακρατικού ανταγωνισμού, τα κράτη (φυσικά και τα ελληνικά) έχουν καινούργιες επείγουσες δουλειές να διεκπεραιώσουν. Για αυτό γίνονται όλο και περισσότερα στρατός και αστυνομία.

Το ζήτημα δεν είναι απλό. Αφορά τον τρόπο που διαρθρώνονται οι κοινωνικές σχέσεις, τον τρόπο που συσσωρεύεται το κεφάλαιο, τον τρόπο που επανιδρύονται τα κράτη, τον τρόπο που ασκούν την εξωτερική πολιτική τους, τον τρόπο που διαχειρίζονται το δημόσιο πλούτο. Στην πραγματικότητα αφορά μια ευρεία ταξική επίθεση των αφεντικών.

Οι εργαζόμενοι και ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα (εκπαίδευση, υγεία, κτλ) εμφανίζονται να αντιδρούν, στην ταξική επίθεση που υφίστανται. Κουβαλώντας όμως όλες τις παραδοσιακές «αριστέρες» ανωνυμίες τους, παρομένουν άστοχοι και αναποτελεσματικοί. Και μετράνε ήττες, με τελευταία την πηλη και ταπεινωτική ήττα των δασκάλων.

Δεν θέλουμε να κάνουμε μια ακόμη διόγνωση της κατάστασης (που είναι αλήθεια πώς πάει κατά διαόλου). Ούτε έχουμε λύσεις. Λέμε όμως με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο το εξής: Χρειάζεται οι εργατικοί αγώνες να στραφούν ενάντια στην διαδικασία στρατιωτικοποίησης του κράτους.

Ο στρατός και η αστυνομία δεν είναι μόνο τα κεντρικά σημεία του σύγχρονου κράτους. Είναι και τα σημεία που είναι ευάλωτα. Οι εργατικοί αγώνες έχουν διπλό όφελος να στραφούν ενάντιο τους. Από τη μία διεκδικούν από τους θεσμούς αυτούς τον δημόσιο πλούτο, προς όφελος των ταξικών συμφερόντων τους. Από την άλλη τους εμποδίζουν να κάνουν τις γνωστές δουλειές τους. Δουλειές που στην τελική σηματοδοτούν το προλεταριάτο.

Η Νέα Ορλεάνη δεν είναι μακριά...

Όταν στα τέλη του Αυγούστου του 2005 ο τυφώνας Κατρίνα πέρασε πάνω από τη Νέα Ορλεάνη, ήταν πολλοί εκείνοι που αντιμετώπισαν την καταστροφή, όχι σαν ένα φυσικό φαινόμενο, αλλά σαν προϊόν μιας πολιτικής διαδικασίας. Οι τεράστιες καταστροφές που αποκαλύπτονταν καθημερινά για μέρες και βδομάδες μετά το πέρασμα του τυφώνα, εξηγούνταν μόνο ως αποτέλεσμα της κατάρρευσης της πολιτικής προστασίας στην ιστορική πόλη. Η πολιτική διαδικασία που γινόταν τραγικά εμφανής στη Ν. Ορλεάνη, ήταν η μετατόπιση των ενδιαφερόντων και των δημόσιων οικονομικών του αμερικάνικου κράτους από την πρόνοια στους μηχανισμούς της ασφάλειας, της αντιτρομοκρατίας και του πολέμου. Η τρανταχτή απουσία του κράτους-πρόνοιας από τη Ν. Ορλεάνη δε θα μπορούσε παρά να είναι συμπληρωματική στις πολεμικές εκστρατείες στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, καθώς και στην έμφαση στις αντιτρομοκρατικές πολιτικές.

Το αμερικάνικο κράτος λοιπόν, ενώ ήταν τρανταχτά απόν τις πρώτες μέρες μετά το πέρασμα του Κατρίνα, φρόντισε να γίνει βροντερά παρόν λίγο αργότερα. Όταν οι (μην έχοντας τρόπο να φύγουν) κάτοικοι άρχισαν να ανοίγουν μαγαζιά για να καλύψουν στοιχειωδώς τις ανάγκες τους, μετακόμισε στρατό από το Ιράκ για να τους πυροβολεί. Να πυροβολεί εναντίον των "φτωχών". Έτσι ώστε να μην μπορεί να διαφύγει από κανέναν ο ταξικός χαρακτήρας της "φυσικής καταστροφής". Αυτό είναι ένα τρανταχτό επεισόδιο της διαδικασίας που ονομάζουμε στρατιωτικοποίηση, την οποία όλα τα αναπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη, ακολουθούν σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό.

Μια φωτογραφία από το περασμένο φθινόπωρο: Η στρατιωτικοποίηση στην Ελλάδα.

Ας δούμε τώρα ένα πρόσφατο ελληνικό παράδειγμα, την απεργία των δασκάλων. Οι δάσκαλοι απέργησαν για περίπου 1,5 μήνο διεκδικώντας ένα μηνιαίο επίδομα 105 ευρώ, που τους είχε υποσχεθεί προεκλογικά η τωρινή κυβέρνηση. Παράλληλα ή πολύ κοντά χρονικά στην απεργία, συνέβησαν και άλλα που έκαναν διακριτή τη διαδικασία που ονομάζουμε στρατιωτικοποίηση:

- 2.500 караβανάδες απαιτούν το ίδιο επίδομα και απειλούν να καταφύγουν στα δικαστήρια για να το πάρουν
- μπάτσοι ζητούν ουξήσεις και τις παίρνουν σε ένα βαθμό, με τον υπουργό τους να απειλεί να παραιτηθεί αν δεν τις πάρουν
- δικαστικές αποφάσεις παγώνουν τις πληρωμές των δεδουλευμένων των συμβασιούχων του δημόσιου τομέα
- άλλες δικαστικές αποφάσεις αποδίδουν "οφειλόμενα αναδρομικά" ύψους 45.000 ευρώ (στον καθένα) σε συνταξιούχους δικαστές
- συντηρείται το πάντα επίκαιρο θέμα της ρύθμισης των χρεών των ασφαλιστικών ταμείων
- το ελληνικό κράτος αγοράζει πάντα όπλα και στρατιωτικό εξοπλισμό, που το συντηρούν στις πρώτες θέσεις παγκόσμια στις στρατιωτικές δαπάνες
- επίσης, αγοράζει δυο (νέα) συστήματα υποκλοπών. Το ένα για την αντιτρομοκρατική και το άλλο για την ΕΥΠ.

Προνομιούχοι του Δημοσίου οι αστυνομικοί

Υψηλότερες αποδοχές από τους υπαλλήλους

Άρκετα υψηλότερες είναι οι αποδοχές των αστυνομικών σε σχέση με εκείνες των ομοίων υπαλλήλων του Δημοσίου. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσιάζει ο πίνακας Α, ένας αστυνομικός αρκεί να εισοδησει με μηνιαίες αποδοχές 1.342 ευρώ, έναντι αντίστοιχες αποδοχές ενός υπαλλήλου με προνομιούχοι Α.Ε.Ε. κατηγορίας

και της αστυνομίας, σε σχέση με υπαλλήλους της κατηγορίας Πανεπιστημιακός Εκπαιδευτικός. Είτητα από 5ετη υπηρεσία, ο αξιωματικός λαμβάνει 1.695 ευρώ μηνιαίως έναντι 1.299 του υπαλλήλου (διαφορά 396 ευρώ ή 30,5%). Σε 33 χρόνια υπηρεσίας, ο αξιωματικός αμείβεται με 3.431 ευρώ τον μήνα, έναντι 2.617 ευρώ του υπαλλήλου Πανεπιστημιακού Εκπαιδευτικού.

Σύγκριση αποδοχών αξιωματικού - υπαλλήλου Π.Ε. κατηγορίας

Ετη	Μηνιαίες αποδοχές αξιωματικού	Ετήσιες αποδοχές Π.Ε. υπαλλήλου	Ποσοστό μηνιαία διαφορά αξιωματικού - Π.Ε.
5	1.695,60	1.299	30,8%
7	1.797,28	1.316	34,9%
9	1.877,04	1.373	36,7%
11	1.911,76	1.410	36,2%
13	1.946,48	1.447	34,3%
15	1.981,20	1.484	33,8%
17	2.078,48	1.521	36,7%
19	2.205,84	1.558	41,8%
21	2.413,04	1.595	51,3%
23	2.458,32	1.632	50,8%
25	2.622,00	1.669	56,7%
27	2.785,68	1.706	61,8%
29	3.431,44	1.743	96,3%
31	3.431,44	1.800	90,6%
33	3.431,44	1.817	88,9%

Ο αξιωματικός λαμβάνει διημερησίως κατά 5 χρόνια, ο άριστος υπάλληλος λαμβάνει προνομιούχοις ύψους των 176 ευρώ.

Σύγκριση αποδοχών υποαξιωματικού - υπαλλήλου Α.Ε.Ε. κατηγορίας

Ετη	Μηνιαίες αποδοχές υποαξιωματικού	Μηνιαίες αποδοχές Α.Ε.Ε. υπαλλήλου	Ποσοστό μηνιαία διαφορά υποαξιωματικού - Α.Ε.Ε.
5	1.342,80	1.028	31,6%
7	1.342,80	1.040	29,2%
9	1.342,80	1.051	27,7%
11	1.342,80	1.103	20,2%
13	1.342,80	1.114	18,7%
15	1.342,80	1.166	13,2%
17	1.342,80	1.177	11,7%
19	1.342,80	1.229	8,2%
21	1.342,80	1.240	7,7%
23	1.342,80	1.292	4,2%
25	1.342,80	1.303	3,7%
27	1.342,80	1.355	0,2%
29	1.342,80	1.407	3,3%
31	1.342,80	1.418	3,8%
33	1.342,80	1.470	5,3%

Ο υποαξιωματικός είναι μη προνομιούχος στέλεχος, ο άριστος υπάλληλος λαμβάνει προνομιούχοις ύψους των 176 ευρώ.

Το τι συνέβη τελικά είναι γνωστό. Η απεργία των δασκάλων ηττήθηκε παρά τη διάρκειά της. Και το αστυνομοστρατιωτικό σύμπλεγμα ικανοποιήθηκε, όπως πάγια συμβαίνει τα τελευταία χρόνια. Τί συμβαίνει λοιπόν; Το ελληνικό κράτος εγκαταλείπει την πρόνοια (υγεία, παιδεία) και μετατοπίζεται ιδεολογικά, θεσμικά και οικονομικά (σαν δημόσιος προϋπολογισμός) προς τους στρατοαστυνομικούς μηχανισμούς. Ακολουθεί έτσι μια κοινή, παγκόσμια και στρατηγική επιλογή των αφεντικών. Την στρατιωτικοποίηση.

Η στρατιωτικοποίηση λοιπόν σαν διαδικασία με μακροπρόθεσμο και στρατηγικό χαρακτήρα, είναι παγκόσμια. Δεν είναι η εφήμερη πολιτική του απαίσιου Μπους, ούτε της ντόπιας "επάρατης δεξιάς". Και σαν τέτοια έχει αντιστοιχίες στοχεύσεις.

Καταρχήν στο κοινωνικό πεδίο μεταφράζεται σε μεγαλύτερη απαίτηση ασφάλειας. Είτε αυτό αφορά τους μετανάστες εργάτες, είτε αφορά τη μεγα-απειλή της τρομοκρατίας. Αυτό που επιδιώκεται είναι η κοινωνική νομιμοποίηση του λόγου, των θεσμών και των μηχανισμών ασφάλειας. Αν π.χ. για τη λαθρομετανάστευση αυτό που χρειάζεται είναι περισσότεροι μπάτσοι, για την τρομοκρατία απαιτείται στρατός στους δρόμους ή πλήγματα στις υποδομές τους σε άλλες χώρες (π.χ. Ιράκ).

Απ' την άλλη η στρατιωτικοποίηση σημαίνει τη μεγαλύτερη λεηλασία του δημόσιου πλούτου και την απόδοσή του στους θεσμούς και τους μηχανισμούς που την ενισχύουν: δικαστές, μπάτσους, караβανάδες, εμπόρους όπλων κ.τ.λ. Είτε μιλάμε για την συμπίεση των μισθών, το βούλιαγμα των ασφαλιστικών ταμείων και των προνοιακών πολιτικών, γίνεται εμφανής αυτή η διαδικασία. Για την απόδοση του κρατικού χρήματος στους στρατόμπατσους μιλάει η ίδια η πραγματικότητα.

Εν τέλει η στρατιωτικοποίηση είναι η πιο ωμή μορφή της ταξικής επίθεσης που έχουν κηρύξει τ' αφεντικά εναντίον μας. Αν το δίλημμα την εποχή του κράτους πρόνοιας ήταν βούτυρο ή κανόνια, τώρα τ' αφεντικά λαδώνουν και προετοιμάζουν τα κανόνια τους με βούτυρο...

Η εργατική τάξη στο δημόσιο τομέα

Η ταξική επίθεση των αφεντικών, που στο κέντρο της έχει την στρατιωτικοποίηση, εξελίσσεται. Αλλά τι συμβαίνει στο δικό μας (στο προλεταριακό) στρατόπεδο. Είναι αλήθεια πώς δεν προετοιμάζεται επανάσταση. Είναι επίσης αλήθεια ότι δεν επικρατεί η απόλυτη τάξη και ασφάλεια. Εστίες αντίδρασης υπάρχουν. Ειδικότερα το τμήμα της εργατικής τάξης που εργάζεται σε δημόσιες υπηρεσίες, η εργατική δηλαδή τάξη που έχει εργοδοτή το κράτος, φαίνεται να είναι πιο κινητικό και να αντιδρά με κάποιο τρόπο στην επίθεση που υφίσταται. Αλλά από πού προέκυψε αυτό το κομμάτι της εργατικής τάξης;

Ο μεταπολεμικός κόσμος χρίστηκε πάλιν σε μια νέα «σύμβαση» εργατών - εργοδοτών. Οι εργάτες μέσα σε νέα μοντέλα παραγωγής (φοροτισμός) δούλευαν πιο εντακτικά από ποτέ. Αλλά δούλευαν για οχτώ ώρες, για ένα καλύτερο μισθό, με δεδομένη την εκπαίδευση (για τα παιδιά και τους νέους), την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τη σύνταξη. Ένα νέο κράτος ιδρύεται για να εγγυηθεί την νέα αυτή σύμβαση, για να εγγυηθεί δηλαδή και την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης... Εξ' ου και τα κρατικά σχολεία, τα κρατικά νοσοκομεία, τα κρατικά ιδρύματα ασφάλισης κτλ

Η Ελλάδα, ο κοινωνικός - καπιταλιστικός αυτός σχηματισμός ακολούθησε και αυτός με τη σειρά του τις παραπάνω εξελίξεις. Το κράτος και εδώ σταδιακά απέκτησε ένα χαρακτήρα εγγυητή της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης. Και ένα κομμάτι της εργατικής τάξης βρέθηκε να δουλεύει στις σχετικές κρατικές υπηρεσίες. Στα σχολεία, στα νοσοκομεία κτλ.

Όπως είπαμε και παραπάνω το κομμάτι αυτό της εργατικής τάξης δε έμεινε έξω από την πρόσφατη ταξική επίθεση των αφεντικών. Αντίθετα βρέθηκε στο επίκεντρό της στο βαθμό που εκεί καταγραφόταν με τον πλέον σαφή τρόπο η εγκατάλειψη του «κράτους πρόνοιας» και η μετακίνηση του δημόσιου πλούτου προς το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα. Ήταν λοιπόν εν πολλοίς αναμενόμενο να εκδηλωθεί και εκεί μια σχετική δυσ-

ρέσκεια. Τον τρόπο που αυτή η δυσaréσκεια προσδιορίστηκε, τον τρόπο που μεθοδεύτηκε - οργανώθηκε και στόχευσε, τον τρόπο που τελικά παρέμεινε αναποτελεσματική, προσπαθούμε να περιγράψουμε παρακάτω. Για να καταλήξουμε ότι αυτός ο τρόπος, ο τρόπος προσδιορισμού, οργάνωσης και στόχευσης πρέπει να αλλάξει, προκειμένου η δυσaréσκεια να γίνει ανταγωνισμός, ανταγωνισμός επίκαιρος για τα ταξικά συμφέροντα.

«Μα η δουλειά μου δεν είναι επάγγελμα, είναι λειτούργημα...»

Η παραπάνω ατάκα είναι μάλλον συνηθισμένη. Αλλά είναι και μεστή νοημάτων, καθώς συμπυκνώνει τον τρόπο που το κομμάτι της εργατικής τάξης που συζητάμε προσδιορίζει τον εαυτό του. Το «η δουλειά μου» παραπέμπει κατευθείαν στην ατομική ιδιοκτησία. Και καλά κάνει... Οι έλληνες εργάτες, που από τη δεκαετία του 1980 πορεύονται με σηκωμένα τα λάβαρα του μικροαστισμού, αντιμετωπίζουν την εργασία τους σαν ιδιοκτησία, σαν «βόλεμα». Και ως γνωστόν όποιος «βόλεύεται» κοιτάει μόνο την πάρτη του. Οι εργαζόμενοι στις κρατικές υπηρεσίες (ας πούμε τις κρατικές υπηρεσίες που αφορούν την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης) μοιράζονταν ίσως περισσότερο από τον καθένα την ασφάλεια της καρδιάς ως προς την θέση εργασίας. Ο εργοδότης τους δεν ήταν κάποιο τυχαίο αφεντικό που κάποια στιγμή θα μπορούσε να τους εγκαταλείψει ή να χρεοκοπήσει. Ο εργοδότης τους ήταν το κράτος.

Αλλά υπήρχε ένας ακόμη λόγος στον οποίο βασιζόταν η σιγουριά της θέσης εργασίας και ένα εγγυημένο εργασιακό status. Ο λόγος αυτός αφορούσε τα εξής: οι εργαζόμενοι σε αυτές τις κρατικές υπηρεσίες δεν ασκούσαν κατά τη γνώμη τους κάποιο επάγγελμα, αλλά κάποιο «λειτούργημα» που διέθετε ιερότητα. Κάτι τέτοιο εν μέρει ίσχυε, εν μέρει υπερεκτιμούνταν...

Ίσχυε στο βαθμό που όντως αυτές οι κρατικές υπηρεσίες (οι υπηρεσίες που αφορούσαν την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης) βρισκόνταν ακριβώς επάνω στο ανάχωμα της ταξικής σύγκρουσης, ένα ανάχωμα που για καιρό κανείς δεν ήθελε να μετακινήσει. Υπερεκτιμούνταν όμως στο βαθμό που φορτιζόνταν από την κρατική ιδεολογία. Το κράτος αντλούσε σε μεγάλο βαθμό την νομιμοποίησή του ως κοινωνικό κράτος, από την ύπαρξη αυτών των κρατικών υπηρεσιών. Και φυσικά φρόντιζε να τις προμοτάρει.

Καθώς οι εργαζόμενοι σε αυτές τις υπηρεσίες συνεχίζουν μέχρι σήμερα να αυτοπροσδιορίζονται με αυτό τον τρόπο, αδυνατούν να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις (αυτές που σε γενικές γραμμές περιγράφουμε στο πρώτο μέρος). Και έτσι τους μένουν και λίγες εξηγήσεις για την επίθεση που υφίστανται. Το όλο πρόβλημα τελικά αποδόθηκε στην «κακή» διαχείριση ή γενικότερα στο συγκεκριμένο «κακό» κράτος. Κάποιο «κακό» κράτος έχει εκτιμήσει λάθος την κατάσταση και παίρνει το δημόσιο πλούτο από τις «κρίσιμες» αυτές κρατικές υπηρεσίες ή κάποιος «κακός» υπουργός τα έχει σκατώσει σε επίπεδο διαχείρισης και... ιδού τα αποτελέσματα. Στην πραγματικότητα η κατάσταση είναι διαφορετική. Το κράτος ως εργοδότης έχει πια διαφορετικές επιλογές, και σταδιακά εγκαταλείπει αυτές τις δημόσιες υπηρεσίες. Και σε αυτή την συγκυρία, ο όρος «λειτούργημα» για την εργασία σε αυτές τις υπηρεσίες καταντάει αστείο, καθώς αυτά τα επαγγέλματα χάνουν όλο και περισσότερο την αξία τους για την καπιταλιστική λειτουργία. Λογική λοιπόν η ήττα: παλιές μέθοδοι σε μια νέα πραγματικότητα δεν μπορεί παρά να είναι αδιέξοδες.

Η αριστερά έχει τις «πρωτοπορίες» που της αξίζουν

Οι αντιδράσεις των εργαζομένων στις δημόσιες υπηρεσίες δεν ήταν απαραίτητα κομματικά χρωματισμένες. Αντλούσαν όμως σε μεγάλο βαθμό τα περιεχόμενά τους από την ιδεολογική δεξαμενή της αριστεράς. Δεν είναι και λίγο. Η ιδεολογική κηδεμονία της αριστεράς καθόρισε σε μεγάλο βαθμό τους «αγώνες» αυτούς, κράτησε μακριά την προλεταριακή συνείδηση. Όχι χωρίς κόστος: το ξαναλέμε, αναφερόμαστε σε ηττημένους «αγώνες». Παρακάτω χρησιμοποιούμε το παράδειγμα της απεργίας των δασκάλων προκειμένου να δείξουμε την αντίθεση της αριστερής ιδεολογίας με την προλεταριακή συνείδηση.

Για την αριστερά οι δάσκαλοι που σπήγγησαν δεν ήταν παρά «το πρωτοπόρο τμήμα της εργατικής τάξης, που επιτέλους περνάει στην επίθεση». Εύκολα λόγια, ειδικά για ανθρώπους που η πεμπτουσία της πολιτικής τους δράσης ξεκινά από τα βουλευτικά έδρανα. Εύκολα λόγια, που κανείς δεν ένωσε την ανάγκη να τα μασήσει, ακόμα και όταν το «πρωτοπόρο τμήμα της εργατικής τάξης», οδηγήθηκε σε ταπεινωτική ήττα.

Ευτυχώς βέβαια για την εργατική τάξη (και ευτυχώς όχι απλώς λόγω της ήττας), που δεν έχει για πρωτοπορία της τους δασκάλους. Γιατί, Γιατί οι δάσκαλοι δεν έθεσαν ποτέ ζήτημα «εργατικής τάξης». Γιατί αν έθεταν τέτοιο ζήτημα, θα αντιλαμβάνονταν διαφορετικά την κατάσταση και θα μεθόδευαν διαφορετικά τον «αγώνα» τους. Πιο συγκεκριμένα, θα μεθόδευαν έναν διαφορετικό αγώνα.

Θα μπορούσαν βέβαια οι δάσκαλοι, όπως και οι περισσότεροι εργαζόμενοι στις δημόσιες υπηρεσίες να αποτελούν κομμάτι της εργατικής τάξης. Θα το κατακόψουν, όχι απλώς και μόνο εξαιτίας της ιδιότητάς τους ως μισθωτών. Αλλά κυρίως επειδή θα διέθεταν την συλλογική εκείνη συνείδηση που θα τους έφερνε κόντρα στα αφεντικά και πλάι σε όλη την υπόλοιπη τάξη. Και τότε τα ζητήματα θα τίθονταν αλλιώς...

Αλλά στην περίπτωση των δασκάλων κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Πουθενά δεν έγινε κριτική στο ρόλο του δασκάλου, στο ρόλο του ως εργαζομένου στην δημόσια υπηρεσία που λέγεται εκπαίδευση - σχολείο. Κανένας δεν παραδέχτηκε πως το «λειτούργημα» του δασκάλου, ήταν λειτούργημα μόνο για το κράτος και τα αφεντικά, πως ο τρόπος που λειτουργούν οι δάσκαλοι βοηθά στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης, άρα και των καπι-

ταλιστικών σχέσεων εκμετάλλευσης και κυριαρχίας. Και έτσι δεν φτιάχτηκε μια προλεταριακή θέση μάχης ενάντια στο κράτος αλλά ένας αγώνας προπαγόνδησης της αξίας του «λειτουργήματος» του δασκάλου για την καπιταλιστική λειτουργία.

Φυσικά ένας τέτοιος αγώνας δεν συγκίνησε το προλεταριάτο (όχι ως κοινή γνώμη αλλά ως τάξη). Συγκίνησε μόνο την κρατική αριστερά, που βλέποντας κομμάτια του κράτους να απαξιώνονται (και ακόμη να ιδιωτικοποιούνται), φοβάται ότι θα χάσει το ρόλο της (ως κομμάτι του κράτους και αυτή). Και έτσι απεύθει να συγχωρεί τις πρωτοπορίες της.

Συντεχνία, Ρεφορμισμός, Media: Ο δρόμος για την κόλαση έχει απ' όλα...

Έχουμε και λέμε λοιπόν. Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα αντιδρούν. Αλλά αντιδρούν έχοντας εμπιστοσύνη στον (και καλά σίγουρα) εργοδότη τους, το κράτος. Και αντιδρούν προτάσσοντας την (κάποτε) μεγάλη αξία του επαγγέλματός τους, το «λειτουργήμα» του. Και αντιδρούν υπό την ιδεολογική κηδεμονία της αριστεράς, μακριά από προλεταριακές θέσεις μάχης. Α' ναι, και ηττώνται...

Θα σταθούμε σε τρία ακόμη χαρακτηριστικά των «αγώνων» όσων εργάζονται στον δημόσιο τομέα, που απορρέουν άμεσα από τα όσα έχουμε σημειώσει παραπάνω: τα συντεχνιακά αιτήματα, την κομματική και την μηντιακή μεσολάβηση.

Προφανώς όταν προτάσσεις το λειτουργήμα σου, είναι αναμενόμενο να έχεις και συντεχνιακά αιτήματα. Η όλη στρατηγική φαίνεται αρχικά λωπηρή. Με μιας ξεφορτώνεσαι τις αμαρτίες της εργατικής τάξης (δηλαδή την ταξική της αδυναμία) και ελίσσεσαι καλύτερα. Αλλά συνήθως η στρατηγική των συντεχνιακών αιτημάτων πάει όπατη. Το μόνο που κατοφέρνει είναι να έχει απέναντί της και το κράτος και την υπόλοιπη εργατική τάξη.

Αλλά οι συντεχνιακοί αγώνες έχουν και ένα άλλο κουσούρι. Μέσα σε συνθήκες ήττας και ιδεολογικής σύγχυσης, οι συντεχνιακοί αγώνες προσπαθούν να κερδίσουν τη νομιμότητά τους, όχι με βάση το γενικό ταξικό συμφέρον αλλά με βάση το δικαίωμα των αφεντικών, δηλαδή η αντιπαράθεση θα πρέπει να γίνεται με τους όρους της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Και η «νομιμότητα» αυτή κερδίζεται, όταν δίπλα σε μια συντεχνία βρίσκεται ένα κοινοβουλευτικό κόμμα. Θα υπάρχουν και εδώ πολλοί που θα σπεύσουν να επιχειρηματολογήσουν για τα πλεονεκτήματα μιας τέτοιας στρατηγικής. Ένα κοινοβουλευτικό κόμμα δεν προσδίδει απλά «νομιμότητα», δίνει επιπλέον φωνή στα συντεχνιακά αιτήματα στο χώρο και το χρόνο που ψηφίζονται οι νόμοι (στη βουλή). Δε χρειάζεται κόπος για να αντιπαρατεθείς σε τέτοια επιχειρήματα. Αυτοί που επιχειρηματολογούν, είναι οι ίδιοι που γκρινιάζουν όταν αλλάζει η κυβέρνηση και εκ νέου τους ξεχνάει. Αλλά αυτές οι στρατηγικές έχουν ένα σίγουρο αποτέλεσμα. Αναπαράγουν και επεκτείνουν τη συνθήκη της ήττας. Αυτό που υπονοούν είναι το εξής: Ότι η εργατική τάξη είναι εκ των πραγμάτων ανίκανη για οτιδήποτε, ότι το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να εντοπίσει και να στηρίξει το σωστό νταβάνι της.

Τέλος αυτού του είδους οι εργατικοί αγώνες συνηθίζουν να είναι σε μεγάλο βαθμό μηντιακοί. Ολόκληρες κινητοποιήσεις φαίνονται να καταγράφουν νίκες ανάλογα με τον τηλεοπτικό χρόνο κέρδιζαν. Είναι έτσι και αλλιώς τραγικό να θέτεις ένα αγώνα σε αναμέτρηση με άλλα προγράμματα της t.v. (τηλεπαιχνίδια, τσόντες κτλ). Και ακόμη χειρότερα να τους θέτεις σε σύμπτωση με άλλα ρεπορτάζ του τύπου εγκληματικότητα των ξένων ή γενναιοδορία των πλουσίων. Αλλά το πιο σημαντικό είναι το εξής: Καθώς τα media δεν έπαψαν ποτέ να ανήκουν στο κράτος και το κεφάλαιο, είναι λογικό σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης (και σε ένα στραταστυνομικό κράτος, μπορούμε να φανταστούμε πολλές τέτοιες) να σταματήσουν να μεσολαβούν, να σταματήσουν να «παιζουν» εργατικούς αγώνες. Και τότε φυσικά οι εργατικοί «αγώνες» που είχαν εμπιστευτεί τις δυνάμεις του στα media, θα μείνουν τελείως αφοπλισμένοι.

Μιλώντας αυτή τη φορά κάπως πιο συνολικά θα ξαναγυρίσουμε στην αριστερά. Οι «αγώνες» αυτοί με τον τρόπο που διαμορφώνονται, είναι, «αριστεροί». Η αριστερά, ως κομμάτι του κράτους, σε μια προηγούμενη εποχή, σε ένα προηγούμενο κράτος, μπορούσε ακόμη να ελίσσεται. Από τη μία αποδείκνυε την χρησιμότητά της στο κράτος, την αναγκαιότητά της για την ευρύτερη λειτουργία του, και από την άλλη μεσολαβούσε τους εργατικούς αγώνες και έδειχνε ότι και ο δρόμος του ταξικού συμβιβασμού μπορεί να έχει και τις βραχυπρόθεσμες προσόδους του. Αλλά τώρα; Τώρα που τελείωσαν οι ανοχές (αφού και χάρις την αριστερά, εκκαθαρίστηκε το προλεταριάτο από το προσκήνιο της ιστορίας); Τώρα της έχει απομείνει ο ρόλος του λούστρου. Γυαλίζει τις στρατιωτικές αρβύλες των αφεντικών (με ρεφορμισμό και ευαισθησίες) από τους λεκέδες της ταξικής σύγκρουσης...

Να χτυπήσουμε εκεί που τους πονάει

Οι λογαριασμοί των αφεντικών, από τότε που ο κόσμος τρέχει με τους ρυθμούς του καπιταλισμού, είναι λογαριασμοί ταξικοί. Η στρατιωτικοποίηση έτσι όπως την περιγράψαμε, ως στρατηγική επιλογή μακροπρόθεσμης μετατόπισης -θεσμικής και ιδεολογικής- του κράτους και των κοινωνιών προς περισσότερο милитаристικές δομές, είναι λοιπόν μια ταξική επίθεση σε εξέλιξη. Για την ακρίβεια είναι η αιχμή της ταξικής επίθεσης που βρίσκεται σε εξέλιξη στις αρχές του εικοστού πρώτου αιώνα στον ανεπτυγμένο καπιταλιστικό κόσμο.

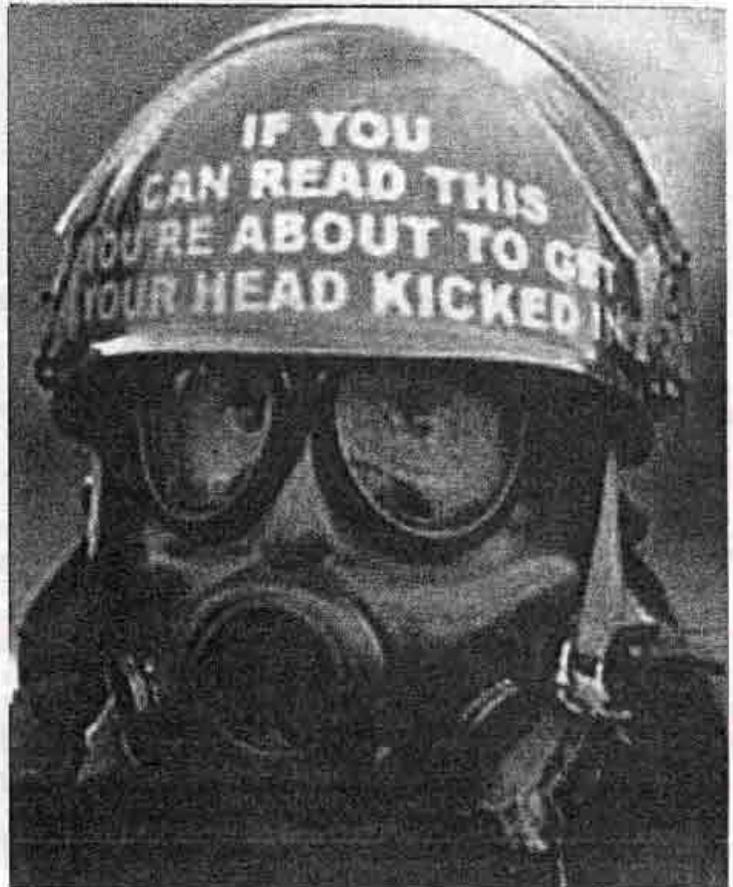
Καθώς αυτή η επίθεση αναπτύσσεται, δύο πράγματα συμβαίνουν ταυτόχρονα: Από τη μία μεταλλάσσονται οι κοινωνικές σχέσεις με τρόπον τέτοιο ώστε να νομιμοποιείται ο милитарισμός και οι προς όφελός του επιλογές. Η επικαιρότητα της «ασφάλειας» στις πρωτοκοσμικές κοινωνίες, και η επικαιρότητα του φόβου επίσης, είναι συμπτώματα αυτής ακριβώς της μετάλλαξης. Από την άλλη (το ξαναλέμε) ο παραγόμενος κοινωνικός πλούτος λεηλατείται, για να τροφοδοτηθούν οι μηχανισμοί και οι δομές της στρατιωτικοποίησης: τα σώματα της αστυνομίας και του στρατού, τα δικαστήρια, η πολεμική βιομηχανία και τεχνολογία. Στα πλαίσια αυτής της διπλής διαδικασίας τα αφεντικά κερδίζουν. Οι προλετάριοι χάνουν. Και μακροπρόθεσμα γίνονται κρέας για κανόνια.

Πριν φτάσουμε εκεί, το ζήτημα είναι πως μέσα σ' αυτή τη συνθήκη τα πλήγματα που δέχεται το προλεταριάτο είναι πολλαπλά. Καθώς η «αξία» των δομών της στρατιωτικοποίησης μεγαλώνει, οι όροι της κάθε επιμέρους αντιπαράθεσης με τα αφεντικά δυσχεραίνουν. Αυτή η «αντιστρόφως ανάλογη σχέση» δεν είναι μονοδιάστατη, αφορά τον κοινωνικό ρόλο που αναγνωρίζεται σε κομμάτια του προλεταριάτου, αφορά επίσης τις κοινωνικές συμμαχίες που αυτά μπορούν να πετύχουν κατά τη διάρκεια ενός εργατικού αγώνα. Αφορά κυρίως την ίδια την αποτελεσματικότητα των αγώνων, και τη δυνατότητά τους να έχουν έστω και επιμέρους επιτυχίες. Τα «φωτογραφικά στιγμιότυπα» του περασμένου φθινοπώρου έδειξαν πολύ γλαφυρά αυτή την αντίστροφη αναλογία: οι δάσκαλοι και οι συμβασιούχοι δεν πήραν φράγκο. Οι μπάτσοι και οι δικαστές πήραν (σχεδόν) ό,τι ζήτησαν. Οι δάσκαλοι έκαναν έξι εβδομάδες απεργία, και οδηγήθηκαν σε μια ταπεινωτική ήττα. Τα γεγονότα αυτά θέτουν επιτακτικά το ερώτημα της αποτελεσματικότητας των αγώνων, ειδικά σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους στο δημόσιο (εκεί όπου ο εργοδότης -το ελληνικό κράτος- κάνει ξεκάθαρους τις προθέσεις και τις «προτιμήσεις» του προς όφελος της στρατιωτικοποίησης), και ειδικά αν λάβουμε υπόψη -και καλά θα κάνουμε να το λάβουμε υπόψη- ότι η κατάσταση αυτή πρόκειται να επαναλαμβάνεται στο μέλλον όλο και πιο συχνά.

Κατά τη γνώμη μας δεν πρόκειται να υπάρξει καμία επιτυχία, καμία επιμέρους νίκη, όσο οι εργατικοί αγώνες εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν τις προθέσεις και τις προτιμήσεις του ελληνικού κράτους ως συγκυριακές, μένοντας πιασμένοι στα δίχτυα της παραμορφωτικής ιδεολογίας της σοσιαλδημοκρατίας. Αντιθέτως, τα υποκείμενα αυτών των αγώνων πρέπει να αναπτύξουν τα σχέδια της αντεπίθεσής τους γνωρίζοντας ότι έχουν να κάνουν με μια δέσμη στρατηγικών κινήσεων, και αναλόγως να δράσουν, στέφοντας δηλαδή τη δράση τους και ενάντια στη συνθήκη της στρατιωτικοποίησης. Δεν είναι η θεωρία ή η ιδεολογία αυτές που υποσχεύουν μια τέτοια αναγκαιότητα. Είναι η αναγνώριση των συνθηκών που διαμορφώνουν τον κόσμο που ζούμε, είναι αυτά που συμβαίνουν μπροστά στα μάτια μας.

Αν λοιπόν το αφεντικό σου -το ελληνικό κράτος εν προκειμένω- σου λέει κατάμουτρα ότι έχει ανοίξει αλλού δουλειές, αν επίσης διώξεις από πάνω σου την ψευδαίσθηση ότι μόλις αλλάξει ο υπουργός ή η κυβέρνηση το αφεντικό θα ξαναγυρίσει έτσι απλά στις παλιές του δουλειές, τότε είναι η στοιχειώδης λογική αυτή που σε αναγκάζει να χτυπήσεις το αφεντικό εκεί που πονάει, και όχι εκεί που σε οδηγεί η ανάπηρη συνήθεια μιας ξεφλημένης ιδεολογίας. Αλλά ποιος είπε ότι η «στοιχειώδης λογική» είναι κάτι απλό; Όπως προσπαθήσαμε να εξηγήσουμε, η σοσιαλδημοκρατία ως προσκόλληση στο κράτος είναι μια ψευδαίσθηση πολύ οικεία στην Ελλάδα, και ειδικά ανάμεσα στους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα.

Από την άλλη, η στρατιωτικοποίηση ως διαδικασία ιδεολογική και θεσμική είναι πλούσια σε στόχους. Όσο διάχυτη είναι μέσα στις κοινωνικές σχέσεις, τόσο εντοπίζεται σε συγκεκριμένα σημεία -εκεί όπου επιχειρεί να νομιμοποιηθεί ως ιδεολογία- και συγκροτείται σε συγκεκριμένες μορφές/ θεσμούς. Και είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι αυτό συμβαίνει και μέσα στους παραδοσιακούς τομείς του κράτους πρόνοιας, αυτούς που ανεπτυχώς προσπαθεί να υπερασπιστεί η αριστερά:

Η έρευνα για τους σκοπούς της πολεμικής βιομηχανίας απορροφά τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερο δυναμικό από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι νοσοκομειακοί γιατροί έχουν κληθεί -και μέσω νόμων- να συμμετέχουν ενεργά στη πολεμική διαχείριση της μετανάστευσης, μην παρέχοντας ιατρική βοήθεια και καταδίδοντας στις αρχές τους παράνομους μετανάστες. Σε πολλές χώρες της Ευρώπης οι δάσκαλοι έχουν επίσης κληθεί να παίξουν τέτοιο ρόλο, και να διώξουν από τα σχολεία τα παιδιά των μεταναστών χωρίς χαρτιά. Οι στρατιωτικές σχολές αναβαθμίζονται και προωθούνται ως επιλογές με κύρος μέσα και από τα σχολεία και τους καθηγητές. Με άλλα λόγια: μέσω της διαδικασίας της στρατιωτικοποίησης οι προλετάριοι καλούνται να στήσουν τις παγίδες που προορίζονται για τον δικό τους λαιμό. Και το τραγικό είναι ότι αυτό ακριβώς κάνουν: στήνουν τις παγίδες, πέφτουν μέσα, και όταν έρχεται η ώρα να διεκδικήσουν την αξιοπρέπειά τους μέσα από αγώνες, αποδεικνύεται ότι παίζουν μπάλα σε ένα άδειο γήπεδο. Ο ταξικός τους εχθρός βρίσκεται αλλού, στο χεύει αλλού, και έχουν οι ίδιοι συμμετάσχει σ' αυτή τη μετατόπιση. Το να σπάσει αυτός ο φαύλος κύκλος της «εκ των έσω» τροφοδότησης του συμπλέγματος της ασφάλειας είναι κατά τη γνώμη μας η εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση για οποιαδήποτε, έστω και επιμέρους, ανατροπή των ταξικών συσχετισμών στο μέλλον.

Θα έλεγε κανείς ότι η αναγνώριση από κομμάτια του προλεταριάτου αυτού του σχεδίου δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια συνθήκη «εμφυλιοπολεμική». Αυτό είναι αλήθεια. Και δεν αφορά μόνο την -τύπου ΚΚΕ- ιδεοληψία ότι όλοι οι μισθωτοί είναι φυσικοί σύμμαχοι, και άρα οι μπάτσοι ή οι ΕΠΟΠ είναι αδέρφια μας. Οι αντιφάσεις αυτού του ιδεολογικού καιροσκοπισμού καταρρίπτονται καθημερινά στο δρόμο, εκεί που τα «αδέρφια» αρχίζουν να ρίχνουν φάπες και αποδεικνύουν ότι τελικά πρόκειται για τα «σκυλιά που φυλάνε τ' αφεντικά τους». Πέρα από αυτό όμως, είναι βέβαιο πως η αποκάλυψη της στρατιωτικοποίησης ως κεντρικού σχεδίου για τα αφεντικά θα αποκαλύψει ταυτόχρονα και τις πραγματικές ταξικές συμμαχίες και θα δημιουργήσει επίπονες ρήξεις. Δεν ήταν όμως ποτέ εύκολο για τους κοινωνικούς αγώνες να είναι εύστοχοι, και δεν ήταν ποτέ ανώδυνο για τους προλετάριους να ανακαλύπτονται ότι ανάμεσα στις τάξεις τους υπάρχουν και προδότες. Το αν θα υπάρξουν οι δυναμικές εκείνες μειοψηφίες (γιατί περί μειοψηφιών πρόκειται, αυτό το ξέρουμε καλά) που θα επιχειρήσουν με λόγο και με πράξεις να πετάξουν από πάνω τους το πέπλο της ιδεολογίας είναι ένα στοίχημα για το μέλλον. Στοίχημα που επείγει να το κερδίσουμε...

ενώ
ο κώλος μας
καίγεται
κάποιοι
πανηγυρίζουν
**that's
WHY!**

Έχουν λοιπόν τα δίκια τους οι πιστοί υπηρέτες του κράτους και του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος που τρίβουν τα χέρια τους: οι καπνοί (περισσότερο απ' όλα οι καπνοί της ιδεολογίας) κρύβουν μια χαρά τις δουλειές τους.

Η μεταφορά του δημόσιου / κοινωνικού πλούτου στους λογαριασμούς του νέου милитарισμού δεν γίνεται με τον διαζευκτικό τρόπο «λεφτά για την παιδεία και όχι για τα νατο» ή «δουλειές κι όχι βόμβες». Το αντίθετο: τέτοιου είδους «δίπολα», κρύβουν (από άγνοια ή συμφέρον το ίδιο κάνει) πως ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΡΑΓΔΑΙΑ ΣΕ ΒΑΣΙΚΟ «ΕΡΓΟΔΟΤΗ»... ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ ΤΗΣ (καπιταλιστικής) «ΠΑΙΔΕΙΑΣ». Στα μέρη μας.

Της ανώτατης εκπαίδευσης, ας πούμε...

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/10/07 - 7.30μ.μ. - κτ. Γκίνη, ΕΜΠ

πολιτική συζήτηση έρευνας και δράσης

that's

WHY!

πολιτική συζήτηση έρευνας και δράσης

Εισαγωγή

Ο «πόλεμος» και η «άμυνα» γράφει κάπου ο Γ. Καφετζής είναι απαραίτητα - αν και ανομολόγητα - τμήματα της αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης, για λογαριασμό του καπιταλισμού. Οι ανάγκες του οποίου μπορούν να απαιτούν τον θάνατο εκατομμυρίων εργατών. Το Auschwitz, το Dachau, το Belsen, ήταν εργοστάσια εξόντωσης, των οποίων το προϊόν - τα εκατομμύρια σώματα που κήκαν στα κρεματόρια - ήταν βασικό τμήμα της ναζιστικής «εργατικής πολιτικής». Γιατί όταν μιλάμε για «αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης» εκ μέρους του καπιταλισμού δεν πρέπει να σκεφτόμαστε μόνο την αναπαραγωγή των «ανθρώπινων σωμάτων» και «υπάρξεων». Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα καταστροφής επίσης συνεπώς, απ' την μεριά του, «κοινωνικές δαπάνες» μπορεί κάλλιστα να είναι και οι «στρατιωτικές δαπάνες». Αρκεί να μην βρῖσκει εμπόδια σ' αυτήν του την επένδυση: στον θάνατο...

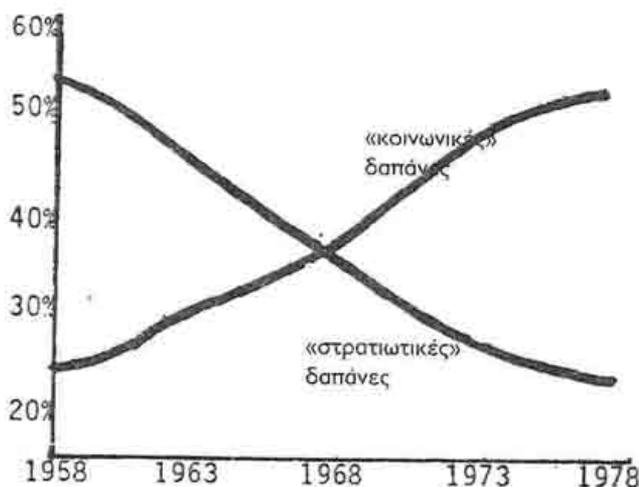
Στις 26 Φεβρουαρίου 2007 η συνέλευση ενάντια στην Σειρήνη οργάνωσε μια πρώτη δημόσια συζήτηση σχετικά με τις κατευθύνσεις στις οποίες διοχετεύεται από το κράτος το «δημόσιο χρήμα». Η στιγμή είχε το ιστορικό της βάρος: ήταν μέσα στις φοιτητικές κινητοποιήσεις (που κατ' όνομα τουλάχιστον υπερασπιζόνταν τον δημόσιο χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης...), λίγο καιρό μετά την απεργία των δασκάλων, και - πράγμα που συνήθως δεν τραβάει καμία προσοχή - μέσα σε παρατεταμένες εδώ και μήνες ή και χρόνια κινητοποιήσεις γιατρών και νοσοκόμων των δημόσιων νοσοκομείων, που διαμαρτύρονται για την συστηματική υποχρηματοδότηση της από το κράτος παρεχόμενης υγείας και περίθαλψης.

Είχαμε παρακινηθεί τότε (κι αυτή ήταν η αφετηρία της συζήτησης Why?) από το γεγονός ότι ενώ οι δάσκαλοι απέτυχαν να κερδίσουν αυτό που σε τελευταία ανάλυση αποτελούσε «υπόσχεση» του κράτους, άλλες κατηγορίες

«κρατικών υπαλλήλων» αποδεικνύονταν, την ίδια περίοδο, εξαιρετικά αποτελεσματικές στις απαιτήσεις τους... Δικαστικοί, αστυνομικοί, караβανάδες, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, κατάφερναν να εξασφαλίσουν πολύ περισσότερα από «υποσχέσεις». Αυτό έδειχνε πως ανάλογα με την θέση μέσα στο κράτος θα μπορούσαν κάποιοι (αλλά όχι άλλοι) να αυξήσουν τα εισοδήματά τους. Πράγμα που σήμαινε τελικά πως το ίδιο το κράτος, σε συνολικός «οργανισμός», μετατοπίζεται (όχι μόνο ιδεολογικά αλλά και οικονομικά) προς τη μεριά συγκεκριμένων μηχανισμών.

Με συνοπτικό τρόπο λέγαμε τότε: το σύμπλεγμα της ασφάλειας σε κάθε του πλευρά (στρατός, αστυνομία, δικαστήρια κλπ) και σε κάθε του διάσταση (μισθοί, υποδομές, εξοπλισμός κλπ) τραβάει όλο και μεγαλύτερο τμήμα του «δημόσιου χρήματος» - την ίδια στιγμή που οι «μη - πολεμικοί» («μη πολεμικοί» με την έννοια της επίσημης βίας...) τομείς της αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης (δηλαδή: η δημόσια υγεία, η δημόσια παιδεία και η κοινωνική πρόνοια...) χρεώκοποιούνται σχεδιασμένα... Με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την καθημερινή ζωή εκατομμυρίων πληβείων. Λέγαμε ακόμα κι αυτό: Αν οι μηχανισμοί και οι θεσμοί του συμπλέγματος της ασφάλειας δεν κηρυχτούν επίσημα εχθρικοί απ' τους θιγόμενους αυτής της «ανακατανομής» κι αν δεν αποτελέσουν βασικό στόχο των κοινωνικών αγώνων, τότε οι ήττες θα παρανοούουν σε κάθε βήμα.

Η παρατήρηση του Γ. Καφετζή με την οποία ξεκινήσαμε την εισαγωγή έχει άμεση σχέση με το θέμα. Συνοδεύεται απ' αυτό το σκαρίφημα που αφορά την σχέση «στρατιωτικών» προς «κοινωνικές» δαπάνες του αμερικανικού προϋπολογισμού την 20ετία 1958 - 1978:

Παρότι το αμερικανικό κράτος βρισκόταν σε εμπόλεμη κατάσταση (με κορυφαίο σημείο τον πόλεμο στο Βιετνάμ) υποχρεώθηκε να αντιστρέψει τις προτεραιότητές του στις «δημόσιες δαπάνες» επειδή έπρεπε να ανταπεξέλθει σε έναν άλλο πόλεμο, από πολλές απόψεις πιο επικίνδυνο: στους δρόμους των αμερικανικών πόλεων. Έπρεπε να αντιμετωπίσει εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες

που αρνούσαν την βιομηχανική εργασία, χιλιάδες γυναίκες που αρνούσαν την οικογενειακή φυλακή, δεκάδες χιλιάδες μαύρους που αρνούσαν τα κάτεργα του ρατσισμού και της υποτίμησης, δεκάδες χιλιάδες λευκού νεολαίου που αρνούσαν αυτόν καθ' εαυτόν τον πόλεμο στο Βιετνάμ. Παρότι η милитарιστική διαχείριση της «αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης» είχε την «λογική» (και την δύναμη)

της ηττήθηκε, έστω για κάποιο διάστημα, από τις κοινωνικές αρνήσεις. Τις αρνήσεις που δεν παρέλειψαν, μέσα στο ρεπερτόριό τους, να σημαδέψουν εχθρικά όχι μόνο επί-μέρους πλευρές του σχεδίου αλλά και το σύνολό του.

Το γεγονός λοιπόν πως το στρατοαστυνομικό κτήνος μπορεί να «γονατίσει» αν κτυπηθεί μαζικά και αποφασιστικά εκεί που πονάει δεν είναι, αυτό καθ' εαυτό, πρωτότυπο. Το γεγονός, απ' την άλλη, πως στις μέρες μας έχει σηκώσει (και σηκώνει όλο και ψηλότερα) το μπόι του παγκόσμια στον καπιταλιστικό κόσμο (και το ίδιο, αναλογικά, και στην Ελλάδα) δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

Στην εισήγηση που κάναμε στις 26/2 υποστηρίξαμε πως η όλο και πιο εντατική στρατιωτικοποίηση των καπιταλιστικών κρατών δεν είναι «τυχαίο» γεγονός. Δυστυχώς αυτή η εξέλιξη αλλού γίνεται κοινωνικά αποδεκτή (έστω πλειοψηφικά) κι αλλού περνάει απαρατήρητη. Κι ενώ αυτή η στρατιωτικοποίηση, είτε στην κλίμακα των ηπα, είτε στην κλίμακα της αγγλίας, είτε στην κλίμακα της Ελλάδας είναι μια σχεδιασμένη επιλογή κλοπής όλο και περισσότερων κοινωνικών πόρων (οικονομικών, δηλαδή εργασίας, αλλά και θεσμικών, ιδεολογικών κλπ)· κι ενώ, ακόμα, οι συνέπειες της είναι καθημερινά ορατές (στα νοσοκομεία, στην εκπαίδευση, στην κοινωνική πρόνοια...) **δεν έχει κηρυχτεί αποφασιστικά εχθρική!** Αυτό είναι εξαιρετικά δυσοίωνα. Όταν θα πέσουν οι μάσκες του «φιλειρηνισμού» θα είναι αργά.

Η εκδήλωση της 26ης Φεβρουαρίου τελείωσε με την δέσμευση ενός αριθμού συντρόφων και συντροφισών να ερευνήσουμε περισσότερο το θέμα. Όχι να ερευνήσουμε αν έτσι είναι η κατάσταση - επ' αυτού ακόμα και οι πιο γενικές παρατηρήσεις είναι κατηγορηματικές. Αλλά

να ερευνήσουμε συγκεκριμένα το πως, με ποιούς τρόπους και σε ποιά έκταση έχει προχωρήσει η στρατιωτικοποίηση των «δημόσιων δαπανών» στην Ελλάδα. Με ποιούς τρόπους και σε ποιά έκταση ο κοινωνικός πλούτος μεταφέρεται στους σύγχρονους στρατοαστυνομικούς μηχανισμούς.

Δεν είχαμε καμία εμπειρία από τέτοιου είδους έρευνα! Ούτε κάποιες ειδικές θέσεις «πρόσβασης σε κρατικά μυστικά»! Επιλέξαμε αρχικά δύο πεδία «δημόσιων δαπανών», για να εξετάσουμε πως ακριβώς οργανώνεται η εκτροπή των χρηματικών ροών (εκ μέρους του κράτους) απ' τις κοινωνικές ανάγκες στις милитаристικές απαιτήσεις: την εκπαίδευση και την υγεία. Γρήγορα αναγκαστήκαμε να περιοριστούμε στο ένα απ' αυτά, την εκπαίδευση. Μέσα στην (ερευνητική) απειρία μας ήταν σα να ξεκαπακώνουμε έναν τεράστιο λάκο με σκατά· και κάθε βήμα ψαξίματος έδειχνε πολύ μεγαλύτερο βάθος και πολυπλοκότητα στη διαδικασία στρατιωτικοποίησης απ' ότι είχαμε αρχικά υποθέσει.

Συνεπώς αυτά που εκθέτουμε παρακάτω είναι όσα μπόρεσαμε να εντοπίσουμε για την στρατιωτικοποίηση του δημόσιου / κοινωνικού πλούτου, δηλαδή για την ανακατανομή του υπέρ του «συμπλέγματος της ασφάλειας» και εναντίον των κοινωνικών (και ειδικά των προλεταριακών) αναγκών, με τρεις περιορισμούς:

- πρώτον, όσον αφορά το πεδίο έρευνας. Μείναμε στην εκπαίδευση και μάλιστα σε μερικές μόνο πλευρές της·
- δεύτερον, ως προς τα μέσα που χρησιμοποιήσαμε - αναφερθήκαμε ήδη στην απειρία μας·
- τρίτον, ως προς τον χρόνο που είχαμε διαθέσιμο. Ουσιαστικά μόνο τρεις μήνες, ξεκινώντας από το μηδέν.

Στρατιωτικοποίηση της εκπαίδευσης

Μια μεγάλη εικόνα: science for...

... Η εμπλοκή του NATO με την επιστήμη στηρίζεται στην 30χρονη συμφωνία των μελών του πως μια δυνατή, δυναμική συμμαχία χρειάζεται μια αίσθηση κοινότητας που να βασίζεται σε μια κοινή πολιτιστική κληρονομιά, κληρονομιά της οποίας η επιστήμη και η τεχνολογία αποτελούν σημαντικό κομμάτι.... Το NATO αντιλαμβάνεται πως η υλική υπεροχή του ελεύθερου κόσμου και η ικανότητά του να αμύνεται στηρίζεται στη βάση της στην τεχνολογική και επιστημονική γνώση.

... Τα επιστημονικά προγράμματα του NATO είναι γνωστά για την ποικιλία τους και την υψηλή τους ποιότητα, και σαν τέτοια ελκύουν πολλούς απ' τους καλύτερους επιστήμονες του Δυτικού κόσμου. Στην πράξη, πάνω από 250.000 επιστήμονες έχουν συμμετάσχει σε ένα ή περισσότερα απ' τα NATOικά επιστημονικά προγράμματα από το 1958. Σήμερα, περίπου κάθε 35 λεπτά της ώρας, ένας επιστήμονας επιβιβάζεται σε ένα αεροπλάνο ή σε ένα τρένο για να ταξιδέψει προς ένα υποστηριζόμενο από το NATO συνέδριο ή να συναντήσει συνεργάτες του σε μια άλλη χώρα συμμετέχοντας σε κάποιο πρόγραμμα.

... Αυτή η διατλαντική επιστημονική γέφυρα είναι, ειδικά, ζωτική για την επιστημονική κοινότητα των ΗΠΑ. Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν αντέχουν άλλο - αν ποτέ το άντεχαν - την ασφάλεια του σωβινισμού ως προς το επιστημονικό τους επίπεδο σε σχέση με εκείνο άλλων εθνών. Η διεθνής συνεργασία είναι το ίδιο σημαντική για τα συμφέροντα των ΗΠΑ όσο είναι και μια χειρονομία καλής θέλησης προς τους συνεργάτες [των ΗΠΑ] στο εξωτερικό....

Αυτά έγραφε μεταξύ άλλων το περιοδικό THE ASCIENTIST στις 29/6/1987 κάτω από τον τίτλο NATO's Strategy for Science. Και ποιός θα μπορούσε να διαφωνήσει πως η υλική υπεροχή του καπιταλιστικού κόσμου και η ικανότητά του να αμύνεται στηρίζεται στη βάση της στην τεχνολογική και επιστημονική γνώση;

Η συγκεκριμένη δοξολογία, στα μέσα του 1987, υπονοούσε κατ' αρχήν ένα συγκεκριμένο είδος «υπεροχής»: απέναντι στην τότε εσοδ. Αλλά αυτό είναι λιγότερο απ' την μισή αλήθεια. Παρότι τα ανταγωνιζόμενα μεταξύ τους κράτη και κρατικά μπλοκ είχαν και έχουν όλο και μεγαλύτερη ανάγκη την στρατιωτική (και όχι μόνο την «ειρηνική οικονομική») αξιοποίηση της τεχνολογικής και επιστημονικής

γνώσης, της γνώσης που γίνεται όπλα, σχεδιασμένος θάνατος, συστηματική καταστροφή, οργανωμένη υποτέλεια και δουλεία, σε ένα τουλάχιστον πράγμα θα συμφωνούν πάντα. Αυτή η μέσω - της - τεχνολογικής - και - επιστημονικής - γνώσης υπεροχή είναι διαρκώς απαραίτητη απέναντι στους υπηκόους τους! Γιατί; Επειδή αν τα κράτη δεν μπορούν να νικήσουν στους δρόμους και στα μυαλά τις κοινωνικές (και ακόμα περισσότερο: τις προλεταριακές) αρνήσεις τότε δεν μπορούν να δοκιμάσουν την γεύση της στρατιωτικής υπεροχής στους διακρατικούς ανταγωνισμούς μεταξύ τους.

Τελικά ο 3ος παγκόσμιος πόλεμος, γνωστός και σαν «ψυχρός», τελείωσε. Στα τέλη της δεκαετίας του '80. Έπαψε η ανώτατη (και θεωρούσα εαυτήν νικήτρια) στρατιωτική δομή του καπιταλιστικού κόσμου, το NATO, να ενδιαφέρεται για την γόνιμη αξιοποίηση της τεχνολογίας και της επιστήμης; Όχι βέβαια! Έγινε κάτι εντελώς διαφορετικό. Αν μέχρι και την δεκαετία του 1980 η υπαγωγή της επιστήμης και της τεχνολογίας κατευθείαν στις επιταγές του NATO και των εθνικών στρατιωτικών συστατικών του ήταν λιγότερο ή περισσότερο υπηρέτρια των διπολικών και «αντισοβιετικών» ψυχώσεων· κι αν στους κόλπους της διεθνούς ιντελιγκέντσιας τέτοιες υπηρεσίες έμοιαζε σαν «προδοσία» του (δήθεν) κριτικού και (δήθεν) ανθρωπιστικού προορισμού της επιστήμης και της τεχνολογίας, απ' την δεκαετία του 1990 και ύστερα η στρατιωτικοποίηση των επιστημόνων και των τεχνολόγων, απαλλαγμένη απ' τις ψυχροπολεμικές ενοχές, έγινε απλά ο χρυσός κανόνας! Χωρίς «τύψεις» για τη συνεισφορά της σε ένα παγκόσμιο ολοκαύτωμα. Απλά (με την «απλότητα» που έχει πάντα ο κυνισμός) η στρατιωτικοποίηση των επιστημόνων και των τεχνολόγων πήρε τον βασιλικό δρόμο του «πάμε με τους νικητές». Θα δούμε πιο κάτω, με στοιχεία απ' την ελληνική περίπτωση, πόσο «χρυσός» (δηλαδή: πόσο προσοδοφόρος) είναι αυτός ο κανόνας.

Εν τω μεταξύ, ελλείψει κοινά διακηρυγμένου (σχετικά εισοδύναμου) εχθρού, η NATOϊκή κωδικοποίηση *Science for Superiority* μπορούσε να μασκαρευτεί. Δέκα χρόνια μετά το άρθρο του *THE SCIENTIST* ο γενικός γραμματέας του NATO «για επιστημονικά και περιβαλλοντικά θέματα» (αφού και τα «περιβαλλοντικά θέματα» απέκτησαν στρατιωτικό ενδιαφέρον...) Jean-Marie Cadiou γράφει σε ένα άρθρο με τίτλο *Science for Peace: NATO's new cooperative programme with partners:*

Στις 31 Ιουλίου του 1997 το NATO ανακοίνωσε την δημιουργία του προγράμματος «*Science for Peace*», μια πρωτοβουλία συνεργασίας ανάμεσα σε μέλη του NATO και συνεργαζόμενες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και της Κεντρικής Ασίας. Αυτό το πρόγραμμα υπόσχεται να δώσει μια νέα διάσταση στις δυνατότητες συνεργασιών της Επιστημονικής Επιτροπής [του NATO] επιτρέποντας στους συμμετέχοντες επιστήμονες να εμπλακούν σε προγράμματα εφαρμοσμένης έρευνας και

ανάπτυξης μαζί με τα μέλη του NATO. Οι σκοποί του προγράμματος είναι: (1) να υποστηριχτεί η εφαρμοσμένη επιστήμη και τεχνολογία σε σχέση με βιομηχανικά, περιβαλλοντικά ζητήματα ή προβλήματα ασφάλειας· και (2) να βοηθήσει τους συμμετέχοντες επιστήμονες να αυξήσουν τις επαφές τους με την επιστημονική κοινότητα του NATO, δημιουργώντας ταυτόχρονα πιο γερές επιστημονικές υποδομές στις χώρες τους.

Το πρόγραμμα αυτός είναι ο λογικός διάδοχος του προγράμματος «*Science for Stability*», ενός προγράμματος που τα τελευταία 15 χρόνια επεδίωξε να ενδυναμώσει τις επιστημονικές και βιομηχανικές υποδομές της Ελλάδας, της Πορτογαλίας και της Τουρκίας. Τα τελευταία 3 χρόνια, στη βάση της αποστολής του Συμβουλίου του NATO να επανακαθορίσει τους στόχους του προγράμματος αυτού, οι συνεταιρεί [σ.σ.: εννοεί από την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και την Κεντρική Ασία] συνδέθηκαν με πρότζεκτς του προγράμματος *Science for Stability*. Το νέο πρόγραμμα έχει στόχο να προχωρήσει ακόμα περισσότερο αυτήν την διαδικασία, και να εστιάσει ακόμα περισσότερο στις ανάγκες των συμμετεχουσών χωρών [σ.σ.: εννοεί τις χώρες της Κεντρ. και Αν. Ευρώπης και της Κεντρ. Ασίας].

Τεχνολογία Laser στην Ελλάδα

Ένα άλλο πρότζεκτ του προγράμματος «*Science for Stability*», η τεχνολογία laser στην Ελλάδα, έχει σαν βασικό της στόχο την ανάπτυξη εγκαταστάσεων laser, βασισμένων στη σύγχρονη τεχνολογία, με σκοπό να λειτουργήσουν [αυτές οι εγκαταστάσεις] σαν καταλύτης στην εισαγωγή υλικών επεξεργασίας με laser στην Ελληνική βιομηχανία.

Μέσω αυτού του πρότζεκτ δημιουργήθηκε μια νέα εγκατάσταση laser στην Ελλάδα, το *Laser Innovation Center*, που βρίσκεται τώρα σε μια φάση μετατροπής του σε ανεξάρτητη εταιρεία. Το LIC είναι η πρώτη εγκατάσταση laser τέτοιου είδους στην Ελλάδα, και βρίσκεται στον δεύτερο χρόνο λειτουργίας του. Παρέχει «*laser jobshop*» υπηρεσίες σε πάνω από 50 εταιρείες και τα έσοδά του πλησιάζουν στο να καλύψουν τα τρέχοντα έξοδα, πράγμα που επιτεύχθηκε πολύ νωρίτερα απ' ότι προβλεπόταν στο επιχειρησιακό του σχέδιο.

Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της τελευταίας χρονιάς, το LIC μαζί με τους βιομηχανικούς συνεταιίρους του, πέτυχε να χρηματοδοτηθεί και από άλλες πηγές για το μελλοντικό ερευνητικό του πρόγραμμα. Με άλλο λόγια, αυτή η εγκατάσταση υψηλής τεχνολογίας βρίσκεται καθ' οδόν να γίνει αυτοχρηματοδοτούμενη, όταν η χρηματοδότηση από το NATO θα έχει ολοκληρωθεί.

Μπορούμε να βγάλουμε ένα χρήσιμο συμπέρασμα. Ήδη απ' τις αρχές της δεκαετίας του '80 το NATO ανέπτυξε ένα εξειδικευμένο πρόγραμμα στρατιωτικοποίησης της επιστημο/τεχνολογίας ραμμένο στα μέτρα τριών κρατών μελών: Πορτογαλίας, Ελλάδας και Τουρκίας. Και το ονόμασε όχι *..for Superiority* (αυτό παρέμενε ο γενικός τίτλος) αλλά *...for Stability*. Γιατί «πρόβλημα σταθερότητας» σ' αυτά τα τρία μεσογειακά καπιταλιστικά κράτη; Μα επειδή, είτε με «σοσιαλίζουσες» κυβερνήσεις είτε όχι τα τρία αυτά κράτη είχαν την δεκαετία του '80 «σοσιαλίζουσες»

κοινωνικές πλειοψηφίες. Και στην περίπτωση της Τουρκίας σχεδόν εμφύλιο πόλεμο.

Σοσιαλίζουσες κοινωνικές πλειοψηφίες σημαίνει (σημαίνει) δύο πράγματα. Πρώτον μια απ' τα κάτω «πίεση» υπέρ των κοινωνικών δαπανών. Και δεύτερον μια ιδεολογική (κατά το μάλλον ή ήττον) απόρριψη του νατοϊσμού. Και ποιά θα μπορούσε να είναι η χρησιμότητα του σκέλους Science... στη διαχείριση του θέματος; Το διαπιστώνουμε παραστατικά στις γεωγραφικές στοχεύσεις του επόμενου project, του Science for Peace, δηλαδή στα κράτη της κεντρικής και ανατολικής ευρώπης και της κεντρικής ασίας· υπό το φως, μάλιστα, των εξελίξεων μετά το 2000. Πέρα απ' αυτήν καθεαυτήν την στρατιωτικοποίηση των ερευνών και των αποτελεσμάτων τους, τόσο στην Πορτογαλία, στην Ελλάδα και στην Τουρκία απ' τη δεκαετία του '80 και μετά, όσο και στον «μετασοβιετικό χώρο» το ζητού-

μενο ήταν (και παραμένει) η εθνική και διεθνική στρατιωτικοποίηση των «επιστημόνων» και των «τεχνολόγων» των ιδίων. Ή, για να το πούμε αλλιώς, η δημιουργία ενός διευρυμένου τεχνοεπιστημονικού σώματος με οργανικές (οικονομικές και ιδεολογικές) σχέσεις με τα γαλόνια...

Λέμε: στόχος είναι η όσο μεγαλύτερη «πρόσδεση» της τεχνοεπιστημονικής ελίτ κάθε καπιταλιστικού κράτους με τις στρατοαστυνομικές δομές, με το σύμπλεγμα της ασφάλειας. Πόσο μεγάλη (επιδιώκεται να) είναι αυτή η «πρόσδεση»; Πόσο «πλατιά» είναι τα τεχνολογικοεπιστημονικά ενδιαφέροντα του NATO και των εθνικών του συστατικών; Πόσο μακριά πηγαίνει το χέρι της στρατιωτικοποίησης;

Μια χαρακτηριστική απάντηση μας την δίνει ο παρακάτω πίνακας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ NATO ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2006 - 2007

Το υπουργείο Εξωτερικών προκήρυσσε διαγωνισμό για τη χορήγηση περιορισμένου αριθμού υποτροφιών στο πλαίσιο του προγράμματος Υποτροφιών της Επιστημονικής Επιτροπής του NATO, για την πραγματοποίηση μεταπτυχιακών σπουδών σε Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα των χωρών μελών του NATO (πλην Ελλάδας)

Ι. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΚΛΑΔΟΙ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

Οι επιστημονικοί κλάδοι για τους οποίους χορηγούνται οι υποτροφίες είναι:

1100 Γεωργικές επιστήμες

- 1101 Γεωργία και Τροφές
- 1102 Αγρονομία
- 1103 Σύζευξη Ζώων
- 1104 Δασοκομία
- 1105 Κηπουρική
- 1106 Επιστήμη του εδάφους

1200 Βιοχημεία

1300 Βιολογία

- 1301 Βιοφυσική
- 1302 Γενετική
- 1303 Μεταβολισμός
- 1304 Μικροβιολογία
- 1305 Μοριακή Βιολογία
- 1502 Οικολογία
- 1503 Οικοσυστήματα
- 1504 Ρύπανση
- 1505 Ταξινομία
- 1506 Τοξικολογία

1600 Ιατρικές επιστήμες

- 1601 Ανατομία (του ανθρώπου)
- 1602 Οδοντιατρική
- 1603 Ιατρική
- 1306 Διατροφή
- 1307 Ανοσολογία

1400 Βοτανική

- 1401 Όλα τα αντικείμενα που σχετίζονται

με τη ζωή, τη δομή, την αύξηση, την ταξινόμηση κλπ των φυτών και των μη ταξινομούμενων κάτω από το παρόν αντικείμενο

1402 Φυτοπαθολογία

1500 Οικολογικές επιστήμες

1501 Όλες οι σπουδές που θεωρούνται κάτω από μια Οικολογική θεώρηση και δεν περιλαμβάνονται κάτω απ' τα ακόλουθα αντικείμενα

1604 Παθολογία (του ανθρώπου)

1605 Φαρμακολογία

1606 Φυσιολογία (του ανθρώπου)

1607 Τοξικολογία (ιατρική)

1608 Κτηνιατρική

1700 Ζωολογία

1705 Φυσιολογία (των ζώων)

2100 Επιστήμες της ατμόσφαιρας

2101 Αερολογία

2102 Κλιματολογία

2103 Μετεωρολογία

2104 Ραδιο-μετεωρολογία

2200 Επιστήμη υπολογιστών

2201 Άλγεβρα Bool

2202 Τράπεζες Δεδομένων σε Η/Υ

2203 Λογική Η/Υ

2204 Προγραμματισμός Η/Υ

2300 Χημεία

- 2301 Αναλυτική
- 2302 Ηλεκτρο-χημεία
- 2303 Ανόργανος
- 2304 Οργανική
- 2305 Φυσική

Σημείωση: η Γεωργία και οι Τροφές περιλαμβάνονται κάτω από τις Γεωργικές Επιστήμες (1101)

2400 Γεωλογικές επιστήμες

- 2401 Μηχανική Γεωλογία
- 2402 Γεωχημεία
- 2403 Γεωγραφία (φυσική)
- 2404 Γεωλογία
- 2405 Γεωφυσική
- 2406 Υδρολογία
- 2407 Παλαιοντολογία
- 2408 Παλαιοβοτανική

Σημείωση: Η Φυσική Ωκεανογραφία και η Υδρογραφία περιλαμβάνονται στην Ωκεανογραφία (2600)

2500 Μαθηματικά

- 2501 Άλγεβρα ή Θεωρία Αριθμών
- 2502 Ανάλυση
- 2503 Εφαρμοσμένα μαθηματικά
- 2504 Βιομετρία
- 2505 Βιοστατιστική
- 2506 Γεωμετρία
- 2507 Λογική ή θεμελίωση των Μαθηματικών

Σημείωση: Η επιστήμη των Υπολογιστών περιλαμβάνεται ως ξεχωριστό αντικείμενο (2200). Το μαθηματικό μέρος της επιχειρησιακής έρευνας θα περιληφθεί στην επιχειρησιακή Έρευνα (4301)

2600 Ωκεανογραφία

- 2601 Αλληλεπίδραση Αέρος Θαλάσσης
- 2602 Βιολογική Ωκεανογραφία
- 2603 Υδρογραφία
- 2604 Φυσική Ωκεανογραφία
- 2605 Χημική Ωκεανογραφία

2700 Φυσική

- 2701 Ακουστική
- 2702 Αστρονομία
- 2703 Ατομική και Μοριακή Φυσική
- 2704 Ηλεκτρομαγνητική και Φυσική του Ηλεκτρονίου
- 2705 Ηλεκτρονική (Φυσική)
- 2706 Στοιχειώδη Σωματίδια
- 2707 Φυσική Υψηλών Ενεργειών
- 2708 Μηχανική (Θεωρητική)
- 2710 Οπτική

2711 Φυσική των Ρευστών

2712 Στερεά Κατάσταση

2713 Θεωρητική Φυσική

3100 Επιστήμη της συμπεριφοράς

- 3101 Εργονομία, Μηχανική του Ανθρώπου
- 3102 Ανθρώπινοι παράγοντες
- 3103 Προσωπικότητα
- 3104 Ψυχολογία (Εφηρμοσμένη, Συγκριτική, Φυσιολογία, Ψυχική, Κοινωνική κλπ)
- 3105 Ψυχομετρία

3200 Κοινωνικές επιστήμες

- 3201 Ανθρωπολογία
- 3202 Αρχαιολογία
- 3203 Οικονομικά
- 3204 Γεωγραφία (εξαιρείται η Φυσική)
- 3205 Ιστορία και Φιλοσοφία της Επιστήμης
- 3206 Διεθνείς Σχέσεις
- 3207 Γλωσσολογία
- 3208 Πολιτική Επιστήμη
- 3209 Κοινωνιολογία
- 3210 Αστικός και περιφερειακός Σχεδιασμός

4100 Επιστήμες μηχανικού

- 4101 Αεροναυπηγική
- 4102 Γεωργική μηχανική
- 4103 Βιοϊατρική
- 4104 Μηχανική των κεραμικών
- 4105 Χημεία
- 4106 Πολιτικού Μηχανικού
- 4107 Ηλεκτρολογία
- 4108 Ηλεκτρονική
- 4109 Μηχανική
- 4110 Υδραυλική
- 4111 Βιομηχανίας
- 4112 Μηχανολόγου
- 4113 Μεταλλειολόγου
- 4114 Πυρηνική
- 4115 Πετρελαίων
- 4116 Υγιεινολόγου

4200 Επιστήμη των υλικών

- 4201 Όλες οι σπουδές απ' την πλευρά της επιστήμης υλικών
- 4202 Χημικές ιδιότητες
- 4203 Ηλεκτρικές ιδιότητες
- 4204 Φυσικές ιδιότητες
- 4205 Θραύση υπό Αποσαθρωτικές τάσεις

4300 Επιστήμη των συστημάτων

- 4301 Όλες οι σπουδές από την πλευρά της Επιστήμης των Συστημάτων
  - 4302 Αυτόματος Έλεγχος
  - 4303 Κυβερνητική
  - 4304 Επιχειρησιακή Έρευνα
  - 4305 Ανάλυση Συστημάτων
  - 4306 Μηχανική Συστημάτων
- Σημείωση: Η επιστήμη των Υπολογιστών περι

λαμβάνεται ως ανεξάρτητο αντικείμενο (2200). Το μαθηματικό μέρος της επιχειρησιακής έρευνας θα περιληφθεί στην Επιχειρησιακή Έρευνα (4301)

4400 Επιστήμη της πληροφορίας

4401 Επικοινωνία

4402 Βιβλιοθηκονομία

4403 Πληροφορική

4404 Επιστήμη της Πληροφορίας

Σημείωση: Η επιστήμη των υπολογιστών περιλαμβάνεται ως ανεξάρτητο αντικείμενο (2200)

4500 Νομικές επιστήμες

4600 Αρχιτεκτονική

Σημειώνεται ότι η ανωτέρω κατάταξη των επιστημονικών κλάδων δεν αποτελεί σειρά καθορισμού προτεραιότητων, για τις οποίες αρμόδια να αποφασίσει είναι η Κεντρική Επιτροπή Τεχνικής και Επιστημονικής Συνεργασίας (ΚΕΤΕΣ). Τονίζεται επίσης ότι λόγω του περιορισμένου αριθμού υποτροφιών, η ΚΕΤΕΣ δεν δεσμεύεται να χορηγήσει υποτροφίες σε όλους τους παραπάνω κλάδους.

Είναι πράγματι αξιοθαύμαστο το γεγονός πως ο πιο αιμοβόρος διεθνής στρατιωτικός μηχανισμός των τελευταίων δεκαετιών έχει «ενδιαφέρον» να χρηματοδοτεί ουσιαστικά κάθε γνωστικό αντικείμενο στη σύγχρονη εκπαίδευση! Είναι ενδιαφέρον - αλλά ξεπερνάει τις στοχεύσεις αυτής της έρευνας - το ότι τόσοι πολλοί και διαφορετικοί μεταξύ τους τομείς της σύγχρονης τεχνοεπιστήμης μπορούν να αξιοποιηθούν από το σύμπλεγμα της ασφάλειας. Είτε για να «παράγουν γνώσεις» χρήσιμες, άμεσα ή έμμεσα, όχι γενικά υπέρ του εμπορευματικού κόσμου (αυτό είναι έτσι κι αλλιώς δεδομένο...) αλλά ειδικά υπέρ της στρατοαστυνομικής διαχείρισης αυτού του κόσμου... Είτε, το λιγότερο, για να συμβάλουν στις δημόσιες σχέσεις του συμπλέγματος της ασφάλειας.

Αξίζει πάντως να σημειώσουμε κι αυτό: όλη η πιο πάνω λίστα και η διαχείριση, για λογαριασμό του NATO, των «απτήσε-

ων για υποτροφίες» στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, δεν γίνονται ούτε από το (ελληνικό) υπουργείο άμυνας ούτε από το υπουργείο παιδείας αλλά από το υπουργείο εξωτερικών. Αυτό υποδεικνύει την σύνθετη, και συχνά δαιδαλώδη, δομή της κυκλοφορίας του χρήματος απ' την μια μεριά και της κυκλοφορίας των «γνώσεων» και των «σχέσεων» απ' την άλλη μέσα στις κρατικές και παρα-κρατικές δομές. Υποδεικνύει κάτι που η έρευνα μας ανακάλυψε, όχι χωρίς κάποια έκπληξη: ότι το κυκλοφοριακό και το νευρικό σύστημα της σύγχρονης στρατιωτικοποίησης δεν είναι επικεντρωμένο σε έναν περιορισμένο αριθμό «οργάνων» του κράτους και των αφεντικών, σε έναν περιορισμένο αριθμό θεσμών (υπουργείων, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων κλπ). Αλλά διαχέεται σαν ένα είδος δικτυακής πανούκλας προς πάμπολλες κατευθύνσεις, άλλοτε αφήνοντας ίχνη και άλλοτε καλά κρυμμένο.

Ιδιωτικοποίηση: η αδελφή της στρατιωτικοποίησης

Στην αφετηρία της έρευνας υποθέταμε πως θα πρέπει να αναζητήσουμε «καθαρές» και «συμπαγείς» ροές χρήματος από τον κρατικό προϋπολογισμό, μέσω των υπουργείων του συμπλέγματος της ασφάλειας (άμυνας, δημόσιας τάξης, δικαιοσύνης) προς την ανάπτυξη αυτού του συμπλέγματος (μισθοί, εξοπλισμοί, κλπ). Και αντίστοιχα υποθέταμε ότι θα βρούμε περιορισμούς και περιοχές ροών χρηματοδότησης προς τους τομείς της ειρηνικής κοινωνικής αναπαραγωγής (υγεία, εκπαίδευση, πρόνοια). Εντοπίσαμε και τέτοια στοιχεία - όχι εύκολα. Εστιάζοντας όμως στον τομέα της εκπαίδευσης συνειδητοποιήσαμε τον λειτουργικό ρόλο που παίζει (υπέρ της στρατιωτικοποίησης στην εκπαίδευση) η οργανωτική δομή των ελληνικών πανεπιστημίων, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί την τελευταία 20ετία, και με μεγαλύτερη ένταση την τελευταία 10ετία.

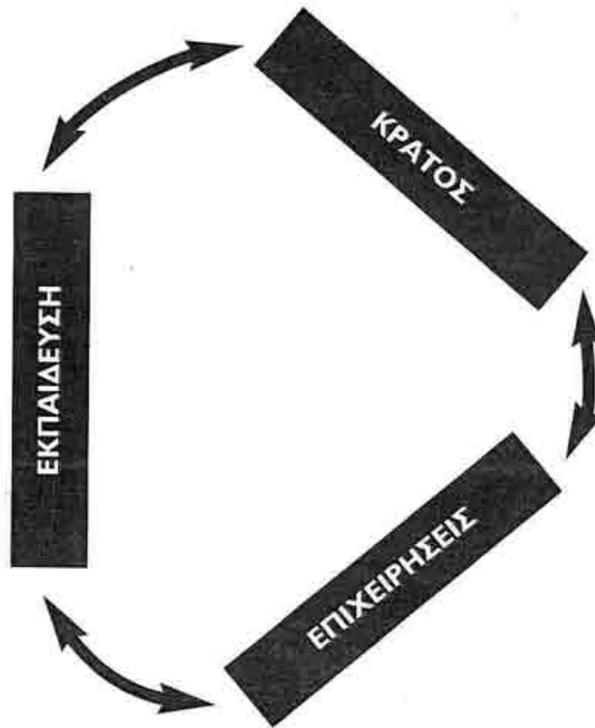
Η λέξη κλειδί είναι εδώ η «ιδιωτικοποίηση». Σύμφωνα με τις τρέχουσες απόψεις, η «ιδιωτικοποίηση» (ή μη) των πανεπιστημίων και γενικά της λεγόμενης «τριτοβάθμιας εκπαίδευσης» έγκειται στο κατά πόσον (θα) πληρώνουν διδάκτρα αυτοί/αυτές που σπουδάζουν. Έτσι αντιλαμβάνεται το θέμα η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών, έτσι αντιλαμβάνεται το θέμα η συντριπτική πλειοψηφία των οικογενειών, και άρα και της κοινωνίας. Μόνο μέσα απ'

αυτήν την στενόμυαλη και (στην πραγματικότητα) εξαιρετικά μωπική προσέγγιση οι πρόσφατες φοιτητικές κινητοποιήσεις έθεσαν το θέμα «της υπεράσπισης του δημόσιου χαρακτήρα των πανεπιστημίων».

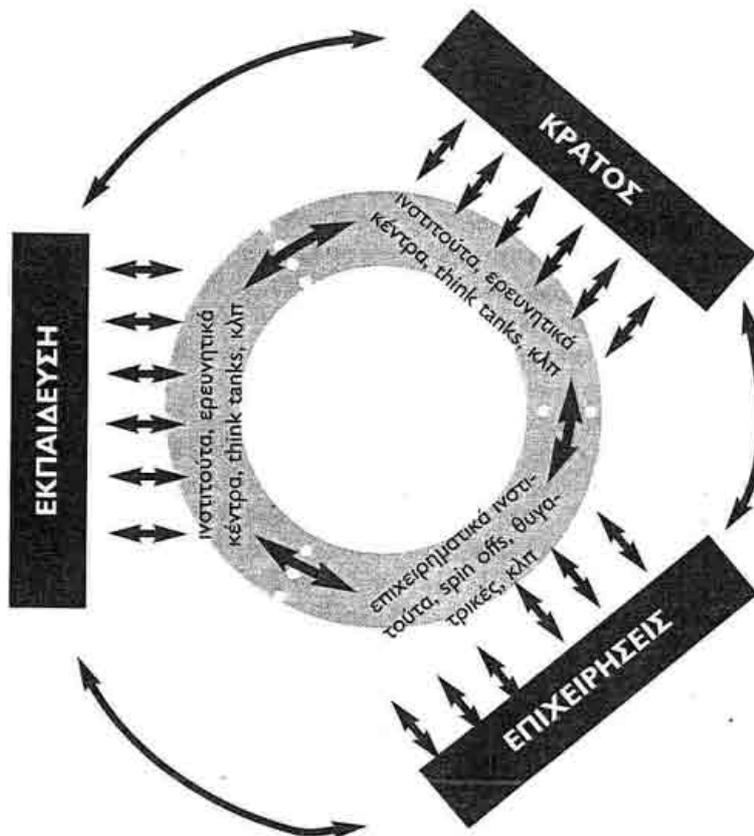
Όμως ένας τέτοιος «δημόσιος» χαρακτήρας έχει πάψει προ πολλού να υπάρχει σε κάθε τομέα, γνωστικό αντικείμενο και περιοχή γνώσης και έρευνας που το καπιταλιστικό σύστημα θεωρεί «άξια λόγου»! Η απόδειξη δεν βρίσκεται στα «δίδακτρα» των προπτυχιακών φοιτητών... Βρίσκεται λίγο πιο πέρα: στην κατασκευή (κυριολεκτικά: στην άνθηση) ενός γαλαξία παραπανεπιστημιακών θεσμών, που λέγονται ινστιτούτα, ερευνητικά κέντρα, think tanks .... Ενόσ γαλαξία παράπλευρων «εκπαιδευτικών και ερευνητικών» συστημάτων που έχει διαμορφώσει μια ισχυρή και αποτελεσματική γκρίζα ζώνη ανάμεσα στον υποτιθέμενο «δημόσιο χαρακτήρα» της εκπαίδευσης και στην άμεση καπιταλιστική οργάνωσή της. Γιατί όλα αυτά τα «μαγαζιά» απ' την μια μεριά εμφανίζονται σαν τμήματα του «δημόσιου συστήματος» (και έχουν λόγο να εμφανίζονται έτσι): και από την άλλη μεριά λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικές σχέσεις και διαδικασίες. Και οι δύο πλευρές στον μεταξύ τους συντονισμό διευκολύνουν αφάνταστα την στρατιωτικοποίηση της τεχνοεπιστήμης.

Το ενδιαφέρον είναι πως τέτοιες «παρα-» δομές δεν έχουν δημιουργηθεί μόνο δίπλα απ' την υποτιθέμενη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση. Έχουν δημιουργηθεί δίπλα και απ' τους κρατικούς θεσμούς: τα υπουργεία. Τελικά, η γενική μορφή των αμφίδρομων χρηματικών, ιδε-

ολογικών και γνωσιολογικών διαδρομών ανάμεσα στο κράτος (στις διάφορες εκφάνσεις του), στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (στα διάφορα επιμέρους «αντικείμενα» της) και στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις δεν είναι της παρακάτω μορφής, όπως από άγνοια υποθέταμε αρχικά:

Αλλά είναι κάπως έτσι:

Αυτός ο εσωτερικός κύκλος, αν και τυπικά δεν είναι άγνωστος, ουσιαστικά είναι «άορατος». Πιο σωστά: είναι ανεξέλεγκτος. Αυτός ο εσωτερικός κύκλος με τις σχέσεις που διαμορφώνει, τις αρθρώσεις που μορφοποιεί και τις ροές (χρηματικές, ιδεολογικές, γνωσιολογικές) που επιτηρεί, αποτελεί τον «σκληρό πυρήνα» της ιδιωτικοποίησης!... αν, βέβαια, μ' αυτήν την λέξη εννοεί κανείς σημαντικότερα και περισσότερα πράγματα απ' τα παραπλανητικά κλισέ της παλιάς κρατικίστικης αριστεράς (που συμμετέχει θαυμάσια στα ινστιτούτα, τις χρηματοδοτήσεις τους, κλπ!). Μπορούμε μάλιστα να υποθέσουμε βάσιμα πως κάτι παρόμοιο μ' αυτόν υπάρχει και στο πεδίο της (δημόσιας) υγείας.

Μπορεί να παρατηρήσει και να συμπεράνει κανείς μια σειρά δομικών διαφοροποιήσεων στις σχέσεις ανάμεσα στον δημόσιο προϋπολογισμό (κράτος) και την εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών σχέσεων. Μπορεί επίσης να παρατηρήσει και να συμπεράνει τις αλλαγές που έχουν πραγματοποιηθεί στο «εκπαιδευτικό σύστημα». Επειδή αυτά τα θέματα στο σύνολό τους ξεπερνούν τους στόχους της έρευνάς μας, θα περιοριστούμε σε επιγραμματικά σχόλια που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με την στρατιωτικοποίηση.

Α) Η κατασκευή του «εσωτερικού κύκλου» απ' την πλευρά των πανεπιστημίων, πατάει πάνω στην «ανάπτυξη» και την οργάνωση των μεταπτυχιακών φάσεων (master, διδακτορικά, κλπ). Η προπτυχιακή φάση, με τα μαζικά και γενικά αδιαφοροποίητα χαρακτηριστικά της, τείνει όλο και περισσότερο να μοιάζει με την «λυκειακή φάση». Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε πως το πραγματικό πανεπιστήμιο αρχίζει μετά το πρώτο πτυχίο.

Αυτό έχει διάφορες συνέπειες. Για παράδειγμα η δομή και η λειτουργία των «ινστιτούτων», «think tanks», «ερευνητικών κέντρων» κλπ, ο τρόπος που επηρεάζουν (σωστότερα: αναδιαρθρώνουν) συνολικά την «πανεπιστημιακή λειτουργία», τα περιεχόμενα / ενδιαφέροντα τους και οι τρόποι χρηματοδότησης, παραμένουν άγνωστα κι αόρατα για τους προπτυχιακούς φοιτητές. Με τον ίδιο τρόπο που ένας μαθητής λυκείου αγνοεί τι ακριβώς είναι και πως λειτουργεί ένα πανεπιστημιακό προπτυχιακό τμήμα, με τον ίδιο κι ακόμα χειρότερο τρόπο ένα φοιτητής, ειδικά στα πρώτα του χρόνια, αγνοεί που βρίσκονται, πως «δουλεύουν» και τι σκοπούς εξυπηρετούν τα διάφορα πανεπιστημιακά παρα-ιδρύματα. Κι αυτή η άγνοια (που οργανώνεται πολύ καλά και απ' τις φοιτητικές παρατάξεις) εξυπηρετεί μια χαρά την λειτουργία τους: δεν κινδυνεύουν.

Β) Το εκπαιδευτικό / ερευνητικό κομμάτι του «εσωτερικού κύκλου» απ' την μεριά των πανεπιστημίων ακολουθεί (για την χρηματοδότηση και την ανάπτυξη του) το χρήμα. Ποιός πληρώνει; Γι' αυτόν δουλεύουμε. Εδώ η περιβόητη καταγγελιολογία περί «ιδιωτικοποίησης» είναι κακόγουστο αστείο. Οι κρατικές χρηματοδοτήσεις ακολουθούν ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια. Γιατί η περιβόητη «έρευνα» δεν είναι «φιλολογική συζήτηση». Αφορά εφαρμογές. Και οι εφαρμογές είναι καπιταλιστικές. On demand.

Γ) Ακριβώς επειδή το χρήμα δεν είναι απλά «ένα μέσο λειτουργίας» των πανεπιστημιακών παρα-ιδρυμάτων αλλά ο λόγος ύπαρξής τους («παράγουν έρευνα» για να κερδίσουν άμεσα τα ίδια και για να κερδίσουν οι παραγγελιοδότες τους) η στρατιωτικοποίηση είναι το μεγάλο κόλπο. Ο «μαγνητικός βορράς» του προσανατολισμού τους. Ποιός πληρώνει; Γι' αυτόν δουλεύουμε. Αρκεί να θυμηθεί κανείς το παράδειγμα με την προηγούμενη λίστα «ενδιαφερόντων» του ΝΑΤΟ, για να βρει την απάντηση στο «ποιός πληρώνει»: **Αυτός που πληρώνει περισσότερο, σε μεγαλύτερο βάθος χρόνου και με μεγαλύτερη βιασύνη είναι το σύμπλεγμα της ασφάλειας.**

Σ' αυτό το σημείο πρέπει να σταθούμε. Αν δεν είχε κατασκευαστεί ο «εσωτερικός κύκλος» (δηλαδή τα ινστιτούτα, τα κέντρα ερευνών και τα λοιπά) κι αν δεν είχε υπάρξει ιδιαίτερη φροντίδα στην (αόρατη) ανεξαρτητοποίηση του απ' την μαζικότητα και την πλέμπα του «πρώην» πανεπιστημίου, τότε η στρατιωτικοποίηση (των ερευνών) θα αντιμετώπιζε προβλήματα στην εξάπλωσή της! Θα γινόταν πολύ περισσότερο αντιληπτή (έστω από φοιτητικές μειοψηφίες) και κατά συνέπεια θα γινόταν στόχος.

Από την άλλη μεριά αν η θεματολογία των ερευνητικών προγραμμάτων αυτού του «εσωτερικού κύκλου» ήταν ... το καλό της κοινωνίας, τότε δεν θα υπήρχε λόγος να μην προβάλλονται συνέχεια και μεγαλόφωνα.

Κατά συνέπεια έχουμε ένα καλό παράδειγμα του πως μια λειτουργική αναδιάρθρωση (η ιδιωτικοποίηση) και μια αναδιάρθρωση περιεχομένων και σκοπών (η στρατιωτικοποίηση) έρχονται και «δένουν» αποφασιστικά μεταξύ τους στο καπιταλιστικό πανεπιστήμιο.

Οι δεσμοί ανάμεσα στο κυνήγι χρηματοδοτήσεων και στο σύμπλεγμα της ασφάλειας και η ευρύτερη στρατιωτικοποίηση του «ερευνητικού έργου» των πανεπιστημίων διευκολύνεται και από κάτι ακόμα: την «ανάπτυξη» και την «εξειδίκευση» των γνωστικών αντικειμένων / περιεχομένων. Το θέμα αυτό έχει σημασία από μόνο του. Με βάση την έρευνα που κάναμε διαπιστώσαμε ότι ο κωδικός «ασφάλεια» (και το χρήμα που φέρνει) αποτελεί τον ενοποιητικό παράγοντα όλων των διαλυμένων και αποσπασματικών ερευνητικών project, ακόμα κι όταν το καθένα χωριστά από πρώτη ματιά δεν φαίνεται να έχει άμεση σχέση με το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα. Απ' αυτήν την άποψη η στρατιωτικοποίηση δεν είναι μόνο ο χρηματοδότης (πράγμα σημαντικό) ή το «γραφείο εύρεσης εργασίας» για λιμασμένους ερευνητές, ή ο εγγυητής ενός ακαδημαϊκού στάτους (επίσης σημαντικό). Είναι και ο κοινός ιδεολογικός παρονομαστής του πραγματικού πανεπιστημίου. Η θεματολογία της πανεπιστημιακής έρευνας μπορεί να εκτείνεται από την «σύζευξη ζώων» μέχρι την πυρηνική φυσική και τα λείζερ, και από την κηπουρική μέχρι τη νανοτεχνολογία και τις βιοτεχνολογίες. Αλλά η στρατιωτικοποίηση, στην πιο «ήπια περίπτωση» σαν στοργικός χρηματοδότης, είναι σχεδόν παντού.

Οι κρατικοί προϋπολογισμοί

Στο ξεκίνημα της έρευνας ελπίζαμε ότι τα κρατικά έξοδα που καταγράφονται στους προϋπολογισμούς κάθε χρονιάς θα ήταν διαφωτιστικά για την μετατόπιση των χρηματοδοτήσεων από κοινωνικές χρήσεις (υγεία, εκπαίδευση, πρόνοια) σε στρατοαστυνομικές. Τελικά ήταν πράγματι χρήσιμα, αλλά μόνο εν μέρει. Το γιατί θα το πούμε πιο κάτω.

Για να μην μπλέξουμε στην σύγκριση των μεγεθών / κρατικών χρηματοδοτήσεων με ζητήματα όπως ο πληθωρισμός, και για να έχουμε έναν δείκτη αξιοποιήσιμο, επιλέξαμε για κάθε «οικονομικό έτος του κρατικού προϋπολογισμού» απ' την μια τα έξοδα των υπουργείων άμυνας,

δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης (μαζί με τους τόκους χρεών του στρατού) (ομάδα Α) και από την άλλη τα έξοδα των υπουργείων παιδείας, υγείας / πρόνοιας και εργασίας / κοινωνικών ασφαλίσεων (ομάδα Β). Για κάθε χρονιά φτιάξαμε το «κλάσμα» των εξόδων της ομάδας Α προς την ομάδα Β. Αν το κλάσμα μεγαλώνει, αυτό σημαίνει πως μεγαλώνουν τα κρατικά έξοδα υπέρ του συμπλέγματος της ασφάλειας σε σχέση με εκείνα για τις κοινωνικές δαπάνες.

Ο πίνακας κάτω δείχνει τα αποτελέσματα, από το 1999 έως και το 2003

	1999	2000	2001	2002	2003
ΟΜΑΔΑ Α επίσημα έξοδα για - υπ. εθνικής άμυνας - υπ. δημόσιας τάξης - υπ. δικαιοσύνης - τόκοι χρέους στρατού - πληρωμή δόσεων χρέους στρατού	4.935 εκατ. ευρώ*	5.362 εκατ. ευρώ	5.993 εκατ. ευρώ	6.090 εκατ. ευρώ	13.022 εκατ. ευρώ
ΟΜΑΔΑ Β επίσημα έξοδα για - υπ. παιδείας - υπ. υγείας πρόνοιας - υπ. εργασίας κοινωνικών ασφαλίσεων	9.567 εκατ. ευρώ*	10.369 εκατ. ευρώ	10.998 εκατ. ευρώ	12.053 εκατ. ευρώ	13.886 εκατ. ευρώ
ΛΟΓΟΣ Α/Β	0,5159	0,5171	0,545	0,505	0,9377

* Έγινε μετατροπή από δραχμές σε ευρώ

Απ' τα νούμερα του πίνακα προκύπτει πως υπάρχει μια σταθερή αύξηση του λόγου Α/Β, (δηλαδή των κρατικών εξόδων για το σύμπλεγμα της ασφάλειας σε σχέση με τα «κοινωνικά» έξοδα) το 1999, το 2000 και το 2001, μια σημαντική πτώση του το 2002, και μια απότομη και ραγδαία αύξηση το 2003, φτάνοντας περίπου στο σημείο τα στρατοαστυνομικά έξοδα να είναι ίδια με τα «κοινωνικά».

Αλλά ειδικά τα νούμερα του 2003 δεν είναι από μόνα τους κατατοπιστικά. Εικάζουμε πως στον προϋπολογισμό του 2003 μετέφερε η κυβέρνηση της νέας δημοκρατίας (βγήκε το 2004) τα «κρυφά στρατιωτικά έξοδα» της προηγούμενης κυβέρνησης. Αν, λοιπόν, προσθέσουμε τα

έξοδα της ομάδας Α και της ομάδας Β για τις χρονιές 2001, 2002 και 2003 (ώστε να «κρυφά στρατιωτικά έξοδα» να μοιραστούν περισσότερο αναλογικά) τότε το λόγος Α/Β γι' αυτές τις 3 χρονιές μαζί γίνεται **0,679**. Αρκετά ψηλός και με νόημα!

Η «δημιουργική λογιστική» τόσο του πασοκ όσο και της νέας δημοκρατίας βάζει ένα πρώτο ερώτημα: είναι αξιόπιστα τα νούμερα που αναφέρονται επίσημα στους κρατικούς προϋπολογισμούς; Η απάντηση είναι **όχι!** Ειδικά μάλιστα όσον αφορά τις κρατικές δαπάνες για το σύμπλεγμα της ασφάλειας ξέρουμε ήδη (μετά και την υπόθεση του «κρυφού δανείου» του υπουργείου άμυνας

μέσω του περιβόητου «δομημένου ομόλογου») πως είναι αγαπημένος τομέας της δημιουργικής λογιστικής. Συνεπώς το συμπέρασμα για την αυξητική τάση των κρατικών εξόδων υπέρ της ομάδας Α δεν δείχνει όλη την πραγματικότητα. Δείχνει μόνο τον πάτο, το κατώτερο σημείο αυτής της πραγματικότητας. Δείχνει δηλαδή τα έξοδα που παραδέχεται το κράτος πως κάνει (υπέρ της στρατιωτικοποίησης) και όχι αυτά που πραγματικά κάνει. Τα πραγματικά έξοδα είναι μεγαλύτερα, αλλά δεν ξέρουμε πόσο.

Πέρα όμως απ' την δημιουργική λογιστική και την συστηματική απόκρυψη ποσών που διοχετεύονται μυστικά σε θέματα και τομείς «εθνικής ασφάλειας» (τα περιβόητα **μυστικά κονδύλια / μυστικοί λογαριασμοί**) υπάρχει και κάτι ακόμα που επηρεάζει ουσιαστικά αυτόν τον «λόγο εξόδων» υπέρ του συμπλέγματος της ασφάλειας και κατά των «κοινωνικών» εξόδων.

Υπάρχουν κρατικές δαπάνες που ενώ αφορούν το σύμπλεγμα της ασφάλειας δεν «γράφονται» σαν έξοδα των υπουργείων άμυνας, δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης. Γράφονται στα έξοδα άλλων υπουργείων, συμπεριλαμβανομένων των παιδείας, υγείας και εργασίας. Να μια πρόχειρη λίστα τέτοιων δαπανών, που ενώ αφορούν το σύμπλεγμα της ασφάλειας «γράφονται» στους λογαριασμούς του «κοινωνικού κράτους».

- Τα έξοδα των στρατιωτικών και αστυνομικών «τρίτο-βάθμιων» σχολών, που βγάζουν μεγάλο μέρος απ' τα στελέχη του στρατού και της αστυνομίας, είναι έξοδα του υπουργείου παιδείας.

- Οι σπουδές, ιδιαίτερα μαζικές πλέον, μπάτσων και караβανάδων, σε «κανονικές σχολές», που έχουν στόχο όχι βέβαια να απαλλαγούν από την στολή αλλά να γίνουν αποτελεσματικότεροι, βαραίνουν επίσης το υπουργείο παιδείας και όχι τα υπουργεία άμυνας και δημόσιας τάξης.

- Ένα μεγάλο μέρος των υποδομών που αφορά εγκαταστάσεις του συμπλέγματος της ασφάλειας (στρατόπεδα, φυλακές, δικαστήρια, αστυνομικά τμήματα κλπ) δεν εγγράφεται σαν έξοδα στα ανάλογα υπουργεία, αλλά στο υπουργείο δημοσίων έργων.

- Ένα άλλο μέρος των εξόδων και των χρηματοδοτήσεων για τέτοιες υποδομές περνάει μέσα από τους λογαριασμούς των νομαρχιών, του υπουργείου εσωτερικών

- Ένα (άγνωστης έκτασης) μέρος των ερευνών για άμεση ή έμμεση αξιοποίηση από το σύμπλεγμα της ασφάλειας χρηματοδοτούνται από λογαριασμούς του υπουργείου εξωτερικών ή της γραμματείας έρευνας και τεχνολογίας ή/και του υπουργείου ανάπτυξης. Παράδειγμα οι έρευνες για την εγκατάσταση καμερών στους δρόμους.

- Επιλεγμένες χρηματοδοτήσεις του προπαγανδιστικού βραχίονα του συμπλέγματος της ασφάλειας (μήντια, δημοσιογράφοι) γίνεται είτε μέσω φανερών «διαφημίσεων» κρατικών οργανισμών, είτε μέσω «μυστικών κονδυλίων» διαφόρων κρατικών προελεύσεων.

- Οι «κοινωνικές δαπάνες» των οικογενειών των αυξανόμενων αριθμητικά μπάτσων, караβανάδων, δικαστών, δεσμοφυλάκων, πρακτόρων κλπ, εμφανίζονται σαν «κανονικές κοινωνικές δαπάνες», αν και αποτελούν έξοδα αναπαραγωγής του προσωπικού (και της ιδεολογίας) του συμπλέγματος της ασφάλειας. Ένα παράδειγμα είναι οι προικοδοτήσεις και οι χρηματοδοτήσεις σε γιούς και κόρες στρατιωτικών.

- Ένα άγνωστο μέρος της λειτουργίας του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος γίνεται μέσω «πολιτικών δομών». Παράδειγμα οι τηλεφωνικές κλπ παρακολουθήσεις. Αυτό σημαίνει μια «δωρεάν» επιστράτευση το «δωρεάν» σημαίνει πως ακόμα και οι ίδιοι υπήκοοι πληρώνουν άμεσα για να παρακολουθούνται! Αυτά είναι έξοδα που φυσικά δεν αναφέρονται πουθενά.

- Οι δημοτικές αστυνομίες σαν «έξοδα» υπάγονται στους λογαριασμούς των δήμων, και του υπουργείου εσωτερικών.

- Οι σεκιουριτάδες των νοσοκομείων υπάγονται στους λογαριασμούς του υπουργείου υγείας.

- Τα κυκλώματα παρακολούθησης στα γήπεδα (σε όσα υπάρχουν και σε όσα θα φτιαχτούν στο μέλλον) είναι έξοδα των ποδοσφαιρικών εταιρειών (πιθανόν με δάνεια) και εμφανίζονται σαν ιδιωτικά έξοδα, αν και θα δίνουν εικόνα και υλικό στο αρχηγείο της αστυνομίας.

Όλες αυτές οι περιπτώσεις, και άλλες που δεν εντοπίσαμε, δείχνουν ότι άγνωστος όγκος «χρηματοδοτήσεων», που προωθεί το κράτος στο σύμπλεγμα της ασφάλειας, μένει κρυμμένος μέσα στα έξοδα των «κοινωνικών υπουργείων». Κι έτσι είναι εξαιρετικά ασφαλές το συμπέρασμα που βγάλαμε, ότι η ανάλυση των επίσημων μεγεθών του προϋπολογισμού, δεν δείχνει παρά μόνο το «κάτω όριο» της μεταφοράς πλούτου απ' τις κοινωνικές δαπάνες στην στρατιωτικοποίηση. Και χωρίς διάθεση αυθαιρεσίας συγκλίνουμε στην εκτίμηση πως τα πραγματικά ποσά που αφορούν το σύμπλεγμα της ασφάλειας είναι διπλάσια απ' αυτά που καταγράφονται σαν τέτοια στους προϋπολογισμούς.

Ενισχυτικά αυτής της εκτίμησης, άλλα δύο στοιχεία.

Α) Με βάση στοιχεία που το ίδιο το ελληνικό κράτος έδωσε στο νατο (αφορούν την κατάσταση το 2006 και μόνο τον στρατό, δηλαδή όχι την αστυνομία, τα δικαστήρια, τις φυλακές, τις μυστικές υπηρεσίες· είναι δηλαδή τα στοιχεία του υπουργείου άμυνας) **ο ένας στους 30 εργαζόμενους στην Ελλάδα (3,3%) «απασχολείται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στις ένοπλες δυνάμεις»**. Το επόμενο στη σειρά μεγάλο ποσοστό αφορά το τουρκικό κράτος (2,2%) και ακολουθούν η γαλλία και η βουλγαρία (1,6%), η ιταλία (1,4%) και οι ηπα (1,3%). Όσον αφορά το τι σημαίνει αυτή η κατάσταση, με τιμές του 2000: κάθε άντρας και γυναίκα, γέρος και παιδί μέσα στην Ελλάδα, δίνει 402 δολάρια τον χρόνο· μόνο υπέρ στρατού. Και σ' αυτά τα νούμερα αφήνουμε έξω, το ξαναλέμε, την αστυνομία (η Ελλάδα έχει την μεγαλύτερη αναλογία μπάτσων

προς πληθυσμό στην ευρώπη), τα δικαστήρια, τις φυλακές (συνεχώς φτιάχνονται καινούργιες), τις μυστικές υπηρεσίες, τους αμοιβόμενους «πληροφοριοδότες» κλπ.

Β) Ο διπλανός πίνακας δείχνει τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων. Αριστερά μισθούς πτυχιούχων αει, ο δεξιά μισθούς κατόχων απολυτηρίου λυκείου. Ας παρατηρήσει κανείς πόσο μεγαλώνει η διαφορά όσο παίρνουν τα «χρόνια υπηρεσίας». Όσο για την «προσωπική διαφορά» των 176 ευρώ, πρόκειται για το επίδομα που είχε υποσχεθεί η παρούσα κυβέρνηση στους δασκάλους και τους καθηγητές, για το οποίο έγινε η τελευταία μεγάλη απεργία το περασμένο φθινόπωρο... Από την άλλη αυτήν την «προσωπική διαφορά» διεκδικούν και οι μπάτσοι και караβανάδες...

Σύγκριση αποδοχών αξιωματικού - υπαλλήλου Π.Ε. κατηγορίας

Επ	Μηνιαίες αποδοχές αξιωματικού	Επικές αποδοχές ΠΕ υπαλλήλου	Ποσοστό μηνιαία διαφορά αξιωμ. - ΠΕ
5	1.695,60	1.299	30,5%
7	1.797,08	1.336	34,5%
9	1.877,04	1.373	36,7%
11	1.911,76	1.410	35,6%
13	1.946,48	1.447	34,5%
15	2.041,92	1.484	37,6%
17	2.078,48	1.521	36,7%
19	2.255,64	1.558	44,8%
21	2.413,04	1.595	51,3%
23	2.455,64	1.632	50,5%
25	2.933,02	1.669	75,7%
27	2.982,17	1.706	74,8%
29	3.431,44	1.743	96,9%
31	3.431,44	1.780	92,8%
33	3.431,44	1.817	88,9%

Ο αξιωματικός παράγει βαθμολογικά κάθε 5 χρόνια, ο δικαστικός υπάλληλος λαμβάνει προσωπική διαφορά των 176 ευρώ.

Σύγκριση αποδοχών υπαξιωματικού - υπαλλήλου Δ.Ε. κατηγορίας

Επ	Μηνιαίες αποδοχές αστυφύλακα	Μηνιαίες αποδοχές ΔΕ υπαλλήλου	Ποσοστό μηνιαία διαφορά αστυφ. - ΔΕ
0	1.343,80	1.008	33,3%
1	1.343,80	1.040	29,2%
3	1.475,16	1.071	37,7%
5	1.524,92	1.103	38,3%
7	1.564,68	1.134	38,0%
9	1.593,24	1.166	36,6%
11	1.702,81	1.197	42,3%
13	1.741,80	1.229	41,7%
15	1.798,56	1.261	42,6%
17	1.842,92	1.292	42,6%
19	1.930,58	1.324	45,8%
21	1.992,20	1.355	47,0%
23	2.025,36	1.387	46,0%
25	2.117,80	1.429	48,2%
27	2.224,28	1.460	52,3%
29	2.371,24	1.492	58,9%
31	2.469,64	1.523	62,2%
33	2.469,64	1.556	58,3%

Ο αστυφύλακας είναι μη παρτάξιμος ασπής, ο δικαστικός υπάλληλος λαμβάνει προσωπική διαφορά των 176 ευρώ.

ΠΡΩΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η έρευνα που χωρίς προηγούμενη σχετική εμπειρία ξεκινήσαμε μας πήγε πολύ μακρύτερα απ' όσο προβλέπαμε· κι ωστόσο παραμένει εξαιρετικά ελλιπής. Πολλά μπορούν (και πρέπει!) ακόμα να ψαχτούν και να βρεθούν για να αποκτηθεί ένας πλήρης χάρτης της στρατιωτικοποίησης της εκπαίδευσης, κυρίως των ανώτερων και ανώτατων βαθμίδων της.

Αλλά έχουμε ήδη κάποια πρώτα συμπεράσματα, και πιστεύουμε ότι αυτά έχουν αξία για όσους και όσες θέλουν να δράσουν ανταγωνιστικά, επιθετικά, εχθρικά απέναντι στο σύστημα.

Συμπέρασμα πρώτο. Η αρχική εμπειρική άποψή μας ότι το κράτος (σαν κόμμα και «ταμείο» των αφεντικών) μεταφέρει συστηματικά αυτά που ληλατεί από τον δημόσιο (κοινωνικό) πλούτο προς το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα επιβεβαιώνεται. Ακόμα κι αν τα μεγέθη που εντοπίσαμε γι' αυτές τις μεταβιβάσεις δεν είναι απόλυτα ακριβή, σκιαγραφούν πειστικά ένα «κατώτερο όριο» μεταφοράς πλούτου για λογαριασμό του συμπλέγματος της ασφάλειας που είναι ήδη πολύ. Και - έχουμε την εκτίμηση πως - θα μεγαλώνει όσο το κράτος, τ' αφεντικά και οι λακέδες τους δεν βρίσκουν απέναντί τους έναν μαζικό και δυναμικό αντίπαλο. Ένα κίνημα που να σέβεται τον εαυτό του και την εχθρότητά του.

Συμπέρασμα δεύτερο. Μιλώντας για την εκπαίδευση, ο τρόπος που γίνεται αυτή η μεταφορά πλούτου υπέρ του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος, δεν έχει καμία σχέση με διλήματα του είδους «λεφτά για την παιδεία και όχι για το νατο!» Αυτό το σύνθημα, και η «αντιπαλότητα» που υπονοεί ανάμεσα στην καπιταλιστική «παιδεία» σήμερα και το νατο, όχι μόνο αποτελούν συσκότιση της πραγματικότητας, αλλά είναι και σχεδιασμένη συσκότιση! Η αριστερά, σαν κομματικοί μηχανισμοί, έχει πλήρη επίγνωση της κατάστασης μιας και αρκετά πανεπιστημιακά στελέχη της είναι χωμένα μέχρι το λαιμό στα σκατά (αλλά και στα

λεφτά!) της στρατιωτικοποίησης! Η αλήθεια είναι λοιπόν ότι η στρατιωτικοποίηση, ο милитарισμός, η ιδεολογία της ασφάλειας (της ασφάλειας του εμπορεύματος, της ασφάλεια της εκμετάλλευσης...) «ποτίζει» και διατρέχει πολλούς τομείς και γνωστικά αντικείμενα της ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης (ο κατάλογος «ενδιαφερόντων» του νατο στη σελίδα 4 είναι χαρακτηριστικός) έτσι ώστε μεγάλα ποσά που είναι για την «παιδεία» είναι ταυτόχρονα για το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα, ντόπιο και διεθνές· ή/και μεγάλα ποσά που είναι για το «νατο» είναι ταυτόχρονα για την παιδεία (του).

Θέλουμε να πούμε ότι δεν υπάρχει η αυστηρή διάκριση από εδώ το υπουργείο παιδείας και το υπουργείο υγείας, απο εκεί το υπουργείο άμυνας και το υπουργείο δημόσιας τάξης. Οι χρηματικές, θεσμικές και ιδεολογικές ροές «απο 'δω» και «απο 'κει» μπλέκονται συστηματικά, διαμορφώνοντας μια κοινή γεωγραφία συμφερόντων ανάμεσα σε караβανάδες και ερευνητές, αρχιμπάτσους και μεταπτυχιακούς, милитарιστές και διανοούμενους, στρατηγεία και πανεπιστημιακά εργαστήρια...

Και ακριβώς επειδή η αριστερά του ελληνικού κράτους και κεφάλαιου και οι διάφορες παραφυάδες της βλέπουν τις «προοπτικές» τους (προοπτικές επαγγελματικές, ακαδημαϊκές, οικονομικές, status κλπ) μέσα σ' αυτή τη γεωγραφία που έχει γίνει ηγεμονική, κυρίαρχη, ακριβώς γι' αυτό οι συνθηματολογικές (και ποτέ έμπρακτες) κατηγορίες και τα διλήματα του είδους «λεφτά για την παιδεία...» αποτελούν συνειδητή εξαπάτηση όσων τους πιστεύουν! Υπάρχει μπόλικη «διπλή ζωή» στο ξετύλιγμα της στρατιωτικοποίησης!

Συμπέρασμα τρίτο. Οργανικός παράγοντας που διευκολύνει και προστατεύει απ' τα αδιάκριτα βλέματα την στρατιωτικοποίηση της ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης είναι το προτσές της ιδιωτικοποίησης. Εννοούμε εδώ όχι

την αφηρημένη ιδέα περί «επιχειρηματικού πανεπιστημίου» αλλά την συγκεκριμένη κατασκευή της «πίσω πόρτας» των ιδρυμάτων, που συνίσταται σ' όλο αυτό το γκρίζο σύννεφο από ερευνητικά ινστιτούτα, think tanks, ερευνητικά εργαστήρια, θυγατρικές εταιρείες κλπ.

Η ακτίνα δράσης αυτού του «εσωτερικού κύκλου» (όπως τον ονομάσαμε) θεωρητικά είναι μεγαλύτερη απ' τα ενδιαφέροντα του γενικευμένου милитарισμού. Αλλά αυτό είναι μια καθαρά θεωρητική παρατήρηση: στο βαθμό που το «λάδι» που κινεί τα γρανάζια όλων αυτών των παραιδρυμάτων είναι τα λεφτά (και δεν θα μπορούσε να είναι τίποτα άλλο!) το προσωπικό τους και οι προσανατολισμοί τους ακολουθούν κατά πόδας τις «χρηματοδοτήσεις», τα «κονδύλια», τα «προγράμματα» (της ε.ε., του νατο, οποιουδήποτε πληρώνει...). Παρότι η διανόηση των πανεπιστημίων είχε πάντα κάποιες άμεσες ή έμμεσες σχέσεις με το κράτος, αυτός ο «εσωτερικός κύκλος» στου οποίου την στρατηγική θέση επιμένουμε, αποτελείται πλέον (εδώ και καιρό) από καθαρόαιμους μισθοφόρους, λεγεωνάριους τεχνικούς του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος. Μισθοφόρους που καθώς είναι λιμασμένοι για λεφτά, καριέρα, δημοσιεύσεις, κοινωνική άνοδο και αναγνώριση, χορεύουν πειθήνια στο ρυθμό της στρατιωτικοποίησης *ό,τι ιδεολογία και να πουλάνε προς τα έξω.*

Για να μην είμαστε ισοπεδωτικοί: ίσως υπάρχουν και κάποιες εξαιρέσεις - ελάχιστες πάντως. Πιθανόν, επειδή όλα αυτές οι μηχανές μεταπτυχιακής «εκπαίδευσης» και «αποκατάστασης», τρέφονται, εκτός από τις χρηματοδοτήσεις του милитарισμού και απ' την δωρεάν (ή πολύ φτηνή) εργασία νεαρών φιλόδοξων, πιθανόν λέμε, στις γραμμές αυτών των φιλόδοξων κάποιοι να υποστηρίξουν πως «δεν ξέρουμε τι κάνουμε». Αυτό είναι πιθανό *όχι επειδή αν ήξεραν «τι κάνουν» και για ποιόν δουλεύουν πραγματικά θα αρνούταν...* Αλλά επειδή η σύγχρονη τεχνοεπιστημονική επιμελητεία της στρατιωτικοποίησης, ο τεχνολογικός και «επιστημονικός» βραχίονας του στρατοαστυνομικού

συμπλέγματος, είναι τόσο πολύ κατακερματισμένος σε επιμέρους «κομμάτια» ώστε πράγματι, κάποιος/α που δουλεύει, π.χ., πάνω στην αντιμετώπιση των «επικοινωνιακών θορύβων σε μεγάλα υψόμετρα» *μπορεί και να μην ξέρει ότι δουλεύει για την βελτίωση στο συντονισμό των νατοϊκών (και των ελλήνων κατοχικών!) στο αφγανιστάν.* Όμως...

Συμπέρασμα τέταρτο. Το τελευταίο συμπέρασμα που μπορούμε να διατυπώσουμε αυτή τη στιγμή είναι μάλλον ένα ερώτημα: ένα ερώτημα όχι για φιλοσοφία αλλά για σκέψη και δράση πολιτική, μαχητική, ανταγωνιστική: *μέχρι ποιού σημείου η άγνοια μπορεί να σημαίνει αθώτητα ενόσω η αθώτητα είναι στην πράξη συνενοχή;*

Το ερώτημα δεν απευθύνεται μόνο σ' εκείνους κι εκείνες που λόγω «μεταπτυχιακών» και φιλοδοξιών εμπλέκονται στον εσωτερικό κύκλο της εκπαίδευσης και άρα στην στρατιωτικοποίησή της. Απευθύνεται και σε όλους τους υπόλοιπους, τους προπτυχιακούς φοιτητές και φοιτήτριες όλων των σχολών· κι ακόμα και σ' όλους εμάς που δεν έχουμε σχέση με πανεπιστήμια. Προφανώς είναι βολικό το να μην ξέρουμε: είναι βολικό να πιανόμαστε από ένα σύνθημα κι απ' τον όποιο συναισθηματισμό μας: είναι βολικό να ψευτοσαμπουκαλευόμαστε εδώ ή εκεί για να περνάει η ώρα: είναι βολικό....

Αλλά *αθωνόμαστε* έτσι απ' την πρόοδο και τις συνέπειες, τοπικές ή παγκόσμιες, που έχει η προέλαση της ατσάλινης φτέρνας του καπιταλισμού; *Αθωνόμαστε* αν φοβόμαστε; *Αθωνόμαστε* αν δειλιάζουμε μπροστά στη διερεύνηση της πραγματικότητας;

Κι αν ο «δεν ξέρω» και ο «δεν ψάχνω» των καιρών μας είναι όντως αθώς, μήπως η αθώτητα του οφείλεται στο ότι είναι *ήδη νεκρός;*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1. Ιόνιο Πανεπιστήμιο

2. Πάντειο Πανεπιστήμιο

3. ΑΣΟΕΕ + (Πανεπιστήμιο Αιγαίου) + υποτροφίες του ΝΑΤΟ

4. Εθνικό Μετσόβειο Πανεπιστήμιο

5. Εξοπλιστικά προγράμματα: πού πάνε τα λεφτά;

Το ειδικό κεφάλαιο αυτής της εισήγησης που ακούει στο όνομα *παρρητήματα*, είναι στην πραγματικότητα μια ελάχιστη προσπάθεια τεκμηρίωσης, όσων προηγούμενα αναφέρονται. Αφορά δηλαδή σε στοιχεία (προγράμματα, ονόματα καθηγητών που συμμετέχουν σ' αυτά, εταιρειών κλπ) που αναδεικνύουν το γεγονός ότι τα πανεπιστήμια (και η περίφημη δημόσια δωρεάν παιδεία!) έχουν εδώ και καιρό μετατραπεί σε βιομηχανίες που δουλεύουν για λογαριασμό του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος.

Αυτή η προσπάθεια τεκμηρίωσης δεν είχε την πρόθεση (αλλά ούτε και την δυνατότητα) να είναι η τελευταία λέξη σχετικά με το τι συμβαίνει εντός αλλά και πέριξ των πανεπιστημίων· γι' αυτό και λίγες γραμμές πριν χρησιμοποιήσαμε το επίθετο *ελάχιστη*. Πρόκειται για την *αντιηρωική* (αλλά ουσιαστική κατά τη γνώμη μας) έρευνα συντρόφων και συντροφισσών, που για λίγους μόλις μήνες, και σε σχέση με τρία τέσσερα ΑΕΙ, προσπάθησαν, είτε μέσω του διαδικτύου, είτε μέσα από προσωπικές συζητήσεις στο χώρο του πανεπιστημίου, να ρίξουν λίγο φως στις σκοτεινές διαδρομές της ροής κονδυλίων προς το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα. Μ' αυτή την έννοια γνωρίζαμε από την πρώτη κιόλας στιγμή, ότι αυτή η ερευνητική δουλειά ήταν εξ αντικειμένου ελλιπτική, περιορισμένη. Αυτό όμως που δεν μπορούσαμε να φανταστούμε (και που γρήγορα διαπιστώσαμε) ήταν οι διαστάσεις που πιθανά έχει το κεφάλαιο *«πανεπιστήμια και στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα»*. Με την έννοια ότι ήταν σαν να βρίσκαμε μπροστά μας μια σύγχρονη Λερναία Ύδρα: κάθε φορά που κόβαμε ένα μικρό πλοκάμι δεκάδες άλλα έρχονταν αμέσως να ξεπεταχτούν στη θέση του. Μια διαπίστωση που αν και εκ πρώτης όψης μοιάζει να οδηγεί σε εξαιρετικά απαισιόδοξα συμπεράσματα (με την έννοια ότι ο αντίπαλος φαντάζει ανίκητος) την ίδια στιγμή θέτει επί τάπητος ένα καίριο ζήτημα για τον ανταγωνισμό, τόσο σε ό,τι αφορά τον προσανατολισμό του όσο και τους στόχους του.

Ο εχθρός δεν είναι άορατος, ούτε βρίσκεται κλειδαμπαρωμένος σε κάποιο υπουργικό γραφείο. Ο εχθρός βρίσκεται μπροστά μας, είτε πρόκειται για την ίδια τη φυσική υπόσταση ενός καθηγητή που συνεργάζεται με το ΝΑΤΟ, είτε πρόκειται για το ποια είναι η πραγματική σκοπιμότητα και χρήση ενός μεταπτυχιακού, μιας κατά τ' άλλα συνηθισμένης ερευνητικής δραστηριότητας.

Κάπου εκεί μπορεί να βρει κανείς όχι τη λύση του προβλήματος αλλά στην πραγματικότητα το ποιο είναι τελικά το πρόβλημα το οποίο έχει απέναντί του και καλείται να λύσει. Αν δηλαδή πρόκειται στην πραγματικότητα για την *γενναιοδωρία* του εκάστοτε υπουργού παιδείας ή οικονομικών ή αν πρόκειται για ένα πρόβλημα τρόπον τινά ποιο δομικό, το οποίο αφορά στο τι είδους λειτουργίες επιτελούν σήμερα τα πανεπιστήμια και για λογαριασμό τίνος.

Μ' αυτή την έννοια αυτή η μικρή έρευνα (που κρατάει η σκούφια της από την *1η συζήτηση έρευνας και δράσης* που κάλεσε η *συνέλευση ενάντια στην ειρήνη* στις 26 φεβρουαρίου του 2007) ανοίγει ένα μικρό παράθυρο στον κόσμο: στον κόσμο των πανεπιστημίων που δουλεύουν για λογαριασμό πολεμικών βιομηχανιών, στον κόσμο των *think tanks* που επεξεργάζονται απόψεις και στρατηγικές για λογαριασμό του κάθε υπουργείου εξωτερικών ή εθνικής άμυνας, στον κόσμο που πραγματικά ζούμε, της ένταξης και αξιοποίησης κάθε τομέα της εκπαιδευτικής διαδικασίας προς όφελος του στρατοαστυνομικού συμπλέγματος.

όνομα / αξίωμα	άλλες θέσεις / αξιώματα	πρόγραμμα	χρηματοδοτής	συνεργαζόμενοι
Μάζης Ιωάννης Αναπληρωτής πρόεδρος του τμήματος Διευθυντής του geolab	<ul style="list-style-type: none"> - Σύμβουλος σπουδών στη σχολή εθνικής αμύνας - Επιστημονικός σύμβουλος του Ινστιτούτου αμυντικών αναλύσεων του υπουργείου άμυνας - Καθηγητής στη σχολή εθνικής ασφάλειας «από την ίδρυση της έως σήμερα» - Εκπρόσωπος του ελληνικού κράτους στον ευρωατλαντικό διάλογο - Εξειαστής στην διπλωματική ακαδημία του υπουργείου εξωτερικών <ul style="list-style-type: none"> - Ιδρυτικό μέλος της Παγκόσμιας Αδελφότητας για τον Ελληναισμό και την Ορθοδοξία 	<ul style="list-style-type: none"> - ισραηλινές σπουδές^{1,2} - τουρκικές σπουδές 	<p>Στο βιογραφικό του ο Ι. Μάζης αναφέρει:</p> <ul style="list-style-type: none"> - αγορά 150 αντιτύπων από το «πόννημα» του Γεωγραφία του ισλαμικού κινήματος στη Μέση Ανατολή από το υπεξ, ύστερα από πρόταση του «συμβουλίου σχεδιασμού εξωτερικής πολιτικής, και αποστολή του «σε όλες τις ελληνικές αρχές στο εξωτερικό» - «το γεθα σε έγγραφο του που εγκρίνεται από τον αρχηγό γεθα κ. Αθαν. Τζογάνη και αποστέλλεται προς την ιεραρχία με θέμα «αγορά βιβλίων» (27/6/96) αναφέρεται με κολακευτικά σχόλια στο ανωτέρων πόννημά μου (Γεωπολιτική των υδάτων στη Μ. Ανατολή) αλλά και στη Γεωγραφία του ισλαμικού Κινήματος στη Μ. Ανατολή. Ο κ. Α/γεθα δια του εγγράφου του αυτού προτείνει τα πονήματά μου αυτά σαν «απαραίτητα εγχειρίδια για κάθε επιτελή του γεθα, καθώς και τον βοηθήσουν στην πληρέστερη κατανόηση των γεωπολιτικών διεργασιών στην περιοχή μας» 	<ul style="list-style-type: none"> - Συνεργασία με ΕΛΙΑΜΕΠ (Πάντειο) σε εκδόσεις - Στο «Ινστιτούτο αμυντικών αναλύσεων» συμμετέχουν επίσης: - Κωστής Παναγιώτης, καθηγητής ΕΜΠ - Κουσκουβέλης Ηλίας, αναπληρωτής καθηγητής πανεπιστημίου Μακεδονίας - Υφαντής Κων/νος, αναπληρωτής καθηγητής πανεπιστημίου Αθηνών - Παναγιωτόπουλος Γιάννης / Χρήστος, καθηγητής πανεπιστημίου Πειραιά, Γιολουρίδης Χριστόδουλος, καθηγητής Παντείου, Παπασωτηρίου Χαράλαμπος, αναπληρωτής καθηγητής Παντείου, Τζιαμπίρης Αριστοτέλης λέκτορας πανεπιστημίου Πειραιώς
Ανδρειωμένος Γιώργος Αναπληρωτής καθηγητής	<ul style="list-style-type: none"> - Καθηγητής στην αστυνομική ακαδημία (παράρτημα Αμρουσιού) - Ερευνητής στη διεύθυνση ιστορίας στρατού - Μεταφραστής στο γενικό αρχηγείο στρατού 	<ul style="list-style-type: none"> - ευρωσφάλεια¹ - διεθνείς οικ. σχέσεις - διαφθορά 		
Κάτσιος Σταύρος Επίκουρος καθηγητής Μέλος του geolab	<ul style="list-style-type: none"> - Από το 1998 καθηγητής στη σχολή εθνικής ασφάλειας 			
Κεντρωτής Κυριάκος Επίκουρος καθηγητής Μέλος του geolab	<ul style="list-style-type: none"> - (Αναπληρωματικό μέλος της επιτροπής ερευνών του Ιόνιου πανεπιστημίου) - (Αδελφός του προέδρου του τμήματος Γιώργου Κεντρωτή) 	<ul style="list-style-type: none"> - ευρωσφάλεια 		<ul style="list-style-type: none"> - Συνεργασία με ΕΛΙΑΜΕΠ (Πάντειο) σε έκδοση - Πολλές μελέτες / εκδόσεις για Βαλκάνια, Αλβανία, Κόσσοβο, Μακεδονία

όνομα / αξίωμα	άλλες θέσεις / αξιώματα	πρόγραμμα	χρηματοδότης	συνεργαζόμενοι
Κελάνδριος Παναγιώτης Λέκτορας	- Εξεταστής στην πρόσληψη προΐσταμένου μεταφραστικής υπηρεσίας στρατηγείου Λάρισας (Νατο)			
Μιχαλακόπουλος Γιώργος Λέκτορας μέλος του geolab	- Την περίοδο 1996/97 δόκιμος ερευνητής σε θέματα Ν.Α. Μεσογείου και Τουρκίας στο Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων	- τουρκικές σπουδές - ευρωσφάλεια		Συνεργάτης των περιοδικών Στρατηγική, Σύγχρονος Στρατός και Θέματα εξωτερικής πολιτικής
Σαριδάκης Γιάννης Λέκτορας	- Επιστημονικός σύμβουλος της μεταφραστικής υπηρεσίας του Νατο (2000) - Επιστημονικός συνεργάτης του υπουργείου δικαιοσύνης της Βουλγαρίας (μέσω ευρωπαϊκού προγράμματος)			
Κανελλοπούλου - Μπόττη Μαρία Λέκτορας			Υποτροφία master από Νατο	

όνομα / αξίωμα	άλλες θέσεις / αξιώματα	πρόγραμμα	χρηματοδότης	συνεργαζόμενοι
Δαφνοπατίδης Βασίλης Συμβασισούχος	- Υπήρξε καθηγητής στη σχολή ικάρων - Καθηγητής ξένων γλωσσών στη πολεμική αεροπορία (από το 1986 ως σήμερα) - Σύζυγος Ι. Μάζη - (Μόνιμο μέλος της επιτροπής ερευνών του Ιόνιου)		Σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του geolab, «δεν λαμβάνει κυβερνητική χρηματοδότηση», και «οι πόροι του προέρχονται από ιδρύματα, εταιρείες και ιδιώτες. Άλλα έσοδα προκύπτουν από την έρευνα και τις επιστημονικές υπηρεσίες [που παρέχει...] καθώς και τις πωλήσεις των εκδόσεών του». ⁴	
Ελένη Σελλά Αναπληρώτρια καθηγήτρια		- διεθνείς οικονομικές σχέσεις		
Βαλοπούλου Αθηνά Ειδικευμένο διδακτικό προσωπικό Μέλος του geolab				
Λίβας Σωτήριος Επίκουρος		- τουρικές σπουδές - ευρωσασφάλεια		
Harper Todd Επισκέπτης καθηγητής Μέλος του geolab (:)	- Ανήκει στο αμερικανικό «ίδρυμα Fulbright»			

Ως προς την «αξία» των ερευνητικών προγραμμάτων του του geolab αναφέρει:
 Εξαιτίας της αυξανόμενης στρατηγικής σημασίας και του επείγοντα χαρακτήρα αυτών των θεμάτων υπό το φως των σύγχρονων τρομοκρατικών απειλών, της σημασίας τους στην παγκόσμια οικονομία και στη σύγχρονη παγκόσμια ισόρροπια δυνάμεων, το geolab εστιάζει τις ερευνητικές του προσπάθειες στην μελέτη και την ανάλυση - σε συνεργασία με άλλα ακαδημαϊκά ιδρύματα - ανάμεσα σε άλλα στην επίλυση και την πρόληψη συγκρούσεων που έχουν οικονομικά αίτια.

όνομα / αξίωμα	άλλες θέσεις / αξιώματα	πρόγραμμα	χρηματοδότης	συνεργαζόμενοι
<p>Γρίβας Κώστας Συμβασιούχος (κάνει διδακτορικό υπό την επίβλεψη του Ι. Μάζη)</p>	<p>άλλες θέσεις / αξιώματα</p> <ul style="list-style-type: none"> - Διαλέξεις στην ανώτατη σχολή πολέμου, στη ναυτική σχολή πολέμου, στη σχολή εξάσκησης ναυτικής τέχνης, σε διεθνή συνέδρια του υπουργείου άμυνας 			<p>- Έχει διατελέσει αρχισυντάκτης των περιοδικών «στρατηγική» και «πόλεμος και ιστορία» - διευθυντής σύνταξης του περιοδικού «γεωπολιτική» - διευθυντής σύνταξης του portal 3D για θέματα άμυνας και εξωτερικής πολιτικής - διευθυντής του περιοδικού για την αμυντική βιομηχανία defence mag - διαπιστευμένος στο υπαμ δημοσιογράφος από το 1996 - συντάκτης στη στρατιωτική εγκυκλοπαίδεια που εκδίδεται υπό την αιγίδα του υπαμ - έχει δώσει σαν ειδικός επιστημονικός συνεργάτης του πενταγώνου και του ινστιτούτου αμυντικών αναλύσεων - υπεύθυνος της μελέτης που έχει αναλάβει η εταιρεία C & C για λογαριασμό του υπαμ σχετικά με την «επανάσταση στις στρατιωτικές υποθέσεις» στην Ελλάδα</p>
<p>Φούκου Εβελίνα Συνεργάτης ερευνητής - διοικητική υπάλληλος («ανεπίσημο» μέλος του geolab)</p>		<ul style="list-style-type: none"> - ισραηλινές σπουδές^{1,2} - τουρκικές σπουδές - ευρωσασφάλεια - διεθνείς οικ. σχέσεις 		<p>- Εμφανίζεται να έχει παρακολουθήσει σεμινάρια στο πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ Bar-Ilan²</p>
<p>Γιαζιντζή Ελένη Συνεργάτης ερευνητής</p>		<ul style="list-style-type: none"> - διαφθορά 		
<p>Κουκουράκη Κυριακή Συνεργάτης ερευνητής</p>		<ul style="list-style-type: none"> - διαφθορά 		

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1.2 - Στην ιντερνετική αυτοπαρουσίαση του «προγράμματος» ισραηλινές σπουδές του Geolab («εργαστήριο διαπολιτισμικών αναλύσεων» του τμήματος ξένων γλωσσών, μετάφρασης και διερμηνείας του Ιόνιου) γράφει (στα αγγλικά):

Το πρόγραμμα μελετών σε σχέση με το Ισραήλ δημιουργήθηκε ύστερα από πρωτοβουλία του καθηγητή I. Μάζη τον Δεκέμβριο του 2002 σαν το πρώτο ακαδημαϊκό πρόγραμμα στην Ελλάδα με εστίαση ειδικά στο Ισραήλ. Μέσω από την διαρκή μελέτη και ανάλυση των εξελίξεων στο Ισραήλ, το πρόγραμμα έχει στόχο την μελέτη και την ανάλυση μιας μεγάλης γκάμας θεμάτων του Ισραήλ, και των προτεραιοτήτων του και της στρατηγικής του για την ασφάλεια, συμβάλλοντας στην συζήτηση που γίνεται σχετικά με το Ισραήλ τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ε.Ε.

Το πρόγραμμα στηρίζεται σε τακτικές συναντήσεις με διακεκριμένους ισραηλινούς ακαδημαϊκούς, αναλυτές, αξιωματούχους και διαμορφωτές της πολιτικής. Εξαιτίας της ιδιαίτερης γεωγραφικής του θέσης, του ιστορικού του παρελθόντος, του δυναμισμού και της σημασίας του στην γεωπολιτική της Μέσης Ανατολής, το Ισραήλ θεωρείται καθοριστικός παίκτης στην διαμόρφωση των γεωπολιτικών και γεωοικονομικών προοπτικών και μελλοντικών εξελίξεων σε ολόκληρη τη ανατολική Μεσόγειο και στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, επηρεάζοντας την ισορροπία δυνάμεων παγκόσμια.

Δεν αναφέρεται ποιές είναι αυτές οι «διακεκριμένες προσωπικότητες». Όμως από άλλες αναφορές προκύπτει ιδιαίτερη σχέση με το πανεπιστήμιο του Τελ Αβιβ **Bar Ilan**, και ένα είδος «αδελφοποίησης» του Geolab με το **Begin-Sadat Center for Strategic Studies** του πανεπιστημίου Bar Ilan.

Σύμφωνα με την wikipedia το Bar Ilan είναι το παλιότερο και μεγαλύτερο πανεπιστημιακό συγκρότημα στο Ισραήλ: ιδρύθηκε το 1955, και έχει 24.500 φοιτητές και

1.350 άτομα διδακτικό προσωπικό όλων των βαθμίδων. Έχει το όνομα του ραβίνου Meir Bar Ilan, ηγετικής φυσιογνωμίας του θρησκευτικού σιωνισμού, που εμπνεύστηκε τη δημιουργία του πανεπιστημίου. Το Bar Ilan θεωρείται κάτι σαν «βατικανό» της θρησκευτικής εθνικιστικής εκπαίδευσης στο Ισραήλ. Χαρακτηριστικό είναι ότι στη δεκαετία του '90 δημιούργησε τμήματα διαχωρισμού των φύλων (χωριστά φοιτητές και φοιτήτριες).

Εξάλλου εθνικιστικές φοιτητικές οργανώσεις έχουν παραδοσιακά μεγάλη επιρροή στο πανεπιστήμιο. Ο Yigal Amir, ο φοιτητής που σκότωσε τον ισραηλινό πρωθυπουργό Yitzhak Rabin επειδή υπέγραψε τις «συμφωνίες του Όσλο» με τον Αραφάτ, ήταν φοιτητής νομικής και πληροφορικής στο Bar Ilan. Επίτιμοι διδάκτορες του πανεπιστημίου έχουν κηρυχτεί αρκετοί ισραηλinoί πρόεδροι και πρωθυπουργοί, ο Τζωρτζ Μπους πατήρ (το 1985, όταν ήταν αντιπρόεδρος των ηπα), ο Αλ Γκορ (το 1995, και πάλι σαν αντιπρόεδρος), ο Γκορμπατσώφ και άλλοι.

Το Begin Sadat Center for Strategic Studies (BESA) ιδρύθηκε το 1991. Στα βιογραφικά των στελεχών του βρίσκει κανείς «ειδικούς στα στρατηγικά ζητήματα της Μέσης Ανατολής», ειδικούς στις στρατιωτικές τεχνολογίες και την οργάνωση του στρατού, «αρθρολόγους», ειδικούς στις μυστικές υπηρεσίες, ειδικούς στα μήτια και στην προπαγάνδα, κλπ.

Στα «ερευνητικά προγράμματα» του BESA βρίσκει κανείς θεματολογικές ενότητες του είδους:

- Η στρατηγική σκέψη του Ισραήλ
- Η ισραηλινή κοινή γνώμη και η εθνική ασφάλεια
- Σχέσεις Ηπα Ισραήλ
- Οι στρατηγικοί δεσμοί Ισραήλ Τουρκίας
- Τρομοκρατία και βία χαμηλής έντασης
- Η ασφάλεια στην ανατολική Μεσόγειο
- Τα αποθέματα νερού της Μέσης Ανατολής

- Στρατιωτικές βιομηχανίες
- Ο ισραηλινός στρατός του μέλλοντος
- Εξόλυση «ειδικοί» του BESA συμμετέχουν σε διάφορες νατοϊκές συναντήσεις και σεμινάρια, σχετικά με την «ευρύτερη Μέση Ανατολή».

Στις 22/12/2002 το BESA έστειλε επίσημη (γραπτή) πρόσκληση στον I. Μάζη, για συνεργασία με το Geolab. Πρέπει να σημειώσουμε την ημερομηνία, επειδή ο Δεκέμβριος του 2002 φέρεται σαν η χρονολογία «ιδρύσης» του προγράμματος «ισραηλινές σπουδές».

Η «αδελφική σχέση» του Geolab και του BESA ανιχνεύεται επίσης μέσω του καθηγητή του δεύτερου Amicam Nachmani. Ο I. Μάζης συμμετείχε (ύστερα από πρόσκληση του Bar Ilan) σαν «εξωτερικός κριτής» στην εκλογή του Nachmani, και στα τέλη Μαΐου του 2003 ο Nachmani, καλεσμένος του Ιόνιου, έδωσε στην Κέρκυρα διαλέξεις σχετικά με τις σχέσεις Ισραήλ - Ελλάδας - Τουρκίας κλπ.

Αργότερα, τον Οκτώβριο του 2003, ο Nachmani ήταν παρών και ομιλητής σε νατοϊκή συνάντηση / σεμινάριο που έγινε στην Αθήνα, με θέμα το «κυπριακό», την κατάσταση στο Ιράκ (τους πρώτους μήνες μετά την επιδρομή) και την «ασφάλεια στην ανατολική Μεσόγειο». Συμμετείχαν έλληνες και τούρκοι απόστατοι, αναλυτές ασφαλείας, κλπ «ειδικοί»...

Λαμβάνοντας υπόψη το (φανερό) προφίλ του BESA και το (κρυφό) προφίλ του Geolab, μπορούμε να εικάσουμε σίγουροι πως πρόκειται για «ομοειδή ιδρύματα», άμεσα συσχετιζόμενα με τα κράτη τους...

3.- Ο τίτλος «ευρωασφάλεια» είναι αρκετά γενικός, και θα μπορούσε να υπονοεί πρόγραμμα χρηματοδοτούμενο από την ε.ε. Υποθέτουμε πως αν ήταν έτσι το Geolab (και το μητρικό Ιόνιο πανεπιστήμιο) θα είχε πολλούς λόγους να το διαφημίζει.

Όταν, τώρα, μέσα στο πρόγραμμα «ευρωσφαίρα» ανακαλύπτει κανείς μια έρευνα / έκθεση του καθ. Σταύρου Κάτσιου με θέμα *πως αντιμετώπισε ο γερμανικός τύπος τις ελληνικές θέσεις για την Μακεδονία*, μπορεί να υποθέσει πως χρηματοδοτής της συγκεκριμένης έρευνας ήταν είτε το ελληνικό υπουργείο εξωτερικών, είτε η ευπ - είτε και οι δύο.

4 - Σχετικά με την χρηματοδότηση εκτιμήσεις μόνο μπορεί να κάνει κάποιος.

Τα «προγράμματα» που «τρέχει» το Geolab είναι (απ' τον σχεδιασμό τους τον ίδιο) αρκετά ανοιχτά ώστε να είναι «προγράμματα διαρκείας» και να χωράνε διάφορα. Δηλαδή επιλεκτικές **αναθέσεις έργου**. Είναι επίσης (αν όχι εντελώς) σε πολύ μεγάλο ποσοστό **κρατικού ενδιαφέροντος**.

Η περίπτωση του «γερμανικού τύπου και του πως είδε την ελληνική πολιτική για την μακεδονία» (μια ολιγοσέλιδη έκθεση) υποδεικνύει έναν τρόπο (και χρηματικής συνεργασίας μεταξύ ελληνικού κράτους και Geolab: **εργολαβίες**, «με το κομμάτι»). Το ίδιο υποδεικνύουν κάποια άλλα στοιχεία, όπως η «γνώμатеυση» του Ι. Μαζή για το σχέδιο Ανάν προς τον ελληνικόπριο πρόεδρο Παπαδόπουλο. Αυτές οι χρηματοδοτήσεις είναι λογικά να παρακάμπτουν τον «ειδικό λογαριασμό έρευνας» του Ιόνιου πανεπιστημίου (γιατί θα έπρεπε να περουν από εκεί;) και να γίνονται «από τραπεζικό λογαριασμό σε τραπεζικό λογαριασμό».

Η μαζική αγορά εκδόσεων του Geolab είναι επίσης ένας άλλος τρόπος «αόρατης» χρηματοδότησης. Προφανώς δεν θα υπάρχει κάποιος αυστηρός μηχανισμός «κοστολόγησης» σ' αυτές τις αγορές....

Η «πολυθεσία» (σε κρατικές υπηρεσίες στρατού και αστυνομίας) των καθηγητικών στελεχών του Geolab είναι ένας άλλος τρόπος χρηματοδότησης, επίσης «αόρατος».

Ένας ακόμα τρόπος «χρηματικών ροών» από το ελληνικό κράτος προς το Geolab ενδέχεται να είναι «ιδρύ-

ματα» του είδους «Ίδρυμα Αμυντικών Μελετών» - και γενικά άλλα επίσημα ή ανεπίσημα think tank, με διάφορων ειδών σχέσεις με τον κρατικό προϋπολογισμό. Από οικονομική άποψη οι σχέσεις τέτοιων think tank μεταξύ τους πρέπει να έχει ανάλογη λειτουργία με τις off shore εταιρείες: εξαφανίζουν τα ίχνη των διαδρομών του («μαύρου» ή άσπρου) χρήματος.

Τα ίχνη της σχέσης του Geolab με την ευπ βρίσκονται σίγουρα στα «μαθήματα» των Ι. Μαζή και Στ. Κάτσιου στην *σολή εθνικής σφάλλειας* πρόκειται για την «μεγάλη των πρακτόρων σχολή». Τα «ερευνητικά ενδιαφέροντα» του Geolab είναι επίσης χαρακτηριστικά για την «σύμπτωση ενδιαφερόντων» (και με τις μυστικές υπηρεσίες. Υπάρχει τέλος ένας ακόμα λόγος σχέσεων: είναι γνωστό πως στην Κέρκυρα (όπου είναι και η έδρα τόσο του Ιόνιου όσο και του Geolab) υπάρχει ισχυρό κλιμάκιο της ευπ, του οποίου ορισμένα «έργα» (αιμιατρικά συνθήως και ακροδεξιά πάντα) έγιναν γνωστά στη δεκαετία του '90. Σε μια «φτυσιά τόπο» όπως η πόλη της Κέρκυρας είναι αδύνατο να μην πέφτουν ο ένας πάνω στον άλλο «ειδικοί» των εθνικών συμφερόντων, έστω και διαφορετικών επωνυμιών...

Δεν έχουν βρεθεί επίσης ίχνη σχέσης του Geolab με την ελληνική εκκλησία. Υπάρχει βέβαια ο «ιδρυτικός ρόλος» του Ι. Μαζή στην Παγκόσμια Αδελφότητα για τον Ελληνισμό και την Ορθοδοξία - που βρωμάει από μακριά παπαδο-πρακτόρικο παραμύθα. Επίσης στο βιογραφικό του ο Ι. Μαζής εμφανίζει τον αρχ. Χριστόδουλο σαν μεγάλο θαυμαστή του έργου του.

Με δεδομένο πως το πατριαρχείο Ιεροσολύμων έχει αποδειχθεί τα τελευταία χρόνια «στρατηγικό και ευαίσθητο σημείο» της δράσης του ελληνικού κράτους (είτε απευθείας είτε μέσω της αρχιεπισκοπής Αθηνών) και των σχέσεων του με το Τελ Αβίβ, την Ουάσιγκτον και τους παλαιστίνιους (θέματα όλα αυτά που ταιριάζουν γάντι με *γεωπολιτικές ισραηλινές σπουδές*...) δεν μπορούμε να αποκλείσουμε (το αντίθετο μάλιστα...) ότι τότε πότε το Geolab «πορέει τις υπηρεσίες» του

και στους παπάδες.
Τέλος, επειδή οι γεωγραφικές ενότητες που καλύπτονται από τις *ισραηλινές σπουδές* και τις *τουρκικές σπουδές*, έχουν, ανάμεσα στα πολλά «κοινά πεδία» τους και ένα που λέγεται *κύπρος*, και επειδή είναι γνωστό πως το ελληνοκυπριακό κράτος υστερεί σε μεταμοντέρνους θεσμούς του είδους «ινστιτούτα γεωπολιτικών αναλύσεων», δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ότι υπάρχει κι απ' αυτή τη μεριά ένα δυναμικό «εξαγωγών» του Geolab (με το αζημίωτο πάντα).

Σχετικά με τα προγράμματα στο Πάντειο (και όχι μόνο) Πανεπιστήμιο.

Σε ό,τι αφορά το Πάντειο, θα μπορούσαμε να πούμε ότι τα προγράμματα που εμφανίζονται στο επίσημο site του πανεπιστημίου είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Τα πολλά λεφτά και τα χοντρά projects φαίνεται να βρίσκονται στα παραμάγαζα τα οποία έχουν ανοίξει και λειτουργούν πλάι στο Πάντειο.

Το πιο βασικό απ' αυτά είναι μάλλον το ΙΔΙΣ (Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων) το οποίο με τη σειρά του συνεργάζεται με ένα πλήθος γνωστών αλλά και άγνωστων think tanks. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε τα εξής: Ινστιτούτο Αμυντικών Αναλύσεων, ΕΛΙΑΜΕΠ, ΙΣΤΑΜΕ, Κέντρο Μεσογειακών Μελετών. Όλα τα παραπάνω ιδρύματα, με βάση όσα αναφέρονται στις ιστοσελίδες τους, παρουσιάζουν μία πολύ πιο έντονη δραστηριοποίηση συγκριτικά με αυτήν του Παντείου Πανεπιστημίου. Μια απλή επίσκεψη αρκεί για να επιβεβαιώσει τον λόγο του αληθές. Και κατ' αυτό τον τρόπο βλέπουμε να επιβεβαιώνεται πανηγυρικά η αρχική διαπίστωση αυτής της έκδοσης για τους πραγματικά παράξενους και σχετικά αδιαφανείς κύκλους που κάνει το χρέμα μέσω των διαφόρων ινστιτούτων.

Τι κάνουν αυτά τα ινστιτούτα; Αυτά καταρχάς αν και έχουν ιδρυθεί έχοντας οργανική σχέση με το Πάντειο Πανεπιστήμιο, δηλώνουν απερίφραστα ότι πάραυτα διατηρούν την διοικητική και οικονομική τους αυτονομία. Με λίγα λόγια, «ρίχνουν μπιετά» και κάνουν εγκαίρως στα μαγαζιά τους με κρατικά λεφτά αλλά στη συνέχεια κάνουν τις μπίζνες τους χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν. Επιπλέον: έχουν την δυνατότητα να «ψωνίζουν» φτηνούς αφελείς φοιτητές για τις δουλειές

(1996) με τη συμμετοχή εκπροσώπων των μεγαλύτερων ινστιτούτων Διεθνών Σχέσεων από τα Βαλκάνια και την Ευρώπη, **ασκήσεις προσομοίωσης** με θέμα Η Πρόκληση της Νέας Διεύθυνσης της ΕΕ: Ανατολική Ευρώπη και Μεσόγειος (1997), **διαλέξεις** με θέματα όπως, **Μακεδονικό Ζήτημα: Αποτίμηση και Νέες Προοπτικές** ή **Εθνικιστικές Συγκρούσεις και Ασφάλεια στον Καύκασο**. Επιπλέον διοργανώνει και μερικά καθόλα αθώα **σεμινάρια**: **Διεθνές Εκπαιδευτικό Σεμινάριο σε Θέματα Επίλυσης Συγκρούσεων**, που διοργανώνεται στην Κέρκυρα σε ετήσια βάση από το 1992, **Σεμινάριο Αμερικανικών Σπουδών**, το οποίο συνδιοργανώνεται με τη συμμετοχή του USIS της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα.

Αντίστοιχα το Ινστιτούτο Αμυντικών Αναλύσεων (στο διοικητικό συμβούλιο του οποίου βρίσκεται κανείς αντιπρόεδρος τον Εμ. Μικρογιαννάκη, αρχιπλοίαρχο εν αποστρατεία και μέλη τον Ι. Μάζη του Ιονίου Πανεπιστημίου, τον υπαναύραχο εν αποστρατεία Ν. Γενοβέλη και τον αγαπητό Χριστόδουλο Γαλλουριδίη), μας παραπέμπει κατευθείαν είτε στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, είτε στο Geolab, Εργαστήρι Γεωπολιτικών Αναλύσεων του Ιονίου Πανεπιστημίου, το οποίο αναφέρεται στο προηγούμενο παράρτημα. Κι όλα αυτά εν μέσω λαμπρών εκδόσεων για την **Μεταψυχροπολεμική Πολιτική της Ρωσίας στη Μέση Ανατολή, Την αποχώρηση και Αναδιάρθρωση των Συριακών Δυνάμεων στο Λίβανο** ή την **Επίσκεψη τετραμελούς αντιπροσωπείας του China Institute for International Strategic Studies στην Ελλάδα**.

Κάπως έτσι μπορεί να εξηγήσει κανείς και την καθόλου τυχαία εμπλοκή διάσημων φυντανιών όπως ο **Χριστόδουλος Γαλλουριδής** (καθηγητής στο τμήμα Διεθνών Σπουδών του Παντείου και επίσης στέλεχος τόσο του ΙΔΙΣ όσο και του ΙΑΑ) ή του **Παναγιώτη Ήφαιστου** (Πάντειο και ΙΑΑ). Τα εν λόγω φυντάνια

(κύπριοι και οι δύο στην καταγωγή) είχαν παίξει κεντρικό ρόλο στις ελληνοτουρκικές σχέσεις την περίοδο 1996-1998, με αποκορύφωμα την άμεση εμπλοκή τους στην περίφημη υπόθεση παράδοσης του ηγέτη του ΡΚΚ Αμπντουλάχ Οτζαλάν. Παρεπιπτότως ο Γαλλουρίδης ήταν και στην επιτροπή (μαζί με την πρακτόρισσα Μαίρη Μπόση) του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης που είχε αναλάβει την έρευνα μετά τη μαζική σύλληψη 500 και βάλε στόμων στο Πολυτεχνείο του 1995. Παρεπιπτότως φαίνεται να έχουν ιδιαιτέρο ενδιαφέρον διάφορα «ωραία» τα οποία μεταξú άλλων αναφέρονται στο site του περιφημου Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών στο οποίο λημάζουν οι δύο προαναφερθέντες καθώς και άλλοι «καθηγητές». Εκεί λοιπόν, σχετικά με την διαδικασία εισαγωγής στο Τμήμα, αναφέρεται ρητά ότι «ειδικά στην ειδικευση Διεθνών Σχέσεων και Στρατηγικών Σπουδών γίνεται δεκτοί και εν ενεργεία αξιωματικοί των ελληνικών ή ξένων ενόπλων δυνάμεων απόφοιτοι Σχολών Πολέμου, οι οποίοι έχουν εξασφαλίσει έγγραφη άδεια από τις υπηρεσίες τους, για όλη την διάρκεια των σπουδών». Με απλά λόγια κάθε λογής πράκτορας ή καραβανάς μπορεί να σπουδάσει άνετα στο εν λόγω Τμήμα. Όμως δεν πρόκειται για την μοναδική περίπτωση.

Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και στον έτερο λάκκο των φιδιών που ακούει στο όνομα τμήμα Εγκληματολογίας. Στο site του από επίσημα στοιχεία δεν υπάρχει τίποτα. Αλλά κάποια άλλα στοιχεία είναι πασίγνωστα. Ο **Ιάκωβος Φαρσεδάκης**, (ο οποίος οριακά κράτησε τη θέση του μετά την πώση της χούντας των απριλιανών) είναι ο υπεύθυνος του τμήματος και ταυτόχρονα ο καλύτερος φίλος της ελληνικής αστυνομίας. Τόσο καλός που βρίσκεται στο διοικητικό συμβούλιο του σχετικά πρόσφατου, ΚΕΜΕΑ (Κέντρο Μελετών Ασφάλειας) του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Μία άλλη

μεγάλη μούρη ο **Αντώνης Μαγγανάς** (πρώην σσιαλδημοκράτης) διδάσκει στη σχολή Αστυνομίας. Είναι βέβαιο ότι αν έπεφτε κάνα χαρτί στα χέρια μας με το τι συμβαίνει γύρω από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης θα βρίσκαμε κάμποσους παντειακούς μπλεγμένους. Και πράγματι αν έχει κανείς την ατυχία να βρεθεί για εξακριβωση στοιχείων σε κάποιο μπατσάδικο, ας μπει στον κόπο να ρίξει μια ματιά στα τεύχη της **Αστυνομικής Επιθεώρησης**. Εκξεί θα διαπιστώσει ότι διάφορα φυντάνια που κανουν τις σπουδές τους στο Πάντειο, πυκνά συχνά αρθρογραφούν για να «εκπολιτίσουν» τα ελληνικά σώματα ασφαλείας. Εξίσου ενδιαφέρουσα φαίνεται η προοπτική ενός μεταπτυχιακού στο παράπανάω Τμήμα. Μια και γρήγορα κανείς διαπιστώνει ότι οι πιθανοί συμφοιτητές του μπορεί να εργάζονται σε κάποια από τις πολλές υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Με άλλα λόγια ο «συμφοιτητής σου» που σήμερα κάθεται πίσω από το γραφείο (στην ΓΑΔΑ) και να σε ανακρίνει, να σε αναλύει, να σε αντιμετωπίζει σαν ένα ακόμη κρούσμα εκδήλωσης παραβατικής συμπεριφοράς. Αποδεικνύοντας στην πράξη, πόσο καλά έμαθε το μάθημά του...

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	ΤΜΗΜΑ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΠΑΝΤΕΙΟ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ	ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ	ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΑΣΕΩΝ, ΑΞΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΕΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΟΔΗΜΑΤΙΚΩΝ ΤΩΝ Ε.Δ. ΣΕ Ο,ΥΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑ.	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ	
ΠΑΝΤΕΙΟ	ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ	ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ	ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΩΝ - ΠΙΛΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ	
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ			ΑΡΤΕΜΙΣ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΙΛΩΝ ΣΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ	ΙΝΣΤ. ΑΜΥΝΤ. ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ (ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ) ΙΝΦΟΔΟΜΗ ΥΠ. ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ BUSINESS ETHICS ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ Ε.Π.Ε.
ΠΑΝΤΕΙΟ	ΚΟΙΝ/ΓΙΑΣ	ΦΑΡΣΕΔΑΚΗΣ	ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.	ΛΟΙΠΟΙ ΦΟΡΕΙΣ	
ΠΑΝΤΕΙΟ	ΔΙΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΑΛΛΟΥΡΙΑΔΗΣ	ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΑΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ	ΟΠΑΠ ΑΕ	
ΠΑΝΤΕΙΟ	ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	Π. ΖΕΡΗ	ΙΣΡΑΗΛ ΠΑΛΙΣΤΙΝΙΟΙ, ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	
ΠΑΝΤΕΙΟ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	ΓΕΤΙΜΗΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η έρευνα που κάναμε σαν ΑΣΟΕΕ αν και ξεκίνησε με την αναζήτηση άμεσης συνεργασίας καθηγητών με τον τομέα της ασφάλειας πήρε γενικότερη μορφή όταν διαπιστώσαμε ότι στα πλαίσια της ευρωπαϊκής ένωσης τρέχουν» προγράμματα (και αντιστοίχη χρηματοδότηση) που έχουν να κάνουν με το τομέα της ασφάλειας όχι μόνο σε ελληνικό αλλά και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Η «ανακάλυψη» μας αυτή μας έδειξε πολλά πράγματα. Απέδειξε ότι υπάρχουν χρηματοδοτές από άλλους τομείς και προϋπολογισμούς στον τομέα της ασφάλειας (χαρακτηριστικό παράδειγμα οι προϋπολογισμοί της παιδείας και ανάπτυξης στην Ελλάδα) αλλά μας έδειξε και τις διαφορές αυτών των ροών, διαφορές που έχουν αλλάξει τον παραδοσιακό τρόπο λειτουργίας του πανεπιστημίου και ενός μεγάλου τομέα της εκπαίδευσης στην Ελλάδα έτσι όπως τον γνωρίζαμε τουλάχιστον για την προηγούμενη δεκαετία.

Πιο συγκεκριμένα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει ένα ολοκληρωμένο κονδύλι που αναφέρεται σαν πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη. Πληρη τεκμηρίωση καθώς και βάσεις δεδομένων για το περιεχόμενο του μπορεί να βρει κανείς στην ιστοσελίδα <http://cordis.europa.eu/en/home.html>. Εμείς αρκεί να πούμε ότι στους επιμέρους αξόνες αυτού του προγράμματος και ειδικότερα στον τομέα *User-friendly information society (IST)* μπορεί να βρει κανείς πολλά έργα που έχουν να κάνουν άμεσα ή έμμεσα με την ασφάλεια. Πολύ ενδιαφέρον είναι ο τρόπος με το οποίο εκτελούνται αυτά τα έργα. Εγκρίνεται ένας προϋπολογισμός από την ΕΕ κάποιων εκατομμυρίων ευρώ και αναζητούνται ανάδοχοι για να αναλάβουν το έργο. Ποιοι όμως είναι αυτοί οι ανάδοχοι; Εδώ έρχεται το πανεπιστήμιο να παίξει το ρόλο του.

Πανεπιστημιακά институтά σε συνεργασία μεταξύ τους, με τα πανεπιστημιακά τμήματα, δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς συγκροτούν αυτές τις κοινοπραξίες. Στα πλαίσια της έρευνας είδαμε ότι τα πανεπιστήμια για να παρακάμψουν τους περιορισμούς του δημόσιου χαρακτήρα μπορούν να συγκροτούν ιδιωτικά институтά ή ακόμη και ιδιωτικές εταιρείες έτσι ώστε η συνεργασία με το ιδιωτικό κεφάλαιο να είναι

απρόσκοπη. Τα институтά αυτά προφανώς τις περισσότερες φορές χρηματοδοτούνται από τα υπουργεία παιδείας και ανάπτυξης, άρα έχουμε άμεση απόδειξη για τη μεταφορά χρημάτων από τους αντίστοιχους τομείς στον τομέα της ασφάλειας. Το ακόμη πιο ενδιαφέρον είναι ότι ενώ μέχρι τώρα αυτό γινόταν στο πλαίσιο ενός ευρύτερου τομέα και ενώ έχουν τρέξει 6 «προγράμματα-πλαίσια» στην ΕΕ τώρα παρατηρείται μια στρόφη που έρχεται να μας επιβεβαιώσει για άλλη μια φορά. Στο 7ο πρόγραμμα η ΕΕ σκέφτεται να δαπανήσει 1400 εκατομμύρια ευρώ σε ειδικό τομέα ασφάλεια. Τεκμηριωμένα στοιχεία πάνω σε αυτό το ζήτημα μπορεί κανείς να βρει στην ιστοσελίδα http://cordis.europa.eu/fr/7cooperation/sectors_eu.html. Το κονδύλι εγκρίθηκε και οι κοινοπραξίες αναζητούνται.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Η αλήθεια είναι ότι τουλάχιστον στο 6ο πρόγραμμα η ελληνική συμμετοχή στον τομέα ασφάλεια ήταν μικρή. Η Ελλάδα μέσω των κοινοπραξιών της ανέλαβε περίπου 160 έργα. Από αυτά άμεσα ή έμμεσα σχέση με την ασφάλεια είχαν 5 και συμμετοχή πανεπιστημίων και ακαδημαϊκών με οποιαδήποτε μορφή (ινσταύτα, ιδρύματα, εταιρείες) είχαν 3. Βέβαια αρκετά μεγάλοι ήταν οι προϋπολογισμοί αυτών των έργων (βλέπε Παράρτημα Α). Ωστόσο θα πρέπει να πούμε ότι βρήκαμε ελληνική συμμετοχή και ειδικά συμμετοχή της ΑΣΟΕΕ σε παλιότερα προγράμματα αυτού του τύπου (για παράδειγμα το 5ο πρόγραμμα πλαίσιο). Ωστόσο αυτά τα προγράμματα δεν τρέχουν πλέον και μπορεί κανείς να δει το ρόλο τους μόνο αν τον ενδιαφέρει η ιστορία του πράγματος. (Για έργα αυτά τα συμπεριλαμβάνουμε στο παράρτημα Β). Τέλος δεν θα πρέπει να ξεχνάμε και τους διάφορους «ανέντακτους». Προγράμματα ασφάλειας με ελληνική μόνο χρηματοδότηση (δημόσιων ή και ιδιωτικών φορέων) (Παράρτημα Γ)

ΕΙΔΙΚΑ Η ΑΣΟΕΕ

Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι και η ΑΣΟΕΕ έχει το δικό της ρόλο στον τομέα της ασφάλειας. Αν και οικονομικό πανεπιστήμιο, η ΑΣΟΕΕ συμμετέχει σε τέτοια έργα κατά κύριο λόγο με το τμήμα Πληροφορικής και με το τμήμα διεθνών και ευρωπαϊκών σπουδών (ΔΕΟΣ). Από την άλλη είναι αξιοσημείωτη

η συνεργασία της ΑΣΟΕΕ σε έργα ασφάλειας με το Πανεπιστήμιο Αιγαίου του οποίου η συμβολή στον τομέα ασφάλειας είναι σημαντική (παράρτημα Γ)

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ

Τέλος θέλοντας να δείξουμε τις αλλαγές που επιφέρουν τα παράρτημα Ε που απηχά τών πανεπιστημίων παραθέτουμε το ρόλο των φοιτητών μέσα στο πανεπιστήμιο αλλά και το παράρτημα ΣΤ που μας ξαναγυρίζει εκεί από όπου ξεκινήσαμε. Στις αμυντικές δαπάνες στην Ελλάδα και την διαχρονική τους εξέλιξη. Ας σημειωθεί ότι τα τελευταία παράρτηματα αλιεύτηκαν από τον Τύπο και φυσικά οι προβληματισμοί που θέτουν απηχούν μόνο τις απόψεις των συντακτών τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	ΤΜΗΜΑ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
Institute of Communication and Computer Systems			Ανακάλυψη ανάπτυξης στο σύστημα υγείας	• ΕΕ με το ποσό των 1,64 εκ Ε • Ινστιτούτο με το ποσό των 0,93 εκ Ε	ΕΜΠ
ΕΚΕΤΑ*			Dangerous goods transportation routing and monitoring	• ΕΕ με το ποσό των 2,8 εκ Ε • ΕΚΕΤΑ με το ποσό των 2,09 Ε	ΕΜΠ
ΕΚΕΤΑ			Human monitoring and authentication using biodynamic and behavioural analysis	• ΕΕ με το ποσό των 2,5 εκ Ε • ΕΚΕΤΑ και Netsmart A.E με το ποσό των 1,65 εκ Ε	ΕΜΠ Netsmart A.E

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	ΤΜΗΜΑ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ		Spam over Internet detection Service	Ε.Ε	
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ		Network Security and Protection	Ε.Ε	
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ		An intelligent system for preventing and detecting attacks in open networks	Ε.Ε	

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι το ΕΚΕΤΑ δεν είναι πανεπιστημιακό ίδρυμα αλλά ουσιαστικά ένα πανεπιστημιακό ερευνητικό υπερνιστούτο. Συγκροτήθηκε με την συνεργασία άλλων μικρότερων ινστιτούτων και υπάρχει στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου ανάπτυξης. Η σχέση του με τα πανεπιστήμια; Άμεση. Διοικείται από πανεπιστημιακούς και το δυναμικό του περιλαμβάνει επιστημονικό προσωπικό διαφόρων ιδρυμάτων της χώρας (ΕΜΠ, ΑΠΘ κτλ). Δεν είναι τυχαίο ότι και στις δυο περιπτώσεις που έχει ορισθεί ως ανάδοχος, ως συνεργάτης φιγουράρει το ΕΜΠ. Απλώς ίδια πρόσωπα με περισσότερους από έναν τίτλους.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι όπως προαναφέραμε τα έργα αυτά αναφέρονται σε προηγούμενα προγράμματα-πλαίσια της ευρωπαϊκής ένωσης και έχουν ήδη επιτελεστεί.

ΠΑΡΤΗΡΙΑ Γ - ΑΣΟΕΕ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	ΤΜΗΜΑ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος για την κωνονία της πληροφορίας	ΥΠ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝ. ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Μελέτη σχεδιασμός και εφαρμογή ολοκληρωμένου προγράμματος ασφάλειας (2004)	ΟΠΑΠ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝ. ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Στρατηγική μελέτη, ασφάλεια πληροφορικών συστημάτων της Γενικής Γραμματείας Πληροφορικών Συστημάτων	ΓΤΠΣ	
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Μελέτη ασφάλειας ολοκληρωμένου συστήματος της ΔΥΠΕ Πελοποννήσου	ΔΥΠΕ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Ασφάλεια πληροφορικών συστημάτων και εκπόνηση σχεδίου συνέχισης λειτουργίας	ΕΚΟ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝ. ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Προγραμματισμός της ασφάλειας του ολοκληρωμένου πληροφορικού συστήματος της Β.Ρ.	Β.Ρ.	
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Ασφάλεια πληροφορικών συστημάτων στα κέντρα πληροφορικής της Πολεμικής Αεροπορίας.	ΓΕΑ.	
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Σύμβουλος ασφάλειας συστημάτων και εγκαταστάσεων	ΕΘΕΛ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝ. ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Αξιολόγηση βιομετρικών τεχνολογιών	ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ	
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Ασφάλεια εγκαταστάσεων ηλεκτρικών σιδηροδρόμων Αθηνών - Πειραιώς	ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝ. ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Ασφάλεια εγκαταστάσεων ηλεκτρικών σιδηροδρόμων Αθηνών - Πειραιώς	ΗΣΑΠ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝ. ΑΙΓΑΙΟΥ

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο παραπάνω κατάλογος είναι απλώς ενδεικτικός. Το γεγονός είναι ότι τα περισσότερα έργα από αυτά έχουν εκτελεστεί. Ωστόσο καινούρια έργα αναλαμβάνονται καθημερινά. Για μια πλήρη καταλογογράφηση καθώς και για πληροφορίες για το ύψος προϋπολογισμού των συγκεκριμένων projects μπορεί κανείς να ανατρέξει στην ιστοσελίδα <http://www.cis.aueb.gr/index.html> όπου μπορεί να παρακολουθήσει κανείς την άνωθεν δραστηριότητα στη συνέχεια της.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Το τμήμα πληροφορικής διαθέτει 5 εργαστήρια όπου πραγματοποιούνται ερευνητικά έργα που χρηματοδοτούνται κυρίως μέσω ευρωπαϊκών κονδυλίων. Αυτά είναι :

- Εργαστήριο Συστημάτων Υπολογιστών και Επικοινωνιών
- Εργαστήριο Πληροφοριακών Συστημάτων και Βάσεων Δεδομένων
- Εργαστήριο Οικονομικών Πληροφορικής και Θεωρίας Συστημάτων
- Εργαστήριο Επεξεργασίας Πληροφοριών
- Εργαστήριο Ασυρμάτων Δικτύων και Πολυμεσικών Τηλεπικοινωνιών

Κάθε εργαστήριο περιλαμβάνει και από μια ερευνητική ομάδα, που στελεχώνεται από καθηγητές, υπεύθυνους του εργαστηρίου, και από διδακτορικούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές. Τα περισσότερα έργα που αυτή την στιγμή εκτελούνται αφορούν ζητήματα του σκλήρου πυρήνα της επιστήμης της πληροφορικών (βάσεις δεδομένων, δίκτυα, αλγόριθμοι) όπως π.χ. η έρευνα που διεξάγει η ερευνητική ομάδα στο εργαστήριο ασύρματων δικτύων και πολυμεσικών τηλεπικοινωνιών για ασύρματα δίκτυα εν κινήσει (ad hoc) που όμως μπορούν να αξιοποιηθούν και για ζητήματα ασφάλειας, χωρίς όμως αυτό να αναφέρεται στις προκηρξίες των ερευνητικών έργων και να φαίνεται από τους αναδόχους της κοινοπραξίας που παίρνουν τα έργα.

Ένα ερευνητικό έργο που σχετίζεται με την ασφάλεια αλλά αδυνατούσαμε να βρούμε τις πηγές χρηματοδότησης είναι ένα έργο που έχει αναλάβει η ερευνητική ομάδα εξόρυξης γνώσης με εφαρμογές σε κατανεμημένα περιβάλλοντα. Το έργο αυτό στοχεύει στην *απαρakoλoύθηση κατάστασης σε πραγματικό χρόνο για ένα σύστημα αισθητήρων (σε διάταξη δικτύου)* (υπεύθυνη έργου : Δρ. Μ. Χαλκίδη). Δηλαδή αφορά την ανίχνευση ενός χώρου για τον έλεγχο όλων των κινήσεων μέσω του δικτύου των αισθητήρων, που είναι ένα πλήθος από μικρές και απλές συσκευές με ασύρματη σύνδεση, και την συλλογή πληροφοριών μέσω της παρακολούθησης περιβαλλοντικών μεγεθών και γεγονότων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	ΤΜΗΜΑ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΑΣΟΕΕ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	Μ. ΧΑΛΚΙΔΗ	ΕΞΘΡΥΞΗ ΓΝΩΣΗΣ ΣΕ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΣΘΗΤΗΡΩΝ	ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ II	

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ: (ΔΕΟΣ) ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Το τμήμα διεθνών και ευρωπαϊκών οικονομικών σπουδών (ΔΕΟΣ) διαθέτει μια καλή σχέση με το υπουργείο εξωτερικών και το υπουργείο εθνικής άμυνας μέσω των καθηγητών, που εργάζονται στο τμήμα αυτό και παράλληλα κατέχουν θέσεις σε ινστιτούτα που λειτουργούν υπό την επιβλεψη των παραπάνω υπουργιών (ΕΚΕΜ- ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ και το ΕΛΙΑΜΕΠ).

Όμως τα περισσότερα ερευνητικά έργα ή δημοσιεύσεις που αναλαμβάνουν δεν περνάνε μέσα από τον ειδικό λογαριασμό του πανεπιστημίου (ΕΛΚΕ) είτε επειδή δεν χρησιμοποιούν πόρους του πανεπιστημίου (EuroLab -εργαστήριο ευρωπαϊκών μελετών, μεθωμένες βάσεις (CELEX, ORTELJUS), μεταπτυχιακούς κ.α) είτε πολύ πιθανότερο δεν θέλουν να αποδοθούν στο πανεπιστήμιο (ΕΛΚΕ) το 10% του προϋπολογισμού και όταν το κάνουν αυτό είναι για άλλους λόγους (να ανέβουν στην καθηγητική ιεραρχία, πρωτανικές εκλογές, εμπλουτισμός βιογραφικού). Έτσι έχουμε στο τμήμα αυτό αρκετούς καθηγητές μέλη των επιτροπών που προαναφερθήκαν

- 1) Δ. ΜΠΟΥΡΑΝΤΩΝΗΣ, Επικ. Καθηγητής, Οικονομικό Παν/μιο Αθηνών, μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου Ε.Κ.Ε.Μ.
- 2) Γ. ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, μέλος (ερευνητής) ΕΛΙΑΜΕΠ
- 3) Θ. Μούτσος, Καθηγητής, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Μέλος Δ.Σ. Ε.Κ.Ε.Μ.

Όλοι αυτοί έχουν αναλάβει ευρωπαϊκά προγράμματα με θέματα ευρωπαϊκής πολιτικής, εκτιμήσεις ασφαλείας π.χ ο Γ. ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ έχει αναλάβει ερευνητικά έργα από προγράμματα της ευρωπαϊκής επιτροπής όπως

"Study on Social Impact of Globalization in the EU (SIMGLOBE)" (NC 2005/0228), European Commission DG Employment, Social Affairs and Equal Opportunities (2005-2006) (Coordinator CEPS).

"Efficient and Democratic Governance in a Multi-Level Europe", Connecting Excellence (CONNEX), Network of Excellence (European Commission 6FP, 2004-8) (43 partner academic institutions from Europe; official national representative for Greece).

Το παρακάτω είναι το μοναδικό ερευνητικό έργο που αφορά γενικότερα την ασφάλεια, μιας και η συντριπτική πλειοψηφία από τα υπόλοιπα έχουν οικονομικό ενδιαφέρον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	ΤΜΗΜΑ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΑΣΟΕΕ	Δ.Ε.Ο.Σ	Δ. ΜΠΟΥΡΑΝΤΩΝΗΣ	Πολυμέρεκα και Διεθνής Ασφάλεια - Εκτιμήσεις	Υπ. Εξωτερικών,	

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	ΤΜΗΜΑ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Security plan of police on line information - 2006	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ	
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Security plan of information systems - 2005	Νοσοκομείο ΚΟΡΙΝΘΟΥ	
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Security plan of information systems - 2004	Υπουργείο ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΟΕΕ
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Security plan of information systems - 2004	ΟΠΑΠ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΟΕΕ
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Security plan of information systems - 2003	Ελληνικό Κοινωνικό Ινστιτούτο Ασφάλειας	
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	PKI Services for the public sector, 2003	ATHENS STREETCAR S.A.	
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Security plan of installation, 2003	ΕΘΕΛ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΟΕΕ
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Security plan of the national Schengen information system 2001-2002	Υπουργείο ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ	
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Security plan of information systems - 2002	ΕΚΟ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΟΕΕ
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Security plan of installation, 2002	ΗΣΑΠ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΟΕΕ
ΑΙΓΑΙΟΥ	ΠΛΗΡ/ΚΗΣ	ΚΑΤΣΙΚΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Security plan of installation, 2001	ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ	ΓΚΡΙΤΖΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΟΕΕ

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο παραπάνω κατάλογος αναφέρει τα σημαντικότερα έργα σε σχέση με την ασφάλεια που συμμετείχαν οι επικεφαλής από την οκταμελή ερευνητική ομάδα του πανεπιστημίου Αιγαίου από το 2000 και μετά.

Επιπλέον είναι αξια παρατήρησης η συνεργασία της ΑΣΟΕΕ με την ερευνητική ομάδα του πανεπιστημίου Αιγαίου μέσω του Δημήτρη Γκριτζαλή.

Μια μικρή εισαγωγή

Το τελευταίο μέρος αυτού του παραρτήματος αφορά το τεράστιο κεφάλαιο που ακούει στο όνομα ΕΜΠ. Η έρευνα που έγινε για το ΕΜΠ μας άφησε κυριολεκτικά άναυδους. Βασικά για δύο λόγους: ο πρώτος είναι σχεδόν αυτονόητος. Είναι εντυπωσιακά μεγάλα τα ποσά τα οποία διακινούνται μέσω των ερευνητικών προγραμμάτων (πάντα στα πλαίσια της δημόσιας δωρεάν παιδείας!) και ακόμη πιο εντυπωσιακές οι ιδιότητες των κατά καιρούς συνεργατών του ΕΜΠ. Ο δεύτερος αφορά στο γεγονός ότι αν και η έρευνα σε πρώτο χρόνο έγινε από έναν σύντροφο και μία συντρόφισσα, σύντομα και άλλοι (από διαφορετικές αφητηρίες) βρήκαν μπροστά τους το τέρμα του ΕΜΠ. Σαν αποτέλεσμα προέκυψε το να συγκεντρωθεί ένας τεράστιος όγκος στοιχείων για το ΕΜΠ. Προφανώς δεν ήταν δυνατό να παραθέσουμε εδώ όλα όσα βρήκαμε. Κάναμε μια επιλογή στοιχείων, και καταλήξαμε στα εξής: α) Μία σύντομη γενική αναφορά σε διάφορους καθηγητές που εμπλέκονται σε προγράμματα σχετικά με το στρατοισιτινολογικό σύμπλεγμα β) έναν πίνακα σχετικών προγραμμάτων που «τρέχουν» στο ΕΜΠ γ) στις δραστηριότητες τριών καθηγητών που διακρίνονται ιδιαίτερα για τις «ικανότερες» τους και δ) ένα δημοσίευμα για την αγαστή συνεργασία ΕΜΠ και ΝΑΤΟ.

Κεφάλαιο Α

Στα φίλμ νουάρ, καταραμένο σκηνοθέτες υποστηρίζουν με πάθος, πως τα καφέ είναι μια βαριά βιομηχανία χαμένου χρόνου. Η τέχνη του να επιτρέπεις στον καιρό να περνάει χωρίς να αφήνει σημαδία πάνω σου.

Στηριζόμενοι στην απεγνωσμένη επιθυμία μας για άντληση στοιχείων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν άμεσα ως πρώτη ύλη, νομισιελιακά οδηγήσαμε σ' αυτόν τον σύγχρονο και εξυμνηση του κουτοσπιλολού. Ακόμη, εξαιρετικά χρήσιμες και αποικοδομητικές φωνήκαν οι συζητήσεις, η επικοινωνία και η κοινωνική συναναστροφή που συνοδεύουν τα θεσμοποιημένα φοιτητικά ηγδακία.

Έτσι λοιπόν, σύντομα, με βάση την αποτελεσματική μέθοδο 15 άσπετες ερωτήσεις-2 σχετικές, οι πρώτες πληροφορίες ήταν γεγονός:

Ουζούνουλου Νικόλαος, καθηγητής ηλεκτρολόγων μηχανικών στον τομέα συστημάτων μετάδοσης πληροφορίας και τεχνολογίας υλικών. Ερευνητικές δραστηριότητες: οπτικά συστήματα και ραντάρ εντοπισμού για το Ν.Α.Τ.Ο. Επίσης το ημίμα ηλεκτρολόγων μηχανικών ίδρυσε το ερευνητικό πανεπιστημιακό ινστιτούτο συστημάτων επικοινωνίας και υπολογιστών.

Αικονοκάκης Ε., καθηγητής στη σχολή εφαρμοσμένων μαθηματικών και φυσικών επιστημών στον τομέα φυσικής πρώην μέλος του Κ.Κ.Ε., τον διέγραψαν όταν διαπιστώσαν την συνεργασία του με το Ν.Α.Τ.Ο.

Τσούβαλης, αναπληρωτής καθηγητής στους ναυπηγούς μηχανικούς στον τομέα ναυπηγικής τεχνολογίας. Κατά τη διάρκεια κατάληψης εσακίτες πήραν απ' το γραφείο του έγγραφα σχετικά με το υπομνησίο εξωτερικών των Η.Π.Α.

Αθανασούλης Γερ., καθηγητής στους ναυπηγούς μηχανικούς στον τομέα ναυτικής υδροδυναμικής. Έρευνα για το πολεμικό ναυτικό.

Φούντη, αναπληρώτρια καθηγήτρια, ερευνητής του Atomic Energy Research Establishment, Engineering Sciences Division, Harwell-Didcot, Αγγλία, 1978-1979. Τη περίοδο 1980-1981 έλαβε μονοετής αποκορήση απ' το ερευνητικό κέντρο ατομικής ενέργειας της Μεγάλης Βρετανίας. Τη περίοδο 1977-1980 πήρε τριετής αποκορήση απ' το ερευνητικό κέντρο ατομικής ενέργειας της Μεγάλης Βρετανίας μέσω του Βρετανικού Υπουργείου Ενέργειας. Συνεργάζεται με το Ν.Α.Τ.Ο.

Μαθιουδάκης Κων., καθηγητής μηχανολόγων μηχανικών. Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας δραστηριοποιήθηκε στο ημίμα προωθητικών συστημάτων. Τη περίοδο Ιούλιος 1985 - Μάιος 1987 εργάστηκε στο κέντρο ερευνών τεχνολογίας της αεροπορίας. Σήμερα ασχολείται με αεροπορικούς κινητήρες, τεστάρει πολεμικά αεροπλάνα και παίρνει δουλειές απ' το υπομνησίο εθνικής άμυνας/σχετικό άρθρο στην κυριακάτικη ελευθεροτυπία.

Βουτινός, αναπληρωτής καθηγητής μηχανολόγων μηχανικών. Ερευνητικά ενδιαφέροντα: αερο-υδροδυναμική, αεροελαστικότητα, αεροακουστική, υπολογιστική ρευστομηχανική, αιολική ενέργεια. Μέλος των επισιτινολογικών εταιρειών American Institute of Aeronautics and Astronautics και American Helicopter Society. Το γραφείο του είναι στον 3ο όροφο του aerolab. Έρευνα για το Ν.Α.Τ.Ο.

Παπαδημητρίου Γεώργιος, καθηγητής μηχανικών μεταλλείων-μεταλλουργών στον τομέα μεταλλουργίας και τεχνολογίας υλικών. Σχέσεις με την ελληνική αεροπορική

βιομηχανία στην οποία στέλνει φοιτητές του για πρακτική άσκηση. Γνωστός για τις ακροδεξιές του αναλήψεις.

Καλής Παναγιώτης Δ., καθηγητής ναυπηγών μηχανικών στον τομέα μελέτης πλοίου και οικονομικής θαλάσσιων μεταφορών. Κατά τη διάρκεια κατάληψης, σε εσακίτες που τον είχαν πετύχει με βιβλία στρατιωτικού περιεχομένου, είχε δηλώσει ότι είναι τιμή του, που κάνει έρευνα για τον ελληνικό στρατό.

Παναγιώτου Νικόλαος, λέκτορας στην σχολή των μηχανολόγων μηχανικών στο ημίμα βιομηχανικής διοίκησης και επιχειρησιακής έρευνας. Συνεργάζεται με το πολεμικό ναυτικό.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΡΟΧΕΙΡΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Η συλλογή των προαναφερθέντων πληροφοριών πραγματοποιήθηκε σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα. Επειδή οι τονισμένες πληροφορίες, αποτελούν προϊόν σύζησης-καφενείου που κυκλοφορούν στο πολεμικό με τη μορφή φήμης, θεωρούνται αναξιόπιστες, μέχρι την στιγμή της τεκμηρίωσης και της επιβεβαίωσης.

Ακόμη αξίζει να ερευνηθεί απ' τα βιογραφικά των καθηγητών, η πιθανή συμμετοχή τους σε συνέδριο στα Χανά το 1995, το οποίο έγινε απ' το Ν.Α.Τ.Ο. στα πλαίσια του προγράμματος science for stability.

Κεφάλαιο Β

ΤΜΗΜΑ/ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ (ΔΙΑΡΚΕΙΑ - ΤΙΤΛΟΣ - ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ)	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ	ΣΧΟΛΙΑ
Σχολή Πολιτικών Μηχανικών/ Τομέας Υδάτινων Πόρων - Υδραυλικών και Θαλάσσιων Έργων/ Εργαστήριο Υγειονομικής Τεχνολογίας	Ανδρέας ΑΝΘΡΑΚΑΚΗΣ	Δεξαμενή περιβαλλοντικής εγκατάστασης επεξεργασίας αστικών λυμάτων 1992-1995	ΕΥΔΑΠ, ΝΑΤΟ		
Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών/ Τομέας Θερμότητας/ Εργαστήριο Καύσης και Διφασικών Μιγμάτων	Μ. Φουντή	Διερεύνηση χαρακτηριστικών κώνου πίεσης και θερμοκρασιών του αηλικού συστήματος FAGOT (1998)	ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΣΤΡΑΤΟΥ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ		
Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών/ Τομέας Θερμότητας/ Εργαστήριο Θερμικών Στραβιλομηχανών		NEWAC (New Aero Engine Core Concept) Στόχος: μείωση εκπομπών CO2 και NOx από τις μηχανές των αεροπλάνων	ΕΕ - 6 ^ο Πρόγραμμα Πλαίσιο (GROWTH)	40 εταιρείες και πανεπιστήμια από όλη την ΕΕ	Coordinator: MTU Γερμανία - φτιάχνει τις μηχανές των αεροπλάνων για το γερμανικό στρατό
Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών/ Τομέας Θερμότητας/ Εργαστήριο Θερμικών Στραβιλομηχανών		AEROTEST - αντίστοιχο με το παραπάνω Και άλλα αντίστοιχα ευρωπαϊκά προγράμματα με τη συμμετοχή κατασκευαστών αεροσκαφών.	ΕΕ - 6 ^ο Πρόγραμμα Πλαίσιο (GROWTH)		
Σχολή Ναυπηγών Μηχανικών/ Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου	Α. Παπανικολάου	EUCLID - Optical Techniques for Hull Geometry 1999-2002	Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό		Συμμετείχε ως ερευνητής ο Κακλής (που είχε πει σε ΕΑΑΚή ότι είναι περίφανος που συνεργάζεται με τον ελληνικό στρατό). Βιογραφικό του Κακλή στη διεύθυνση http://www.naval.ntua.gr/staff/homes/kaklis/#prof . Ο Κακλής φοιτάει να διατηρεί καλές σχέσεις με το πολεμικό ναυτικό. Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Πολεμικό Ναυτικό «συμμετείχε στην ομάδα σχεδιασμού υπό τον κ. Γ. Μυλωνά, αντιπλοίαρχο ΠΝ- ΓΕΝ/ΔΕΕ, η οποία ήταν υπεύθυνη για τον σχεδιασμό της νέας σειράς αρματαγωγών του ΠΝ»
Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών/ Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου	Α. Παπανικολάου	Development of a SWATH Offshore Patrol Vessel for the Aegean Sea - 10/1993 έως 10/1995	Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό		
Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Ερευνητική ομάδα Επικοινωνιών Πολυμέσων και Τεχνολογιών Παγκόσμιου Ιστού ²		ADAMANT - IST-2001-39117: Airport Decision And Management Network Το πρόγραμμα αυτό, το οποίο ολοκληρώθηκε με επιτυχία τον Απρίλιο του 2005, είχε σαν στόχο την ανάπτυξη συστήματος παροχής προηγμένων υπηρεσιών πληροφορίας για το αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος.			
Ε.Μ.Π.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ	ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΔΙΟΠΤΡΩΝ ΝΥΚΤΟΣ	ΘΑΛΗΣ ΑΕΒΕ		

			<p>Μερικές από τις υπηρεσίες αυτές είναι ήδη διαθέσιμες στους επιβάτες (π.χ. ενημέρωση για το πρόγραμμα πτήσεων, πρόσβαση στο Διαδίκτυο, διαφημιστικές πληροφορίες), ενώ άλλες προβλέπεται να διατεθούν στο προσωπικό του αεροδρόμιου (π.χ. απτικοακουστική παρακολούθηση κρίσιμων σημείων για λόγους ασφαλείας), μέσω διαφόρων τελεματικών συσκευών (π.χ. σταθερών ΗΥ του αεροδρόμιου, φορητών ΗΥ, κινητών τηλεφώνων).</p> <p>Ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο του 2005 Δημοσίευση τελεματικού δικτύου Έρευνας και καταγραφής της Παρευξενίου Ελληνικής Διατοράς</p> <p>Έναρξη: 1/1/1998 Λήξη: 31/12/1999</p> <p>Ευφυές Σύστημα ελέγχου πρόσβασης φιλάθλων και διαπιστευμένων ατόμων σε αθλητικές διοργανώσεις (Bioathletics)</p> <p>Έναρξη: 1/9/2003 Λήξη: 31/9/2005</p>	<p>Φορέας Έργου: ΕΠΙΣΕΥ-Ε.Μ.Π., ΩΜΕΓΑ Computers</p>		
<p>Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Εργαστήριο Βιοατρικής Τεχνολογίας</p>	<p>Κουτσούρης Δημήτριος</p>	<p>Χαρίτου Μαρία</p>	<p>Τεχνικές απόκρισης δεδομένων για την ασφαλή διαχείριση ιατρικής πληροφορίας</p> <p>1/6/2004 Λήξη: 1/12/2006</p> <p>Elaboration of Medical Systems for Laser Therapy and Fluorescence Diagnosis,</p>	<p>Φορέας Ανάθεσης/Πρόγραμμα: ΓΓΕΤ/ΠΑΒΕ³ (εθνικό)</p>	<p>Φορείς Έργου: UNISYSTEMS AEE, IFS HELLAS SA, EXPERNET AE, ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος, INF- UTH, LAVADARA Com. ΕΠΕ</p>	
<p>Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Εργαστήριο Βιοατρικής Τεχνολογίας</p>	<p>Χαρίτου Μαρία</p>		<p>EE</p> <p>GROWTH 2001: Air Conformal Fibre Optics Detection System (ACIDS) 1/1/2002-30/6/2005</p>	<p>Φορέας Ανάθεσης/Πρόγραμμα: ΓΓΕΤ/ΕΠΑΝ/ ΔΣΒΕΠΡΟ-2003 NATO</p>	<p>Φορέας Ανάθεσης/Πρόγραμμα: ΓΓΕΤ/ΕΠΑΝ/ ΔΣΒΕΠΡΟ-2003 NATO</p>	
<p>Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Εργαστήριο Βιοατρικής Τεχνολογίας</p>			<p>EE</p> <p>GROWTH 2001: Air Conformal Fibre Optics Detection System (ACIDS) 1/1/2002-30/6/2005</p>	<p>Φορέας Ανάθεσης/Πρόγραμμα: ΓΓΕΤ/ΕΠΑΝ/ ΔΣΒΕΠΡΟ-2003 NATO</p>	<p>Φορέας Ανάθεσης/Πρόγραμμα: ΓΓΕΤ/ΕΠΑΝ/ ΔΣΒΕΠΡΟ-2003 NATO</p>	
<p>Σ.Ε.Μ.Φ.Ε. Τομέας Μηχανικής Εργαστήριο Υπολογιστικής Μηχανικής</p>			<p>ΠΑΒΕΤ : Ενσωμάτωση Οπτικών Ινών σε Επιθέματα από Σύνθετα Υλικά για την παρακολούθηση της δομικής ακεραιότητας επισκευασμένων αεροπορικών κατασκευών</p> <p>1/5/2000 - 30/4/2002</p>	<p>Φορέας Ανάθεσης/Πρόγραμμα: ΓΓΕΤ/ΠΑΒΕ³ (εθνικό)</p>	<p>Φορείς Έργου: ΕΠΙΣΕΥ-Ε.Μ.Π., ΩΜΕΓΑ Computers</p>	
<p>Σ.Ε.Μ.Φ.Ε. Τομέας Μηχανικής Εργαστήριο Υπολογιστικής Μηχανικής</p>		<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ</p>	<p>ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ</p>	<p>Φορέας Ανάθεσης/Πρόγραμμα: ΓΓΕΤ/ΠΑΒΕ³ (εθνικό)</p>	<p>Φορείς Έργου: ΕΠΙΣΕΥ-Ε.Μ.Π., ΩΜΕΓΑ Computers</p>	<p>ΕΒΑ (ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ)</p>

1. Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών
2. Η ερευνητική ομάδα Επικοινωνιών Πολυμέσων και Τεχνολογιών Παγκόσμιου Ιστού συστάθηκε το 1999 στα πλαίσια του Εργαστηρίου Δικτύων Υπολογιστών του ΕΜΠ με σκοπό την έρευνα και εκπαίδευση στα ειδικότερα πεδία των επικοινωνιών πολυμέσων και των τεχνολογιών του Διαδικτύου, καθώς και την ανάπτυξη καινοτόμων εφαρμογών στα πεδία αυτά.
- Η εν λόγω ομάδα, αξιοποιώντας το επιστημονικό υπόβαθρο και την πολυτή εμπειρία των μελών της σε όλους τους τομείς των δικτύων επικοινωνίας (LANs και WANs, δίκτυα ευρείας ζώνης, ευφυή δίκτυα, ασφαλεία δικτύων κ.λπ.) και των τεχνολογιών πολυμέσων (κωδικοποίηση audio/video, media streaming, εικονική πραγματικότητα), έχει να παρουσιάσει αξιόλογο έργο στα προαναφερθέντα πεδία, με ιδιαίτερη ερευνητική εργασία σε δίκτυα με Ποιότητα Υπηρεσίας και ασύρματα δίκτυα, καθώς και στην ανάπτυξη εφαρμογών που προσαρμόζονται με βάση την υποκείμενη δικτυακή υποδομή και τις δυνατότητες των τερματικών του χρήστη. Τα streaming media, η διαχείριση περιεχομένου μέσα από το Web, η ασύρματη πρόσβαση σε πολυμεσικό περιεχόμενο, η μάθηση εξ αποστάσεως και η κατανεμημένη προσομοίωση αποτελούν μερικά από τα πεδία εφαρμογών στα οποία έχει δραστηριοποιηθεί η ερευνητική ομάδα.
- Μέλη: Μήτρου Νικόλαος, Στασινόπουλος Γεώργιος, Σικάς Ευστάθιος, Θεολόγου Μιχαήλ, Αναγνώστου Μιλτιάδης
3. ΠΑΒΕ: Ένα από τα πιο επιτυχημένα και δημοφιλή προγράμματα του ΕΠΕΤ II (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Έρευνας και Τεχνολογίας II, 1994-1999), το οποίο συγκέντρωσε το ενδιαφέρον του παραγωγικού τομέα, ήταν το "Πρόγραμμα Ανάπτυξης Βιομηχανικής Έρευνας" (ΠΑΒΕ). Το ΠΑΒΕ συνέβαλε καταλυτικά στον εκσυγχρονισμό και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων με την ανάπτυξη νέων ή βελτιωμένων προϊόντων και μεθόδων παραγωγής. Παράλληλα, προώθησε την τεχνολογική καινοτομία και την προσαρμογή της υψηλής τεχνολογίας σε παραδοσιακούς κλάδους της ελληνικής βιομηχανίας.

Σ.Ε.Μ.Φ.Ε. ¹ Τομέας Μηχανικής Εργαστήριο Υπολογιστικής Μηχανικής		BRITE EURAM Composite Repair of Metallic Structures for Aging Commercial Aircrafts - COMPRES 1/1/1999 - 30/9/2002		EAB, ΔΠΘ, Παν. Πατρών	
Σ.Ε.Μ.Φ.Ε. Τομέας Μηχανικής Εργαστήριο Υπολογιστικής Μηχανικής					
ΕΠΙΣΕΥ/ΕΜΠ. (Ερευνητικό Πανεπιστημικό Ινστιτούτο Συστημάτων Επικοινωνιών και Υπολογιστών)	Άγγελος Αυδής (ΣΜΑ πριν πάει στους ηλεκτρολόγους, Υπουργείο Άμυνας)	VICTORIA Validation platform for Integration of standardised Components, Technologies and Tools in an Open, modular and Improved Aircraft electronic system Παροχή βασικών τεχνολογιών, πρωτύπων και εργαλείων για ένα συνδεδεμένο, πρότυπο και τυποποιημένο ηλεκτρονικό σύστημα που θα χρησιμοποιηθεί από την αεροπορία στα επόμενα 20 χρόνια. Συμμετοχή στο πρόγραμμα: Ανάπτυξη και σχεδίαση των εξαρτημάτων μικροκυμάτων 2000-2003	EE, 5ο κλάδο στήριξης, GROWTH	THOMSON-CSF (FR), SEXTANT, COMSYS (FR), Skysoft (PO), NRL (NL), SIA (UK), DERA (UK), NMRC (IR), ULTRA (UK), Fokker Elmo (NL), DAV (D), LLI (D), VDOL-I (D), AOA (D), MM (D), AM-B (FR), INTERTECHNIQUE (FR), SINTERS (FR), SAGEM (FR), AIM (D), ONERA (FR), BAE (UK), BAE SYSTEMS Av (UK), GKN WHL (UK), ES Avionics (SW), Eurocopter (FR), ALA (IT), MFOI-ICCS (GR), UoY (UK), EADS Airbus (D), KID (D), TERMA (DN), TZI (D), DUT (D), MB (FR)	
ΕΠΙΣΕΥ/ΕΜΠ.	Άγγελος Αυδής	ΔΙΟΤΕΝΗΣ Σκοπός του προγράμματος: Σχεδιασμός και θέση σε λειτουργία ενός συστήματος τηλεσκοπούμενης φάρων του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού.	Εθνικό Πρόγραμμα (Πολιτικό Ναυτικό)		

Κεφάλαιο Γ

Μαθηουδάσης Κωνσταντίνος

Σπουδές

- Μηχανολόγιο Μηχανικού, ΕΜΠ, Ελλάς, 1980
- Diploma in Fluid Dynamics, Von Karman Institute for Fluid Dynamics, Βέλγιο, 1981
- Doctor in Applied Sciences, Catholic University of Leuven, Βέλγιο, 1985

Σταδιοδρομία

- Βοηθός, Von Karman Institute, Βέλγιο Οκτ.1981 - Μάιος 1985
- Τμήμα Προωθητικών Συστημάτων(στρατιωτική θητεία), Κέντρο Ερευνών Τεχνολογίας Αεροπορίας, Ελλάς, Ιουλ. 1985 - Μάιος 1987
- Διδάσκων (ν.407/80), Πολυτεχνείο Κρήτης, Ελλάς Οκτ. 1987 - Φεβρ.1988
- Ειδικός συνεργάτης με σύμβαση έργου, Εργαστήριο Θερμικών Στροβιλομηχανών, ΕΜΠ, Ελλάς, Μάιος 1987 - Μάιος 1990
- Λέκτορα, Τμήμα Μηχανολόγων, ΕΜΠ, Ελλάς, Μάιος 1990 - Ιαν. 1994

- Επίκουρος καθηγητής, Τμήμα Μηχανολόγων, ΕΜΠ, Ελλάς Ιανουάριος 1994-σήμερα

Ερευνητικά ενδιαφέροντα

Διαγνωστική Στροβιλομηχανών. Πειραματική Διερεύνηση Ροών Στροβιλομηχανών. Μελέτη μη μονίμων φαινομένων σε στροβιλομηχανές. Μελέτη επιδόσεων Αεροστροβίλων.

Διακρίσεις

Μέλος επιστημονικών εταιριών
Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος. Σύλλογος Μηχανολόγων Μηχανικών. American Society of Mechanical Engineers.

Τρέχοντα Διοικητικά Καθήκοντα

Διδάσκει στο ΕΜΠ.

Προπτυχιακά: Αρχές Αεροπορικών Κινητήρων, Λειτουργία Αεροστροβίλων και Ατμοστροβίλων
Μεταπτυχιακά: Εμβολοφόρες Μηχανές Εσωτερικής Καύσεως - Αεροστροβίλοι

Εργαστήριο Θερμικών στροβιλομηχανών

Λέξεις Κλειδιά Υπηρεσιών:

ΣΥΜΠΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ, ΑΕΡΙΟΣΤΡΟΒΙΛΟΣ, ΑΤΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΣ, ΣΤΡΟΒΙΛΟΑΝΤΟΔΡΑΣΤΗΡΑΣ, ΦΥΣΗΤΗΡΑΣ, ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΗΡΑΣ,ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ, ΔΙΑΓΝΩΣΗ

Χρήστες Υπηρεσιών:

- Γαλλία:
- SNECMA
- Avions Marcel Dassault Breguet Aviation
- Electricite de France
- Jeumont-Schneider Co
- Bertin et Cie
- Metravib rds S.A
- Societe Europeenne de Propulsion
- Simulog Co.
- Aerospatiale
- Turbomeca
- Renault
- Delegation Generale de la Reserche Scientifique et Technique (DGRST)

- Direction des Reserches et Etudes Techniques (DRET)

- ONERA

- CERFACS
- Turboenergie
- Microturbo S.A
- Liehert-Aerospace Toulouse
- SNECMA
- Dassault Avions

Ελβετία:

- Sulzer Co.
- Brown Boveri Co.

Ηνωμένο Βασίλειο:

- The General Electric Company
- Ruston Gas Turbines
- Rolls-Royce Ltd
- British Aerospace Sowerby Res. Centre
- Central Electricity Research Labs
- Rower Group
- Bowman Power Systems Ltd
- Lucas Ltd

Βέλγιο:

- ACEC Co
- OXIPAR D' EX S.A.

Τσεχία:

- FEV. Motorentechnik GmbH
- Pruni Brneska Strojirna Velka Bites (PBS)

Σουηδία:

- Volvo Truck Corporation

Ελλάδα:

- EOMMEX

- ΕΛΚΕΠΑ
- ΔΕΗ
- ΟΣΕ
- ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ
- ΜΕΤΚΑ Α.Ε.
- Ε.Α.Β.
- ΕΛ.Β.Ο.
- Ελληνικός Ιστός
- **PSystems**

Η PSystems μιλάει για τα επιτεύγματά της:

Η PSystems είναι μια δυναμική εταιρία που δραστηριοποιείται από το 1985 στο χώρο των συστημάτων Ασφαλείας - Συναγερμών- Πυρανιχνεύσεων-Παρακολούθησεων χώρων με κάμερες και ψηφιακή καταγραφή -Τηλεπικοινωνιακών δικτύων-Τηλεχειρισμών και συστημάτων μετάδοσης εικόνας και πληροφορίας σε μακρινές αποστάσεις - με Δορυφορικά και επίγεια συστήματα με επιτυχία στην Ελλάδα.

Η PSystems πουλάει ασφάλεια:

TELE-INFORMER-C Ανιχνευτής πομπών χώρου και τηλεφώνου. Με οπτική και ηχητική ένδειξη, μας υποδεικνύει κάθε πομπό που υπάρχει από απόσταση μέχρι 4 μέτρα. Λειτουργεί με 9βολη μπαταρία και συνοδεύεται από πτυσσόμενη κεραία.

Διαστάσεις 12X7X6 εκατοστά

ΚΙΤ ΔΣΥΡΜΑΤΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

1/2 ιντσών COLOR CCD CAMERA 220 VAC

Μετά από αυτή τη σύντομη παρένθεση συνεχίζουμε με τις συνεργασίες του κύριου Μαθιουδάκη εκτός των συνόρων:

Γερμανία:

- WIP CONSULT
- M.A.N
- MBB-Transport Aircraft Group
- MTU
- BMW-Rolls-Royce
- Voith
- OPRA
- DLR
- Luftnansa Tech.
- Deutz AG

Ιταλία:

- Alenia
- Alfa Romeo
- FIAT AVIO
- ENEL

Ολλανδία:

- NLR
- National Aerospace Laboratory

Δανία:

- RISO National Laboratory
- Από τις παραπάνω εταιρίες 12 έχουν συμμετάσχει σε έκθεση πολεμικού υλικού. Πρόκειται για τις γαλλικές SNECMA, AVIONS MARCEL DASSAULT BREGUET AVIATION, DASSAULT AVIONS, την αγγλική ROLLS-ROYCE LTD, τις ελληνικές ΜΕΤΚΑ, Ε.Α.Β., ΕΛ.Β.Ο., τις γερμανικές M.A.N., MTU, BMW-ROLLS-ROYCE και τις ιταλικές ALENIA, FIAT AVIO.

Προϊόντα/Ευρεσιτεχνίες:

- Διαγνωστικό Σύστημα Αεροπορικών Κινητήρων
- Διαγνωστικό Σύστημα Επίγειων Αεριοστροβίλων

Σε ρεπορτάζ της κυριακάτικης ελευθεροτυπίας (25

Φεβρουαρίου 2007), αναφέρεται πως τη μεγαλύτερη εμπειρία σε συνεργασίες με ιδιώτες την έχει το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Ο πρόεδρος Μουτζούρης υποστηρίζει πως τα έσοδα από την επιτροπή ερευνών είναι πλέον όσα και τα έσοδα από τον προϋπολογισμό. Ακόμη το Ε.Μ.Π. συγκαταλέγεται στα πέντε πρώτα πανεπιστήμια στην Ε.Ε. σε εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων. Υπήρξε έτος που το Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Συστημάτων Επικοινωνιών και Υπολογιστών, κατετάγη πρώτο στην Ε.Ε. στον τομέα αυτό. Το εργαστήριο θερμικών στρωβιλομηχανών συνεργάζεται ακόμη και με την ευρωπαϊκή αεροπορική βιομηχανία και το Υπουργείο Άμυνας. Ο Κων. Μαθιουδάκης αναφέρει ότι σήμερα βρίσκονται σε εξέλιξη 20-30 προγράμματα. Καθένα από αυτά διαρκεί από 6 μήνες έως 4 χρόνια. Μία χρονιά ο τζίρος του εργαστηρίου έφθασε τα 2 εκατ. ευρώ, ενώ το ποσοστό της ιδιωτικής χρηματοδότησης κυμαίνεται μεταξύ 5 και 30 ετησίων.

Παναγιώτου Νικόλαος

Λέκτορας Νικόλαος Α. Παναγιώτου

Διπλωματούχος Μηχανολόγος Μηχανικός (Κύκλος Σπουδών Μηχανικού Παραγωγής, ΕΜΠ, 1994) Master of Business Administration (Lancaster University, 1995) Δρ. Μηχανικός (ΕΜΠ, 2000) Πριν διαρθεί Λέκτορας (2004), διετέλεσε Λέκτορας ΠΔ 407 (2001) και Ανώτερος Σύμβουλος στην Εταιρεία Συμβούλων ΚΡΜΓ (2000) με αντικείμενο ενασχόλησης την Αναδιοργάνωση Επιχειρησιακών Διαδικασιών (Business Process Reengineering), τη Βελτίωση Επιχειρησιακών Διαδικασιών (Business Process Improvement), την Κατάσχεση Επιχειρησιακών Σχεδίων (Business Plans) και τη Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού (Human Resources Management). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην Επιχειρησιακή Έρευνα, Οργάνωση Παραγωγής, Αναδιοργάνωση Επιχειρησιακών Διαδικασιών, Ανάλυση Συστημάτων (Systems Analysis), Προσομοίωση

Διαδικασιών (Process Simulation), Ηλεκτρονικό Επιχειρείν (E-Business), Πληροφοριακά Συστήματα.

Έργα στα οποία ο Παναγιώτου έχει συμμετάσχει:

- Μελέτη Αναδιοργάνωσης του Συστήματος Εφοδιασμού Υλικών του Πολεμικού Ναυτικού, Γενικό Επιτελείο Ναυτικού
- Οργάνωση Εποπτείας και Διαχείρισης Κινδύνων (Risk Management) Έργου Υλοποίησης Συστήματος ERP, Ελληνικά Πετρέλαια, Επίκταση Έργου
- Οργάνωση Εποπτείας και Διαχείρισης Κινδύνων (Risk Management) έργου υλοποίησης συστήματος ERP, Ελληνικά Πετρέλαια
- Έρευνα και Ανάπτυξη Τεχνικών Προδιαγραφών για το Σύστημα Ηλεκτρονικών Κρατικών Προμηθειών, Γενική Γραμματεία Εμπορίου, Υπουργείο Ανάπτυξης
- Ανάπτυξη Επιχειρησιακού Σχεδίου Δράσης (Business Plan) για τα Έτη 2002 – 2006, Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Έρευνών (ΕΚΚΕ)

Έργα και ημέρες του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών

Έρευνών:

"ΑΙΜΟΣ" Σχέδιο Ήπις Ανάπτυξης - Φύσης και Πολιτισμού Ρουμανία, Νέα Γουγκολαβία" (Πρόγραμμα DAC/ΟΟΣΑ Έθνος και Δημοκρατία στην Ελληνική Εκπαίδευση Δημοιουργία "Εστιών Περιβαλλοντικής Πληροφόρησης" για Φορείς Προστασίας και Διαχείρισης του Περιβάλλοντος σε Βαλκανικές χώρες (Ρουμανία, Νέα Γουγκολαβία) για θέματα Περιβαλλοντικής πολιτικής και διοίκησης (2000), Πρόγραμμα DAC-ΟΟΣΑ

Διερεύνηση των δυνατοτήτων απλούστευσης διοικητικών διαδικασιών στις Διευθύνσεις της Περιφέρειας Αττικής α) Αστικής Κατάστασης και β) Αλλοδαπών και Μετανάστευσης. Μελέτη του οργανογράμματος και τις πραγματικής πρακτικής στις δύο αυτές Διευθύνσεις και εντοπισμός αναγκαιών

τροποποιήσεων καθώς και διατύπωση εναλλακτικών προτάσεων.

- Εθνικές οργανώσεις, Βήματα και πρωτοβουλίες προς την ένταξη.

- Η Αγροτική Αναδιάρθρωση και η Βιωσιμότητα της Οικογενειακής Γεωργίας: Συγκριτική παρουσίαση Ρουμανίας και Ελλάδας

- Κοινωνική ανάπτυξη και επγγελματικός τομέας - θεσμική χωρητικότητα καρτών και κοινωνική φροντίδα και ανάπτυξη του τομέα της πρόνοιας- FYR Macedonia" (2002-2003)

- Μετανάστευση και υγεία-πρόνοια. Αποτίμηση της υπάρχουσας κατάστασης- προκλήσεις και προοπτικές βελτίωσης

- Οι επιπτώσεις της εγκατάστασης και απασχόλησης του ξένου εργατικού δυναμικού στην ελληνική ύπαιθρο.

- Πολυπολιτισμικότητα και διαπολιτισμικές σχέσεις στην Ελλάδα

- Σχήμα επικοινωνίας για την οικολογική πληροφόρηση και την περιβαλλοντική εκπαίδευση σε Ελλάδα, Ρουμανία και Τουρκία.

- Υλοποίηση Αναδιοργάνωσης με Χρήση Τεχνικών Μοντελοποίησης & Προσομοίωσης - Συμμετοχή σε εφαρμοσμένο πρόγραμμα ESPRIT, στον τομέα Technologies for Business Processes, σε συνεργασία με τη Γερμανική εταιρεία παραγωγής προϊόντων χάλυβα BSW, την Ελληνική Βιομηχανία Αλουμινίου (ΕΛΒΑΛ), τη Γερμανική εταιρεία συμβούλων Siemens Nixdorf, το Πολυτεχνείο της Καρλσρούης και το Πανεπιστήμιο του Μπορντώ, με θέμα REALMS II (ReEngineering Application Integrating Modelling and Simulation II)

- Μελέτη Αναδιοργάνωσης με Χρήση Τεχνικών Μοντελοποίησης & Προσομοίωσης Συμμετοχή σε εφαρμοσμένο πρόγραμμα ESPRIT, στον τομέα Technologies for Business Processes, σε συνεργασία με τη Γερμανική εταιρεία

μεταλλικών τελικών προϊόντων TubusMetall, την Ελληνική Βιομηχανία Αλουμινίου (ΕΛΒΑΛ), τη Γερμανική εταιρεία συμβούλων Siemens Nixdorf, το Πολυτεχνείο της Καρλσρούης και το Πανεπιστήμιο του Μπορντώ, με θέμα REALMS (ReEngineering Application Integrating Modelling and Simulation)

Η ΕΛΒΑΛ μιλάει για τον εαυτό της:

«Κατασκευή κραμάτων Αλουμινίου με υψηλό μαγνήσιο

Πρόκειται για κράματα με περιεκτικότητα σε μαγνήσιο γενικά ανώτερη από 2,5 %. Χαρακτηρίζονται από μεγάλη αντοχή σε διάβρωση, καλή συγκολλησιμότητα και καταργαστικότητα, ενώ διαθέτουν μεγάλη σκληρότητα.

Εφαρμογές:

Ναυπηγική βιομηχανία: ναυπήγηση πολεμικών πλοίων, fast ferry, catamaran, σκαφών αναψυχής, όπου δηλαδή η ταχύτητα είναι σε προτεραιότητα.»

- Σχεδιασμός και Ανάπτυξη Διαδικασίας Εξυπηρέτησης Πελατών – Οργάνωση Μονάδας Εξυπηρέτησης Πελατών και Διαμόρφωση του Οργανογράμματος της εταιρείας SYWARE (Ομίλος AL TEC)

Η AL TEC μιλάει για τον εαυτό της:

Λύσεις για τον αμυντικό τομέα:

Τομέας Άμυνας

Ο Τομέας Άμυνας δραστηριοποιείται έντονα σε αγοράζόμενες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Οι προμήθειες αυτές χρηματοδοτούνται κυρίως μέσω του 5ετούς κυλιόμενου προγράμματος κατόπιν διαγωνισμών ή μέσω των Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (ΑΩ).

Η AL TEC προσφέρει στον τομέα των ενόπλων δυνάμεων, προϊόντα και υπηρεσίες που εξυπηρετούν το σύνολο των αναγκών του σε σύγχρονες πληροφοριακές υποδομές. Διαθέτει έμπειρο προσωπικό, με μακρόχρονη εμπειρία στην υλοποίηση έργων στον Αμυντικό Τομέα και αξιοποιεί τη διεθνή εμπειρία των οίκων με τους οποίους συνεργάζεται.

- Οι λύσεις σε συστήματα επικοινωνιών και πληροφορικής των εθνικών ενόπλιων δυνάμεων και NATO υλοποιούνται εφαρμόζοντας τις υφιστάμενες στρατιωτικές προδιαγραφές (Military Standards).
- Οργάνωση Τμήματος Τηλεφωνικής Εξυπηρέτησης Πελατών (CRM) για το Κεντρικό Αποθετήριο Αξιών (ΚΑΑ)
- Σχέδιο μετάβασης στο Ευρώ για τις ασφαλιστικές εταιρείες του Ομίλου EFG Eurobank Ergasias
- Υλοποίηση σχεδίου μετάβασης στο Ευρώ στα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛΤΑ)

Βουτσινάς Σπυρίδων Αναπληρωτής Καθηγητής

Σπουδές

- Μηχανολόγος Μηχανικού, Ε.Μ.Π., Ελός, 1982
- Δρ Μηχανολόγος Μηχανικού, Ε.Μ.Π., 1990

Σταδιοδρομία

- Επιστημονικός Συνεργάτης, Ε.Μ.Π., 1982, 1984-91
- Ερευνητής, Πανεπιστήμιο Paris VI, Γαλλία, 1983
- Λέκτορας, Ε.Μ.Π., 1991-1994
- Επισκέπτης Maître des Conférences, Πανεπιστήμιο Χάρβερ, Γαλλία, 1992

- Επίκουρος Καθηγητής, Ε.Μ.Π., 1994-σήμερα

Ερευνητικά ενδιαφέροντα

Αερο-Υδροδυναμική, Αεροελαστικότητα, Αερακουστική, Αιολική Ενέργεια, Υπολογιστική Ρευστομηχανική

Διακρίσεις

- Μέλος επιστημονικών εταιριών
- T.E.E.
- American Institute of Aeronautics and Astronautics
- American Helicopter Society

Τρέχοντα Διοικητικά Καθήκοντα

Διδάσκει στο ΕΜΠ

Προπτυχιακά: Μηχανική Ρευστών, Μη μόνιμη Αεροδυναμική, Μαθηματικές και Υπολογιστικές Μέθοδοι στην Αεροδυναμική

ΤΟΜΕΑΣ ΡΕΥΣΤΩΝ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΕΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗΣ

Το εργαστήριο της αεροδυναμικής είναι το παλιότερο τεχνολογικό ινστιτούτο στην Ελλάδα.

Γενική όψη του δεύτερου επιπέδου του εργαστηρίου

Οι υπηρεσίες που παρέχει το εργαστήριο δεν προσφέρονται μόνο στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα της Ελλάδας, αλλά επίσης στην ευρωπαϊκή αγορά, μέσω της συμμετοχής του εργαστηρίου σε προγράμματα έρευνας που χρηματοδοτούνται απ' την ευρωπαϊκή ένωση ή άλλες επιχειρήσεις.

- Έρευνα για τα επίπεδα ταχύτητας στη γέφυρα της φρεγιάτας «ΕΛΛΗ»

Στο εργαστήριο της αεροδυναμικής δραστηριοποιούνται οι: ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΖΕΡΒΟΣ, ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ ΚΑΙ ΜΑΘΙΟΥΛΑΚΗΣ υπό τη διεύθυνση του Μπεργελέ.

Το Ε.Μ.Π. είναι μέλος της:
Helinovi

Helicopter Noise & Vibration Reduction

Δημοσίευση της Helinovi:

Τίτλος: Αεροδυναμική παρέμβαση στις πλήρεις διαμορφώσεις ελικοπτέρων και την αξιολόγηση του θορύβου: δραστηριότητες διαμόρφωσης προεξέτασης για την πειραματική εκστρατεία της Helinovi.

Με απλά λόγια οι συγγραφείς της συγκεκριμένης δημοσίευσης προσπαθούν να βρουν τρόπους για να μειώσουν το θόρυβο των ελικοπτέρων. Για να μεταφέρονται με ασφάλεια οι δολοφόνοι των στρατιωτικών ελικοπτέρων.

Συγγραφείς:

Σ. Βουτσινάς, A. Visingardi, J. Yin, G. Arnaud, D. Falchero, A. Dummel, M. Pidd, J. Prospathopoulos

Μέλος της ομάδας Helinovi είναι η γαλλική EUROCOPTER SAS και η γερμανική EUROCOPTER DEUTSCHLAND GmbH.

Ο όμιλος EUROCOPTER δημιουργήθηκε το 1992 απ' τη συγχώνευση του τομέα ελικοπτέρων της AEROSPATIALE-MATRA (Γαλλία) και του τομέα αεροδυναμικής της DAIMLER CHRYSLER (Γερμανία).

Μερικά από τα ρεπόζιτ που παράγει η Eurocopter:

AS550C3

NH90NFH

NATO FRIGADE
HELICOPTER

Το Ε.Μ.Π. πρέπει να είναι περήφανο για τη συνεργασία του με την γερμανική και γαλλική EUROCOPTER. Όπως και ο Βουτσινάς για το ερευνητικό του έργο στην Helinovi (θόρυβος ελικοπτέρων και μείωση δόνησης) ή αλλιώς: (αθόρυβα ελικοπτερα και ακαριαίος, χωρίς αγωνία θάνατος αιμάτων).

Ένα συνέδριο με πολλές διασημότητες

Το Νοέμβριο του 2002 το Ε.Μ.Π. διοργάνωσε διήμερη εκδήλωση με θέμα: «Απ' την υπολογιστική ρευστομηχανική στην υπολογιστική αεροακουστική»

From Computational Fluid Dynamics to Computational Aeroacoustics

November 7+8, 2002, NTUA Athens, Greece

ΧΟΡΗΓΟΙ:

- X2 NOISE
- International Journal of Aeroacoustics
- Hellenic Aerospace Industry
- American Institute of Aeronautics and Astronautics
- Aircraft External
- Noise Network (Thematic Network funded by the EU) and CEAS

Επιστημονική επιτροπή:

- Πρόεδροι:
- Prof. Σπ. Βουτινάς (NTUA, Greece)
- Prof. Tasos Lyrintzis (Purdue University, USA)
- Prof. Luigi Morino (University of Rome 3, Italy)
- Μέλη:
- Prof. Jeremy Astley (University of Southampton, UK)
- Dr. Ingo U. Borchers (EADS Dornier, Germany)
- Prof. Lars Davidson (Chalmers University of Technology, Sweden)
- Dr. Jan Delfs (DLR, Germany)
- Prof. John Fitzpatrick (Trinity College Dublin, Ireland)
- Prof. Daniel Juvé (Ecole Centrale de Lyon, France)
- Dr. John Ekaterinaris (IACM, Greece)
- Prof. Wolfgang Schroeder (Aachen University, Germany)

EAB και ΕΜΠ

Η Ε.Α.Β. συνεργάζεται με το Ε.Μ.Π. μέσω του εργαστηρίου σύνθετων υλικών και διεργασιών που ανήκει στον τομέα

έρευνας και τεχνολογίας της Ε.Α.Β.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΤΟΜΕΑ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

- Εφαρμοσμένη έρευνα υλικών και προϊόντων
- Ανάπτυξη νέων μεθόδων κατασκευής αεροναυπηγικών κατασκευών με σύνθετα υλικά.
- Ανάπτυξη νέων τεχνικών μη καταστροφικού ελέγχου (NDI).
- Μεταφορά τεχνολογίας στην παραγωγή.
- Ανάπτυξη εξελιγμένων μεθόδων επισκευής (σε επιστημονικό επίπεδο επισκευών) με επιθέματα σύνθετων υλικών

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Τρέχοντα Προγράμματα - Ευρωπαϊκές Χρηματοδοτήσεις
- Επισκευές μεταλλικών κατασκευών γηρασμένων αεροσκαφών με χρήση σύνθετων υλικών (COMPRES).
- Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα BRITE-EURAM BE-97 409
- Συμμετέχοντες: EAB (Συντονιστής), IAI, Alenia, CYTEC, OGM, GMI, Ε.Μ.Π., Κέντρο Ατομικών Ερευνών Δημόκριτος
- Ανάπτυξη μιας μεθόδου επισκευής γηρασμένων αεροσκαφών χρησιμοποιώντας ενισχυμένα συνθετικά επιθέματα, Εθνικό Πρόγραμμα ΕΡΕΤ
- Συμμετέχοντες: EAB (Συντονιστής), Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Αθηνών, Δημοκρίτιο Πανεπιστήμιο Θράκης, Πανεπιστήμιο Πατρών.

Άρκετοι επιχειρηματικοί συνεργάτες της Ε.Α.Β. συνδέονται με το Ε.Μ.Π. μέσω υπηρεσιών που τους παρέχει. Ενδεικτικά μπορούμε να αναφέρουμε την γαλλική DASSAULT AVIATION και την ιταλική ALENIA.

Μερικά απ' τα προϊόντα που παράγει η Ε.Α.Β. είναι:

- 1) οπτοηλεκτρονικά 2) τηλεπικοινωνιακά 3) κρυπτογραφικές συσκευές 4) οπλικά συστήματα 5) δορυφορικές συσκευές

Αυτή τη στιγμή η Ε.Α.Β. τρέχει κατασκευαστικά προγράμματα για λογαριασμό εταιρειών που συνδέονται άμεσα με την στρατιωτική βιομηχανία (DASSAULT, LMTAS, SNECMA).

- Πλαίσια θυρίων επιβιτών α/φών A 300 / 310 για την EADS (Aerospatiale Matra - Airbus).

- Πλαίσια θυρίων φορτίων α/φών A 319 / 320 / 321 για την EADS (Aerospatiale Matra - Airbus)

- Δοκοί στήριξης δαπέδου α/φών A 300 / 310 & A 330 / 340 για την EADS (Γερμανίας)

- Πλευρικά χωρίσματα ελικοπτερού UH-60L για την Sikorsky Aircraft Corp.

- Δεξαμενές καυσίμου α/φους Falcon 900EX για την Dassault
- Θυρίδες αποσκευών και κινδύνου α/φών Falcon 900 / 2000 για την Dassault

- Αερόφρανα, Κιβώτιο αεροφρένων, Θυρίδες συστήματος προσεισίσης α/φους M2000 για την Dassault

- Αεραγωγοί και Θυρίδες προσιτότητας κινητήρα (MCID) του α/φους F-16 για την LMTAS

- Ακροφύσια εξσφυγής καυσαερίων κινητήρα M53-P2 για την SNECMA

- Στηρίγματα και Σύνδεσμοι κινητήρων CF6-80 / GE90 για την General Electric

Βασικός χορηγός της εκδήλωσης του 2002 (7-8 Νοεμβρίου) υπήρξε η εταιρεία CEAS:

Τί είναι η εταιρεία ceas;

Έδρα: Νέα Υόρκη

Τί υποστηρίζει:

Σήμερα ο κόσμος είναι σύνθετος, απαιτητικός και γεμάτος κινδύνους. Εξαιτίας των φυσικών καταστροφών και της τρομοκρατίας, δεν ήταν ποτέ σημαντικότερο οι επιχειρήσεις και οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις να αναπτύξουν δραστηριότητα, ακρόη και κατά τη διάρκεια μιας κρίσης.

Το εταιρικό σύστημα πρόβλεψης έκτακτης ανάγκης, αναπτύχθηκε για να αντιμετωπίσει αυτήν τη νέα πραγματικότητα. Το πρόγραμμα αυτό επιτρέπει σε σημαντικούς επιχειρησιακούς υπαλλήλους την πρόβλεψη σε περιοχές μετά από κάποιες μορφές καταστροφής, μέσω μιας κάρτας ασφαλείας που αναγνωρίζει η αστυνομία.

Κεφάλαιο Δ**ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΣΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ****Στρατολογούν φοιτητές για πολεμική έρευνα του NATO***(πηγή Ριζοσπάστης)*

Η Πρωτανεία έσπευσε να ανταποκριθεί σε εντολή του NATO για άμεση στρατολόγηση φοιτητών σε προγράμματά του!

Κανονική διαδικασία στρατολόγησης φοιτητών από τα ελληνικά πανεπιστήμια, για τα εγκληματικά πολεμικά του σχέδια, έχει ξεκινήσει το NATO και ήδη το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο ανταποκρίθηκε (!) και καλεί τις υπηρεσίες των Τμημάτων του να «ενεργήσουν», ώστε να συγκεντρωθούν οι φοιτητές που θα υπηρετήσουν τη λυκοσυμμαχία!

Σαράντα μία μέρες πριν από την επέτειο του παλλαϊκού ξεσηκωμού του Πολυτεχνείου το Νοέμβριο του 1973, πριν από τον αντιιμπεριαλιστικό εορτασμό όπου θα ξανακουστούν τα ιδιαίτερα επίκαιρα συνθήματα «Εξω οι ΗΠΑ», «Εξω το NATO»... το NATO χτυπάει στην καρδιά του Πολυτεχνείου, απαιτώντας τη στρατολόγηση φοιτητών!

Η απαίτηση του NATO έφτασε στο ίδρυμα μέσω της Υδρογραφικής Υπηρεσίας του Πολεμικού Ναυτικού και οι πρωτανικές αρχές διαβιβάζουν το κατάπτυστο έγγραφο - εντολή στα Τμήματα με την υπόδειξη «για ενημέρωσή σας και για τις περαιτέρω ενέργειες από μέρους σας»... Δηλαδή, η πρωτανεία υποδεικνύει στα Τμήματα να προπαγανδίσουν το ερευνητικό πρόγραμμα και ουσιαστικά να στρατολογήσουν φοιτητές για το NATO.

Συγκεκριμένα, το Κέντρο Υποθαλάσσιων Ερευνών

του NATO, ζητά 12 φοιτητές να συμμετάσχουν σε τριήμερη έρευνα, το καλοκαίρι του 2006, στην έδρα του Κέντρου στην Ιταλία. Ζητά είτε προπτυχιακούς είτε μεταπτυχιακούς φοιτητές, με γνώσεις σε αντικείμενα όπως φυσική, μαθηματικά, μηχανολογία, ωκεανογραφία, πυρηνικά μοντέλα, πληροφορική συστήματα, επικοινωνίες, ανάλυση δεδομένων κ.ά. για να γίνουν βοηθοί ερευνητές κάτω από την καθοδήγηση προεβύτερων επιστημόνων σε εργαστήρια και πιθανά σε πλοία έρευνας, στη θάλασσα. Αν και παρουσιάζεται ως ένα πρόγραμμα «θερινών υποτροφιών», από τα έγγραφα του NATO φαίνεται ότι ζητείται από τα ίδια τα κράτη - μέλη της συμμαχίας να συμβάλουν και οικονομικά με το ποσό των 9.200 ευρώ για κάθε φοιτητή τους που θα συμμετέχει.

Όπως φαίνεται ξεκάθαρα από το έγγραφο που απέστειλε το ίδιο το Κέντρο Υποθαλάσσιων Ερευνών του NATO στους εθνικούς αντιπροσώπους των χωρών - μελών του (στη χώρα μας είναι η Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού), αλλά και από την ιστοσελίδα του Κέντρου, όπου περιγράφονται οι δραστηριότητες του συγκεκριμένου ερευνητικού προγράμματος, πρόκειται για μελέτες σχετικές με: «υποβρύχιο πόλεμο», «νάρκες», «βιολογικές δραστηριότητες στους ωκεανούς» (υποτίθεται για την πρόληψη επιθέσεων εναντίον των υποβρυχίων), καθώς και με «εγκαταστάσεις ενάντια στην τρομοκρατία». Βέβαια, είναι γνωστό ότι για το NATO «τρομοκράτες» είναι οι λαοί και οι κυβερνήσεις χωρών όπως η Κούβα, η Κορέα κτλ., καθώς επίσης και μια σειρά κοινωνικά κινήματα και οργανώσεις. Και γι' αυτά τα επικίνδυνα ερευνητικά προγράμματα, που είναι αυταπόδεικτο ότι

έχουν να κάνουν με τις πολεμικές επιχειρήσεις του NATO, γίνεται προπαγανδιστής ένα από τα κορυφαία ακαδημαϊκά ιδρύματα της χώρας μας.

Μετά, λοιπόν, από τον έλεγχο της επιστημονικής έρευνας απευθείας από πολυεθνικές εταιρίες, προκειμένου να βελτιώσουν και να προωθήσουν τα προϊόντα τους ή να αποκρύψουν τις βλαβερές τους συνέπειες, τώρα τα Ανώτατα Ιδρύματα γίνονται και υποτακτικοί του NATO.

Σπείδουν ολσπαχώς να απομακρυνθούν - χάσουν και τον όποιο κοινωνικό ρόλο διατηρούσαν και υποτάσσονται στα κελύσματα της Νέας Τάξης, καλώντας τους φοιτητές τους να γίνουν συνένοχοι στο έγκλημα, να συμμετάσχουν σε ερευνητικά προγράμματα που θα εξελίξουν τις μεθόδους πολέμου και τα όπλα του NATO!

Καλούν τους φοιτητές να «συνδιαμορφώσουν» τη νέα τεχνολογία που θα αξιοποιηθεί για το μακελειό ολόκληρων λαών. Ψάχνουν τους σύγχρονους «Πέτρο, Γίochan και Φραντς», που σήμερα θα συμμετάσχουν στο ερευνητικό πρόγραμμα του NATO, αύριο θα γίνουν μισθοφόροι στο στρατό του και μεθαύριο θα γίνουν τα θύματα των νέων σύγχρονων όπλων για την κατασκευή των οποίων θα έχουν δουλέψει και οι ίδιοι.

Οικονομικός Ταχυδρόμος - 8 Μαρτίου 2003

Την τελευταία δεκαετία, η ελληνική αμυντική βιομηχανία έχει παρουσιάσει αισθητή βελτίωση στα πεδία οργάνωσης, υποδομής και ποιότητας.

Προσφέρει στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις αξιόπιστο αμυντικό υλικό, καθώς και αξιόλογες υπηρεσίες στους τομείς συναρμολόγησης και διασύνδεσης των συστημάτων, συντήρησης και επισκευών. Την περασμένη διετία, το ποσοστό συμμετοχής της εγχώριας βιομηχανίας στην παραγωγή αμυντικών προϊόντων διαμορφώθηκε σε 20% από 12% την περίοδο 1996-2000. Συγκεκριμένα, την τελευταία διετία, το υπουργείο Εθνικής Άμυνας συνήψε συμβάσεις με τις σημαντικότερες ελληνικές βιομηχανίες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της άμυνας, ύψους πλέον των 3,5 δις ευρώ. Οι σημαντικότερες αναθέσεις έγιναν στα Ναυπηγεία Σκαρामαγκά, με συμβάσεις εντός του 2002 που ανέρχονται σε 1,3 δις. ευρώ και για την υλοποίηση των οποίων απαιτούνται εργασίες που διαρκούν έως το 2010, και στα Ναυπηγεία Ελευσίνας με συμβάσεις ύψους 800 εκατ. ευρώ, που αναμένεται να συμβολαιοποιηθούν εντός του πρώτου εξαιμήνου του 2003.

Επίσης, το ΥΠ.ΕΘ.Α. προέβη σε σύναψη συμβάσεων με την Ε.Β.Ο. και την ΠΥΡΚΑΛ, που αθροιστικά ξεπερνούν τα 108 εκατ. ευρώ εντός του 2002, αλλά και την ΕΛ.Β.Ο. που ανέρχονται σε 50 εκατ. ευρώ. Εκκρεμεί η σύναψη και άλλων μεγάλων συμβάσεων, οι οποίες αναμένεται να υπογραφούν έπειτα από διαπραγματεύσεις το 2003 με κυριότερη αυτή για το πρόγραμμα "Κένταυρος" στην ΕΛ.Β.Ο.. Η ολοκλήρωση των διαδικασιών ανάθεσης των προγραμμάτων του Ε.Μ.Π.Α.Ε. 2001-2005 διασφαλίζει τις θέσεις εργασίας για την επόμενη πενταετία στις μεγάλες αμυντικές βιομηχανίες. Με τα πολυετή αυτά εξοπλιστικά προγράμματα, οι βιομηχανίες ενσωματώνουν με

ταχύρρυθμο τρόπο τεχνολογικές καινοτομίες, που θα συμβάλουν σε περαιτέρω ανάπτυξη των αμυντικών δραστηριοτήτων τους, σε αύξηση του ποσοστού Ελληνικής Προστιθέμενης Αξίας και σε μεγαλύτερη συμμετοχή τους στα εξοπλιστικά προγράμματα.

Το γεγονός αυτό έχει άμεσο αντίκτυπο στη διασφάλιση των υφισταμένων θέσεων εργασίας και στη δημιουργία νέων. Σήμερα, στην αμυντική βιομηχανία απασχολούνται περίπου 15.000 εργαζόμενοι. Επίσης, πολλές βιομηχανικές μονάδες που έχουν απολέσει μερίδια αγοράς σε

παροδοσιακούς τομείς δράσης, στηρίζονται πλέον στις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων. Τέλος, ένα δίκτυο αποτελούμενο από 120 και πλέον μικρομεσαίες επιχειρήσεις συνεργάζεται με τις κύριες αμυντικές βιομηχανίες του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με όγκο συναλλαγών άνω των 300 εκατ. ευρώ. Περαιτέρω ενίσχυση της θέσης της ελληνικής βιομηχανίας προϋποθέτει σημαντικές αναδιορθώσεις με χρηματοοικονομική εξυγίανση, συγχωνεύσεις κρατικών βιομηχανιών με στόχο τη δημιουργία οικονομικών κλίματος, καθώς και αποκρατικοποιήσεις. Μόνο οι ισχυρές, εύρωστες και ανταγωνιστικές επιχειρήσεις μπορούν να ενσωματώσουν με ταχείς ρυθμούς καινοτομίες και να αναπτύξουν δραστηριότητες υψηλής προστιθέμενης αξίας. Παράλληλα, προωθείται η συνεργασία μεταξύ ελληνικών και ευρωπαϊκών αμυντικών βιομηχανιών στη συμπαραγωγή οπλικών συστημάτων που πρόκειται να προμηθευθούν οι ελληνικές, αλλά και ξένες ένοπλες δυνάμεις

Οι προοπτικές της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας είναι συνυφασμένες με τη διαμόρφωση της αγοράς αμυντικών προϊόντων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις θα κληθούν να εναρμόνισουν τις αμυντικές στρατηγικές τους σε μια προσπάθεια ισχυροποίησης των αμυντικών βιομηχανιών. Αυτή η προοπτική απαιτεί ταχύτατη αναδιάρθρωση των

ελληνικών επιχειρήσεων με κύριο στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, έτσι ώστε να μπορούν να ανταπεξέλθουν στον αυξημένο ανταγωνισμό που θα προκύψει από το άνοιγμα της αγοράς αμυντικού υλικού. Το φαινόμενο των ζημιωγόνων ισολογισμών για τις κρατικές αμυντικές βιομηχανίες πρέπει να αντιμετωπιστεί εντός του 2003 για να πάψει η επιβάρυνση και του δημοσίου χρέους.

Αναβάθμιση Εργοστασίων Βάσης

Την αναβάθμιση των Προκεχωρημένων Εργοστασίων Βάσης (ΠΕΒ) στη Λάρισσα (303) και το Βελεστίνο (304) ανακοίνωσε ο υφυπουργός Εθνικής Άμυνας, Βασίλης Μιχαλολιάκος. Ο υφυπουργός έδωσε εντολή για τη διάθεση ποσού 20.000 ευρώ για την αναβάθμιση των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας του προσωπικού. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, το ποσό θα διατεθεί για την απομάκρυνση δεξαμενής τοξικών ουσιών που βρίσκεται σε κλειστό χώρο καθώς και χώρου εγκατάστασης χημικών ουσιών που εγκυμονούν άμεσο κίνδυνο για την ασφάλεια των εργαζομένων, ικανοποιώντας ένα πάγιο αίτημα τους. Παράλληλα, ζήτησε την υποβολή μελετών με τη διαδικασία του κατεπείγοντος για την αναβάθμιση του ρόλου του 303 ΠΕΒ.

Ο λαβύρινθος των αντισταθμιστικών - 26 Ιανουαρίου 2003

Από τότε που ψηφίστηκε ο νόμος για τις «ελληνοποιήσεις των εξοπλιστικών προγραμμάτων», από τότε δηλαδή που θεσπίστηκε η κυβερνητική πολιτική για συμμετοχή κατά 40% των ελληνικών βιομηχανιών στην υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων, αποφασίστηκαν από το ΚΥΣΕΑ προμήθειες πανάκριβων εξοπλιστικών προγραμμάτων συνολικής αξίας 11 δις. ευρώ. Αν εφαρμοζόταν απαρέγκλιτα η πολιτική της πολυδιαφυσίωσης «ΕΠΑ του 40%», της Ελληνικής δηλαδή Προσταθέμενης

Αξίας, τότε με απλούς μαθηματικούς υπολογισμούς θα είχαν διοχετευθεί σε ελληνικές βιομηχανίες για κατασκευαστικό ή ακόμη για υποκατασκευαστικό έργο προγράμματα αξίας 4,5 δισ. ευρώ.

Κι όμως, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου αλλά και των ιδίων των αμυντικών βιομηχανιών, από το 1998 ως το 2002 που ισχύει η κυβερνητική πολιτική του 40%, διοχετεύθηκε στις ελληνικές βιομηχανίες κατασκευαστικό ή υποκατασκευαστικό έργο αξίας λιγότερο του 1 δισ. ευρώ. Το ερώτημα που ανακύπτει, μετά τους απλούς αυτούς μαθηματικούς υπολογισμούς, είναι πού πήγαν τα 3,5 δισ. ευρώ που ξοδεύτηκαν σε μία τετραετία. Και αν ακόμη υπολογίσει κανείς ότι με τα διάφορα αντισταθμιστικά οφέλη (offsets) που προσέφεραν κατά κόρον οι κατασκευάστριες εταιρείες και που αρμόδιοι διατυμνάζαν ότι καλύπτουν το 100%, ακόμη και το 150% της αξίας των οπλικών συστημάτων, τότε θα είχαν αναπτυχθεί στη χώρα μας πρώτης τάξεως εξαγωγικές επιχειρήσεις προηγμένων οπλικών συστημάτων, αφού, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες, το 10%-15% των αντισταθμιστικών οφελών προοριζόταν, υπό τη μορφή παροχής τεχνολογίας και τεχνονωσίας, για την κατασκευή στην Ελλάδα οπλικών συστημάτων με στόχο την εξαγωγή προς τρίτες χώρες. Με δυο λόγια, με απλούς πάλι μαθηματικούς υπολογισμούς, οι αμυντικές βιομηχανίες και κατ'επέκταση η εθνική οικονομία θα εισέπρατταν την τετραετία αυτή 1,5 δισ. ευρώ (πέραν των 4,5 δισ. ευρώ για κατασκευαστικό έργο) από τις εξαγωγές που θα πραγματοποιούσαν.

Που πήγαν τα χρήματα;

«Εταιρειούλες», κυρίως ΑΕ, με προσωπικό όλο κι όλο δυο-τρία άτομα, άγνωστες στο ευρύ κοινό, πασίγνωστες όμως στην πρώην Γενική Γραμματεία Εξοπλισμών και στις κατασκευάστριες εταιρείες

οπλικών συστημάτων, είχαν μοναδικό λόγο ύπαρξης την «υλοποίηση των αντισταθμιστικών οφελών». Από έρευνες όμως που διεξήγαγε το υπουργείο Εθνικής Αμυνας προκύπτει ότι ενώ οι εταιρείες αυτές είχαν σημαντικά κέρδη από τα αντισταθμιστικά ωφέλη, δεν πραγματοποιούσαν κανένα κατασκευαστικό ή υποκατασκευαστικό έργο. Απλώς αναλάμβαναν να διεκπεραιώσουν προγράμματα και «δωρεές» των κατασκευαστριών εταιρειών προς τις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, όπως προβλεπόταν στις συμβάσεις για την προμήθεια οπλικών συστημάτων.

Δηλαδή, αν μια εταιρεία οπλικών συστημάτων προσέφερε ως δωρεά ένα πρόγραμμα στον Ελληνικό Στρατό αξίας 10 εκατ. ευρώ, οι «εταιρειούλες» αυτές με νόμιμες συμβάσεις που υπέγραφαν με τη Γενική Γραμματεία Εξοπλισμών αναλάμβαναν να διεκπεραιώσουν τη δωρεά αυτή αναθέτοντας σε μια άλλη, δεύτερη, εταιρεία δικής τους επιλογής να την υλοποιήσει. Τα δισεκατομμύρια ευρώ που προορίζονταν για ανάπτυξη των ελληνικών αμυντικών βιομηχανιών δεν μπήκαν ποτέ στα ταμεία τους αλλά δημιουργήσαν έναν νέο τύπο νεοπλουτων Ελλήνων, αυτών που ασχολήθηκαν με τα offsets.